

فهرهاد پیربال

ههشیههکیشهکان

چیرۆکیکی سیناریۆ

و

چهند شانۆنامهیهکی یهک پهردهیی

بلاوکراوهکانی وهزارهتی رۆشنبیری

پیتچنن و نهخشهسازی و بهرگ: مالی شهرفخانی بهتلیسی
چاپخانهی وهزارهتی رۆشنبیری
ههولیر: ۲۰۰۰/۸
ژمارهی سپاردن:

که سایه تیه کان :

سهه ریازی یه که م: : گه نچیکی گهنه ننگ، ته مهنی له

ده وروبه ری ۲۹ سالدایه، جلو بهرگی سه ریازی له به ره.

سهه ریازی دوو م: : ته مهنی ۳۲ سالیکه، له سه ریازی یه که م

نه ختی به خوره تره، شینوهی بی ریه و جلو بهرگه سه ریازی به که ی

له گهل هی یه که م جیاوازه.

همردووکیان سهروقش بژ و توزاوبین، قساج وقول و

جلو بهرگیشیان قوراوبین. شروئل و شه که ت دیارن.

شوین:

نهره یه کی تاریک و سامناکی نینو جهنگه لیک سهر سنوور.

دره خته لانه که هینده تیکچرژاو و چر نیه، به لام دره خته کانی:

بی سینه ر، بی سهوزین. گهلا و لقه دار و گزوگیا به شهونم

ته ره کانیش، له گهل چهنده گوماویکی لیخن، لیره و لهوی،

له ژیر پرتوهی مانگه شهودا ده ترووسکینه وه. له جریوه و

جووکه ی نامو زیاتر، دهنگی هیچی تر لهو ناوه نایهت.

برادر گیان ناگاداریه؛ نه وهک له پیر بتکوژم!

شانو نامه یه کی یه ک په رده بییه

سەرپازى يەكەم: (بە پەژموردەيىمەوه پىشتى داوۋەتە

بىنەدارىك و ھەر دوو قاچى درىزكردوۋە. بىرپە و قايشەكەي
لەم لا و لەو لا فرى دراۋن. دوگمەكانى كراسە سەربازىيەكەي
تا خوار سنگى كراۋنەتەو و فانيلە سىپىيەكەي بەدەرەوۋە.
ئانشىكى راستى بەسەر قوۋچەكەي خۇلدا گرتوۋە. لەو دەچى
تازە لە خەو ھەلساينىمەو. چاۋى پىرەتە برادەرەكەي، لىنى
ورد دەيىنەو) تۇ نىيازت واىە لە ئىستاۋە بەرى بکەوى ؟

سەرپازى دوۋم: (لاي چەپى شانۇ، لە بەشى پىشەو

دانىشتوۋە، خەرىكى كردنەوى قەيتانى پۇستالەكەيتى)
من؟ نەخىر. دەمەۋى نەختى شلى بکەمەو. ئەم نەعلەتەيە،
پىم لەناويدا رزايەو. ئەوا بۇ ھەفتەيەك دەچى دامنەكەندوۋە.
(ئىستانىكى كەم. بە نازارەو) لە رىگەدا وەك دوۋپىشك
دەچزا بە پەنجەكەمەو.

(نەختى بىدەنگى)

سەرپازى يەكەم: (بە ترس و نامۇيىمەو چاۋ بە ئاسماندا

دەگىنرى) لەو دەچى شەو زور درەنگ بى ! (دەنگى تەقە
لە دوورەو) گويت لەو تەقە دوورانەيە ؟

سەرپازى دوۋم: (دوۋاي بىدەنگىۋونىكى كەم) چىە،

تىناگەم: من شلەزان و ترسىكى يەكجار زور لە تۇدا بەدى

دەكەم ؟

سەرپازى يەكەم: راستىيەكەي، برادەر، دەمەۋى دان بە

راستىيەكەدا بىنم: من دەترسم.

سەرپازى دوۋم: : لە چى ؟

سەرپازى يەكەم: : بە تەواۋەتى نازام. ترسىنكە ! ئەم

شونەي كە ئىمە لىن زور سامناكە !

(نەختى بىدەنگى)

سەرپازى دوۋم: : من وا زەن دەكەم كە تۇ تا ئىستا لە من

دلىيا نەپروويت!

سەرپازى يەكەم: : ئەمە قسە نىە تۇ دەيكەي، برادەر. من

بەروونى دوۋام، وتم: " لە شونەكەمان دەترسم". تۇ - خۇشت

دەزانى كە جەنگەلىكى سەر سنوورى نىوان ئەم دوو دۋزەخە

ھەرگىز جىگاي متمانە و دلىيايى نىە. زور دوور مەيىنە كە

تۇيەكانيان، تەنەمت خۇشيان، بگەنە ئىرە و بەسەر ئىرەشدا

دادەن. بەراستەم !

سەرپازى دوۋم: : نەخىر، وانىە. تۇ دلىيايە! ئىرە

مەلەندىكى زور لاتەرىك و گىرە (وەستانىكى كەم) تۇ بە

كام رىگەو بەرەو ئىرە راتكرد؟

سەرپازى يەكەم: : من خۇشم نازاتم. بەتەواۋەتى بىرم نەماۋە.

من وەختى بەرەو ئىرە رامكرد، خۇ بۇ خۇشم نەمدەزانى بە چ

رىگايەكدا و بەرەو كوى رادەكەم. دوۋاي ماۋەيەك كە سەبىرم

كرد: خۇم لەنىو ئەم جەنگەلەدا بىنىيەو.

سەرپازى دوۋم: : تۇ لەوانىيە بە دۆلەكەي ئەم بەرەو

گەيشتىيە ئىرە.

سەرپازى يەكەم: : ئەي تۇ ؟ تۇ چۇن گەيشتىتە ئىرە ؟

سەرپازى دوۋم: : من زور بەناگايىمەو ھەلدەھاتم: ھەر لە

سەرەتاۋە دەمزانى بەرەو كوى رادەكەم: دەشمزانى كە دەگەم

بەم جەنگەلە (وەستانىكى كەم) تۇ دلىيايە ! ئىرە شونىنىكى

وا نىە كە بتوانن بەئاسانى ئەو چىستانەي ئەم دىومان بىرن و

ئىرە بدۇزئەو. ئە .

(نەختى بىدەنگى)

سەرپازى يەكەم: : برادەر، تۇ بە قسەكاتتەو ديارە، لەو

دەچى كە ئەم مەلەندە ھەموۋى باش شارەزا بيت؟

سەربازى دووم: : من پېش ئىستا زۇر كەرەنى دىكە ھاتووم

بۇ ئەم ناوہ. ھەروہا وەختى مندالېشىم، لەگەل باوكم، كە قاچاغچى بوو، بە بېرم دى، ئەم ناوہ بست بە بستى گەراوم (پەنجە بۇ درەختەكانى ئەوبەر، بۇ شاخەكان درىژ دەكات) پېشت ئەم شاخاھە پېنى دەلېن (گەريان)، ئەمبەرىشى گۆرستانېكە. خەمت نەبى، ئەم شوئىنەى ئېمە ئەرەبەكى گەلى ئەستەم و لاچەبە. تەنانەت سەگىشيان پەى بېرە ناپات. (لە شلكردنەوى قەيتانى پۇستالەكەى دەبېتەمە. ھەر بە دانېشتنەمە نەختىك بەرەو دووا دەكشېتەمە و بە نازارەوہ پېشت بە درەختەكەى پېشتېبەوہ دەدات) ئاھ! من گەلېك ماندووم، برادەر! تۇش وەك من ماندووى؟

سەربازى يەكەم: : خەرىكە جومگەكانم لېك دەردەچن.

سەربازى دووم: : سەعاتىك بوو ھەر رامدەكرد. لەوہ

دەترسام بە دووامەوہ بن! (سەبىرى دەست و پىل و ناولەپەكانى خۇى دەكات) لە رېگە بەسەر تلىشەبەرد و دركەزىبەكى زۇردا كەوتم (نەختى بېندەنگى. دەبەوى راکشى. سەبىرى برادەرەكەى دەكا، وەك ئەوہى بېەوى دلنباى بكات) برادەر گيان، لەم شوئىنە چاكرتمان دەست ناكەوى كە نەختى پشوووى تىدا بەدىن. خۇ چەند زووترېش بەرى بکەوېن، باشترە. بەلام، من، راستىبەكەى، ھىلاكم. دلنباشم كە برسېتى لە رېگە دەمانخا. من كاتى خۇبىشى بەرگەى برسېتىم ھېندە نەدەگرت. ھېچت پى نېە بېخۇىن؟

سەربازى يەكەم: : نەخىر، بەداخەوہ (نەختى بېندەنگى) من

كاتى رامكرد، خۇ ھېچ تېنوئىتى و برسېتېبەكەم لە ياد نەمايوو؛ تەنانەت فرىاى ھېنانى چەكەكەشم نەكەوتم.

سەربازى دووم: : ئاھ، من ئىستا دەلېى يەكەم جارە لە

ژياندا ھەست بە برسېتى دەكەم.

سەربازى يەكەم: : برسېتە ؟

سەربازى دووم: : زۇر زۇر.

سەربازى يەكەم: : من ھېندە نە .

سەربازى دووم: : تۇ باش بوو بۇ خۇت سەرخەوئىكى خۇشت

كرد؛ نەختى ھەسائتەمە. دەمېك بوو لېرە راکشابووت ؟

سەربازى يەكەم: : نازانم (بە سەرسورماوېبەوہ) چما من

خەوم لى كەوتېوو ؟

سەربازى دووم: : من غەدرم لى كردىت.

سەربازى يەكەم: : بۇچى ؟

سەربازى دووم: : لەو خەوہ خۇشەت بەخەبەرم كردېتەوہ.

سەربازى يەكەم: : نەخىر، بەپېنچەوانەوہ؛ وا مەلى! باش بوو

لە خەوت ھەلساندىم. من دلنېام ئەگەر تۇ بەسەرما

نەھاتىتايە، لەوانە بوو تا چوار روژى دېكەش باگا

نەھاتايەتەوہ. زۇر شەكەت بووم.

سەربازى دووم: : ئىستەش ھەر پېتەمە ديارە، بۇرژاوى.

كەمېك ئىسراحت بەكە! جارى شەو زۇرى بەبەرەو ماوہ

(بەپرتاوى) دەزانى من لە سەرەتادا وىستەم بىنكوژم ؟

(وېستانىكى كەم) سەبىرم پى دەھات! ئاخىر، من كە ھاتم و

چاوم پېت كەوت، تۇ لەژىر درەختەكەدا زۇر سەبىر گەرمۇلە

بېووت. لە مروف نەدەچووى. نەختىك لېت نىكتر كەوتەمەوہ

و ھەستى خۇم راگرت، گوئېم بەئاستەم تەنھا لە نووزەبەكت

بوو. نىكەى سى چوار دەقىقە، لەدوورەوہ، ھەر لېت

وردېوومەوہ. بېرم دەكردەوہ، دەمگوت: " خوايە! ھېچ

گورگىك، ھېچ گياندارىك لەم ناوہ نەماوہ كە دەستى ئاگر و

گوللە نەبىگەشتىبىتى؛ لە سەربازىكى بەدبەختى وەك من

زیاتر، مرؤف بهم نیوه‌شوهه کاری بهم جه‌نگه‌له سامناکوهه چیه که بیت و بائارامیهوه لیره پال کوهیت ؟". به‌لام باش بوو هیندهی پی نه‌چوو، جوولایتهوه. که جوولایتهوه و سهرتم بهدی کرد ئینجا زانیم که مرؤفیت.

سه‌ریازی یه‌کهم: : به‌راستیته ؟

سه‌ریازی دووه‌م: : باوه‌ر بکه، من له‌سهر ئهوه بووم که میلی چه‌که‌کشم به‌ینمهوه. سوپاس بؤ خوا؛ من ئیستا هست به به‌خته‌وه‌ریه‌کی زور ده‌کهم له‌وهی که نه‌بویتته قوربانیهی ئهم ساته نفره‌تلیکراوهی سه‌رلینشوایی من.

سه‌ریازی یه‌کهم: : سوپاس، برادر. منبش چاکه‌ی توم قهت له‌بیر ناچی. همه‌یشه وه‌ک نایه‌تیکی هه‌لکه‌ندراوی سه‌ر دلّم ده‌پارێزم (وئستانیکی کهم، به‌غه‌مگینی و سوزه‌وه) تو زور به‌شینه‌یی و خه‌مخواریه‌وه له‌ خه‌وت هه‌لساندم (به ره‌تاوی و هیمنیه‌وه) ده‌زانی، برادر، من وا بؤ سه‌ری تو مانگان ده‌چی، ئهمه یه‌کهم جاره که ده‌ستی مرؤف وا به‌نهرمی و شینه‌یه‌وه له‌ خه‌وم هه‌لبستینی !

سه‌ریازی دووه‌م: : به‌لی، برادر، حالی ئیمش له‌ هی ئیوه چاکتر نه‌بوو. هه‌موو به‌یانیه‌ک وه‌کو یه‌کتر: له‌جباتی چرپه و ده‌ستی نهرمی ژن، سه‌ره سمکی پؤستالان یانیش زرمه‌ی توپ و ده‌سرپزه‌کان وه‌خه‌بریان ده‌کردینهوه. به‌لی، ئه‌وه‌یه برادر. ئه‌وه‌ی به‌ ژبانی نیو ئهم جه‌نگه هه‌لبکا، پینگومان ده‌توانی به‌ ئاسانی به‌ هی دوزه‌خیش هه‌لبکا.

سه‌ریازی یه‌کهم: : ناخ برادر، وه‌ختی خوی گله‌یم له‌ به‌ختی خوم ده‌کرد و له‌ ژبانی خوم نارازی بووم، ده‌مگوت: " ره‌نج زور ده‌دهم و هیشتا‌ش ههر نه‌بوونم". کاتی سه‌فه‌ری پایته‌ختم ده‌کرد بؤ کارکردن، ئه‌گه‌ر ته‌نیا سی هه‌فته که‌سوکاری خوم

نه‌دیبايه، ده‌مگوت: " من چون ده‌بی سی هه‌فته‌هه چاوم به‌ ماله‌وه و ناشنایانی خوم نه‌کوهی ؟". که‌چی ئیستا‌ش ! هه‌یهات ! هه‌یهات برادر ! خوزگه‌م ههر به‌و ژبانی کرێکاری

جارانم !

سه‌ریازی دووه‌م: : تو چه‌ند ده‌بی سه‌رت له‌ شارده‌که‌ی خوت

نه‌داوه‌ته‌وه ؟

سه‌ریازی یه‌کهم: : (به‌ جه‌سه‌رده‌ته‌وه) زور له‌میژه، برادر، زور

له‌میژه (به‌میزاریه‌کی پر له‌ ره‌وه) من ئه‌گه‌ر باسی ژبانی

خومت بؤ بکه‌م، ههرچی ده‌ریای دنیا هه‌یه پری ده‌که‌ی له

تفی نه‌فه‌رت و ده‌یده‌یتسه‌ رووی ئه‌و گه‌واد و کاسه‌را‌نه‌وه.

خوانه‌ناسن، بی وێدانن. نو مانگ، نو مانگی ره‌به‌ق، وه‌ک

ئامیزدیک، له‌ سه‌گی پی سووتاو بیزه‌وه‌تر، ههر ئهم بیابان و

ئهو بیابان و ئهم ده‌شت و ئهو ده‌شتیان پی ده‌کردین. تا له

دووایین جاردا هینایانین بؤ ئهم مه‌له‌به‌ندی سه‌ر سنووری

باکووره. له‌وه ده‌چوو که ته‌نا‌مت ئیجازه‌شمان پی به‌ ره‌وا

نه‌بین. هه‌موویشی له‌ ترسی ئه‌وه‌یان بوو که ئه‌وه‌ک له‌دووای

ئیجازه‌که‌مان نه‌گه‌ر ئینه‌وه و رابه‌کین (وه‌ک ئه‌وه‌ی

یادگاریکی تالی بیرکه‌وتیه‌ته‌وه) برادر، له‌م دوو مانگی

دوواییدا سه‌د و سی سه‌ریاز زیاتریان = له‌وانه‌ی که قیاریان

کردبوو، گولله‌باران کرد: ئهو سه‌ریازانه له‌نیو قامیشه‌لان و

زه‌لکاوه‌کاندا خویان هه‌شار دا‌بوو. ئه‌ری ئیسه هه‌والی

کوژرانی پینج ئامره‌یه‌زه‌کانی ئیمه‌تان نه‌بسته‌وه که له‌م

شه‌ری دوواییدا کوژرابوون؟

سه‌ریازی دووه‌م: : نه‌خیر، نه‌.

سه‌ریازی یه‌کهم: : له‌ سه‌نگه‌ره‌کانی خویانه‌وه، له‌دوواده‌را

ته‌قه‌یان لی کردبوون.

سەربازى دووم: : لە شەڕەكەى باشوور دەلێى ؟

سەربازى يەكەم: : بەلێ، ئا.

سەربازى دووم: : تۆ - خۆت لەو شەڕە داڤوى ؟

سەربازى يەكەم: : هەه (بەتەوسەوه) گەر لەوى ڤوومايه

ئىستە لەوانە ڤوو بەس تەنیا گونجەكەيهكم لێره كەوتايە.

سەربازى دووم: : شەڕىكى پيس ڤوو.

سەربازى يەكەم: : دەپانگوت: " سەربازى كوژراو لە بەردى

دەو زيبان زىتر كەوتىوون". تىپىكى تەواوى سەربازەكانى

ئىسمە، بە چەك و تفاق و ئەفسەرهوه، خۆيان تەسلىمى

هێزەكانى ئێوه كەردڤوو.

سەربازى دووم: : بەلێ، ئەووم بىست.

(تاوئىك بىدەنگى)

سەربازى يەكەم: : من لەر ڤاوه رەدام ئەگەر دوو هيرشى

دیکەى ئاواھاتان بکەردايەتە سەرمان، ئىدى ئەم جەنگە لایەكى

بە لایەك دەڤو و دەڤرايەوه.

سەربازى دووم: : ئەگەر مەبەستت ئەوه بێ كە لە داھاتوودا

ئىسمە سەردەكەوين، ئەوا بەراستى، ئىسمە لەم جەنگە

ناماقولەدا گەر بشەبەنەوه هەر دۆراوين.

سەربازى يەكەم: : راستىيەكەى، برادەر، من تىناگەم.

سەربازى دووم: : لە چى ؟

سەربازى يەكەم: : (بە سەرسورماويەكى ڤر لە رەقەوه) لەم

وشانە: بردنەوه، دۆران... سەركەوتن، ژىركەوتن.

سەربازى دووم: : چەند وشەيەكن، گشتيان ڤو يەك

مەبەست بەكار دىن: باخەل ڤر كەردنى خۆيان، هەرودەها

شەكەت كەردن و ئازاردانى خەلكى بىگوناھ .

سەربازى يەكەم: : من نازانم ئەم جەنگە لەسەر چيشە !

سەربازى دووم: : (بە رەقەوه) هەن كە دەزانن.

سەربازى يەكەم: : مامۆستا يەكى دراوسىمان - خوا لىنى

خۆش بى، لەو ئىجازەتەى پىشووومدا بىستەم لە سىندارەيان

داڤو - دەيگوت: " ئەم شەره، هەمووى ڤو ئەوهيه كە فرۆكە

و تەقەمەنى و چەكى قورسى.. نازانم هى كام ولات.. بخەنە

بازارەوه و بىيانفرۆشن!" دەيگوت: " ڤوئەويه كە ئەم دوو

ولاتەى ئىسمە بىنە بازارىك ڤو قازانجى .. (ڤو ناوى ولاتەكە

دەگەرى).

سەربازى دووم: : ئەمريكا ؟

سەربازى يەكەم: : نە .

سەربازى دووم: : فەرەنسا ؟

سەربازى يەكەم: : ئا.. ئا، بەلێ.

سەربازى دووم: : بەلام تەنیا ڤو ئەوه نىسە، ڤو شتى

دیکەشه؛ شتى دیکەش هەن كە لەسەرى بەشەر دىن.

سەربازى يەكەم: : شتى چۆن ؟ چى ؟

سەربازى دووم: : بلىم شتى چۆن ! (بە رەقەوه) شتى

ناماقوولى ئەوتۆ مەگەر تەنیا شەپتان دەستى تى بچى.

بەپىي قسەى ئىزگەكان لەسەر ئەو پارچە عەردەى باشووره.

سەربازى يەكەم: : كام پارچە عەرد ؟

سەربازى دووم: : ئەو پارچە عەردەى، ئەگەر خۆ ئىسمە

و دەدەستىشى بەئىبنەوه، بەكسەر دوواى مانگىك، دەكرىتە

سامناكتىرین زندانى ئەشكەنجەدانى بى تاوانان (بە

دوودلىيەوه) بەلام برواش ناكەم، ناگوئجى سى سالى خوين

رشاق تەنیا سەبارەت بە پارچە عەردىك بىت ! (بە

تەوسىكى بىهۆودەيەوه) بەلام ڤو نا ؟ خۆ سەيرىش نىه !

مرۆف لەم رۆژەلاتەدا زۆر كەر و كەودەن و بى عەقلە؛

تەنانت لەوانەمە لەسەر پارچە ئىسقانىكى سوتايىش بەشەر
 بى! سەرۆك حزب و سەرکردەكانمان، خۇ لە خەلكە
 ساكارەكە زۆر بى عەقلى و چلىستىرىش.
 (تاويك بىدەنگى)

سەربازى يەكەم: تۆ بلىنى وا زوو كوتايى بى بى ؟
سەربازى دووم: باوەر ناكەم (وىستىكى كەم) بەلام خۇ
 لەوانەشە: چونكە ئىستا خەلكەكەيان بەتەواوەتى شەكەت كرد
 و تواتىشيان ھەموو پارتەكانى دىكەى غەيرى خۇيان لاواز و
 پارچەپارچە بكەن !

سەربازى يەكەم: (وەك ئەوئەى يەكەم جار بى لە ژياندا
 گوئى لەم وشەبە بوويت) پارت ؟

سەربازى دووم: بەلى نا، ئەو پارتانەى كە ھەر لە
 سەرەتاوہ بەرگرييان لە شەرف و ژيان و نازادى خەلك
 دەكرد و جەماوەرىكى زۇريان بەدەور كۆبۆوہ. (بىھوودانە)
 ھەر چۆنى بى.. با ئىمە سەرمان بەم قسانەوہ نەبەشەين. بە
 گوئەرى ئىمە: ئەم شەرە نەگريسە ئەگەر زوو كوتايى بى بى
 يان درەنگ، تازە تەواو، ژيانى ئىمە فەوتا؛ ئىمە ئىتر تازە
 ناتوانين چاومان بە شارى خۇمان بكەويتەوہ !

سەربازى يەكەم: بەراست ؟

سەربازى دووم: مەگەر تەنيا بەوئەى كە تەسليم بە
 ھىزەكانى خۇمان بكەنەوہ !

سەربازى يەكەم: ئى ئەو كاتەش ديارە چارەنوسمان بە چى
 دەگا !

سەربازى دووم: بروا ناكەم.

سەربازى يەكەم: من دلنيام.

سەربازى دووم: لە چى ؟

سەربازى يەكەم: لەوئەى كە ھىزەكانى خۇمان گوللەبارمان
 دەكەن، يانئىش لەسپدارەمان دەدەن.

سەربازى دووم: من ئەوہ ناليم؛ مەبەستم ئەوئەى كە بروا
 ناكەم تەسليمى ھىزەكانى خۇمانمان بكەنەوہ.

سەربازى يەكەم: بۇ چى ؟

سەربازى دووم: چونكە ئىمە ئەو كاتە حسيبى
 پەناھەندەبىمان بۇ دەكەن، دەتوانين كە بەدوواى ژن و
 منالەكانمان بئىرىن، بەنھىنى بىن بۇ لامان و دەرباز بىن بۇ
 دەرەوہ، بۇ ئەوروپا، بۇ ھەر ولاتىك بمانەوئەى.

سەربازى يەكەم: (بە نىگەرانيەوہ بەو نارەدا دىت و

دەچى) بلىم چى برادەر گىسان، من ھىچ شتىكى چاك لە
 بەختى خۇم راناينم. چارەنوس و داھاتووشم، زۆر رەش،
 وەك ناوينەبەكى تەلخ دەبينم (وىستانىك) چى بكەين!
 جىنى داخە كە مرؤف لە سەر ئەم زەويىسە پان و پۇر و
 فراوانەدا شوئىنىك نەبى ئۆقرەى تىبا بگرى؛ جىنى داخە بۇ
 ئىمە - كە ھىشتا تىر بۆنى زەويمان نەكردووە و تىر دونيامان
 نەبىنىوہ - بەو ھەموو دەرد و مەرگەساتىبەوہ سەربىنىتەوہ.

ئىمە ديارە لە چارەمان نووسرابوو، لە چارەمان نووسرابوو كە
 ئەم رۆژگارە پر بەلایە بە چاوى خۇمان بىينين. پىم بلى:

جىاوازى من چىسە لەگەل ئەو خەلكەى كە ئىستا وا لە
 شارەكاندا، لە خانووى خۇش و پەنجەرەبەنددا، لەسەر
 سىسەمى نەرم و نياندا، بى خەم پال كەوتوون و خەمنى
 دلنيابى و پر رەنگ دەبين؛ لەگەل ئەوانەى كە ئىستا وا لە
 سىنەماكاندا، يانئىش لە بار و كەبەرەكاندا، قاچ لەسەر قاچ
 دانىشتوون و بە مەستىبەوہ پىدەكەنن و فستق دەشكىنن..

جىاوازىم چى بوو؟ من لەگەل ئەوانەدا جىاوازىم چى بوو؟

بېنگومان ئەوان ھەنووکە منىيان ھەر لەبېرىش نىسە. من تەنانت براکانىش، ئىستىنا ھەر يەكەو ھەر خەرىكى " ئوتومبىل كرىن و فرۆشتىنەو" ى خۇيانن؛ ھەر شەوۋى لە بارىك، ھەر شاوۋى لە شارىك، لە قومارخانەيەك، لە مالىكدا يان دەعوەتن و ياتىش مەستى مەى خواردنەو و پارەژماردنن: كەى بواريان ھەيە بېرىك لە من بکەنەو ؟ خۇ پىش جەنگىش، كى بارى منى سووكتەر دەکرد و بۇ خەمى من نەختى دەسووتا.. كى ؟ تەنھا دايكەم (ھەنسكى گريان قورگى دەگرى) من لەناو شەرىشدا، ئەو كەسەى كە زۇر زۇر بۇ پەرۇش بووم و بۇ دەگرىام تەنھا دايكەم بوو. من دلنىام تەنھا تاسەى بېنىنەوۋى ئەویش بوو كە لەم ھېزىش بردنەى ئەم شەوۋا وای لىكردم رايكەم و مردن بە خۇم بە رەوا نەزانم. گوناھە، گوناھە برادەر گيان! من، قەيناكە، با ژيانى خۇشم خۇش ئەمى، بەلام وىژدانم چۇن قىبول بەكا كەسىك دوۋاى خۇم بە ھەسرەت بكوژم.. چۇن ؟ بۇچى ؟ (بە دەنگىكى گرياناۋىيەو) من شەق دەبەم.. شەق دەبەم ئەگەر جارىكى تىش نەمبېنىتەوۋە.. شەق دەبەم ئەگەر ئەو وازانى كە من

مردووم و نامبېنىتەوۋە !

سەربازى دووم: : تۇ خەفەت مەخۇ، خەفەت مەخۇ برادەر !

من لەوۋدا بېنگومانم كە بە دىدارى دايك و بە دىدارى كەسوكارىشت شاد دەبىتەوۋە. لەو ماۋەبەى داھاتوۋى ژيانىشت، لە پەناھەندەبىدا، ئىنشاللا ھەرگىز بى بەرى و ئاتاج نابىت ! كى دەزانى! بەلكو ئەم جەنگە ھىندەى

نەخپاند !

سەربازى يەكەم: : (بە خەمگىنىيەو) سوياست دەكەم؛ تۇ

دەتەوى دلەم بەدەتەوۋە.

سەربازى دووم: : نەختىر. تۇ ھەر كە گەيشتتە ئەوى و

ساۋەبەكى بەسەرداچو، وردە وردە ئەمانە بە چاۋى خۇت

دەبىنى (نەختىك بىندەنگى) ھەر چۇنى بى، تۇ ئەوى يا لە

ھەر ولاتىكى دىكەدا ھەر ئىششىك بەكەت: ئەگەر

دئوۋەبەكى بەينى شارەكانى كەنەدا بيت يان قاشپۇرى

چىشتخانەكانى ئەوروپا يا كرىكارىك بيت لە ئىتالىا، خۇ

ھىچ نەبى توشى ھىچ بى ئومىدى و رەنج بە خەسارىيەكى

ۋەك ئىرە نابىت.

سەربازى يەكەم: : ئەرى راستە دەلئىن " كارگەكانى لاي ئىوۋە

ھەمويان داخراون" ؟

سەربازى دووم: : نەختىر.

سەربازى يەكەم: : رۇژنامە و رادىو و تەلەفونەكانى لاي

ئىسە وای پلاۋدەكەنەوۋە. تەنانت دەلئىن " قوتابخانە و

زانكوكانىشتان ھەمويان داخراون".

سەربازى دووم: : واپە، بەلام يەكجار بەم شىۋەبەش نىسە.

ۋەلى تۇ لەبەرچى ئەم پىرسىيارە دەكەى ؟ كارگە ھەبى يان

نەبى، بە تۇ چى ؟

سەربازى يەكەم: : ئاخىر من ئەگەر ھەبى ئەوى بە

پەناھەندەبىيى بۇم، خۇ پىنوسىستە ئىششىك بەكەم.. ھەر

ئىششىك، پىنى بۇم.

سەربازى دووم: : دلنيا بە ! ھىشتا كارگەگەلىكى زۇر ماون

لە كاردا بن. ئىششىك يەكجار زۇرە، بەتايەتى لە پايختە.

سەربازى يەكەم: : كەۋاتە دەتوانم ئەوى بىنمەۋە و كارىكەم؟

سەربازى دووم: : خاۋەن كارگە و قۇنتەراتچىيەكان چما ھەر

ھەست بەۋە دەكەن كە جەنگىشە ؟

سەربازى يەكەم: : (بە سەرسورماۋىيەو) لاي ئىسە ھەموو

ئەم شتانه بەپنچەمانە دەبەسترا ئەوه.

سەرپاڭى دووم: : ئەخىر. ئامرىكا و فەرنەسا پارە و

ساماننىكى ھىند زۇريان ھەبە، تەنانت دەتوانن تا ھەوت

سالانى دىكەش قەرزى بەدى. پاشان، جگە لەمە، تۆ لەوى

ئەگەر كارىشت بۇ نەدۆز ئەوه، مەوچەي مانگانەت بۇ

دەپرنەوه.

سەرپاڭى يەكەم: : (سۇراغى قەسكەي پىشورى لى دەكا،

و دەك ئەوهى كە بەتەواوتى گوبى لە وشەكانى " ئەمرىكا" و

" فەرنەسا" نەبووى) وت: كى ھەبەتى ؟

سەرپاڭى دووم: : ئامرىكا و فەرنەسا.

سەرپاڭى يەكەم: : (بە سەرسورمانەوه) چما ئەمرىكا و

فەرنەسا پىشتىگىرى ئىوه دەكەن ؟

سەرپاڭى دووم: : بەلى. ئىمە كەلپەلەكانىشمان، تەنانت

بەشكى زۆرى خواردن و خواردنەوهكانىشمان ھەر لەوانەوه بۇ

دەت. ھەلبەت ئەمانىش ھەر بۇ قازانچى خۇيان دەيكەن..

ئەگىنا تۆ بىر بەكەه برادەر، ولاتىنك چ مەجبورى ئەوهبە كە

پاكەتىكى بچووكى جگەردى رۆتمانمان لەو رىبە دوورەوه بۇ

رەوان بەكات؛ ئەگەر قازانچى خۇى تىدا ئەبى ؟

سەرپاڭى يەكەم: : سەبىرە ! من لەبىرە: جارنىكان گونم لە

ئىزگەي رادىوى ئىوه گرتىوو، دەبگوت: ئەمرىكا پىشتىوانى

ئىمە دەكا ئەك ھى ئىوه. ھەرەھا مامۇستاكەي دراوسىشمان

- خۇا لىنى خۇش بى - ھەر وای دەگوت.

سەرپاڭى دووم: : باشە پىم بلى، برادەر، ئەي لاي ئىوه ؟

لاي ئىوه ژيان چۆنە ؟

سەرپاڭى يەكەم: : ئەرى بەراست، تۇش جگەردەت بى نىه ؟

سەرپاڭى دووم: : من ناكىشم.

سەرپاڭى يەكەم: : لە پىرى ئىوارەوه، جگەرىەك چىە

نەمكىشاوه (نەختىك بىدەنگى. بە وەرسىبەوه) گەلىك

سەخت و ئەستەمە، برادەر گيان ! ھىچ شتىك لەودا نەماوه

كە مرزۇ پىي ھەل بەكا. شىمەك سى نرخی جارانى خۇى

ھاتوتە سەر. پارەش كەم و بىسود بووه، تەنھا لە دەست

كۆمەلى گەواد و قۆنتەراتچى و دەولەمەندداپە و ھىچى تر.

سەرپاڭى دووم: : ئىش ھەبە ؟

سەرپاڭى يەكەم: : بەلى ئەوه ھەبە كە مەمەرە و مەزى پى

بۇت. لە سەرەتادا چەند كارگەبەكى ناو شارەكان بۇردومان

كران و داخران. ھەرەھا كرىكارىتىش ماوہبەك بوو دەست

نەدەكەوت؛ ئەوهى ھەشبوو، رۇژانەكەي زۇر كەم بىزوه. ئىتەر

دوواي ئەم ھەشت مەانگەش، نازانم. من لەوى نەبووم.

نەفرەتىيان لى بى. توخوا برادەر، با واز بىنن. من ھىچ

تواناي باسكردنى ئەم دۆزەخەم نەماوه (وىستانىكى كەم) لە

چاوان كویر بن. چۆن ئەم ژيان و دنياپەيان تىك و پىنك دا !

سەرپاڭى دووم: : (بىر لە قەسەكانى برادەرەكەي دەكاتەوه و

سەبىرى دەكا) برادەر تۆ لەوه دەچى كە ھەزىكەي ولاتەكەت

لەم جەنگەدا بدۆرىنى !

سەرپاڭى يەكەم: : ئەك تەنبا من، ئىمەي خەلكى بىتاوان

ھەمرومان؛ دوواي ئەم جەنگە وىرانكارىبە، بە بەكجارى

مالتاواپىمان لە واتاكانى " ولات" و " نىشتىمانپەرەرى "

كرد. واتاكانى " ولات" و " نىشتىمانپەرەرى" بايانداوه

كەندى.

سەرپاڭى دووم: : ولات ئەمەزۇ داردەستىكى رۇنم و

سەرکردەي حزىە بۇرژواكانە بۇئەوهى ولاتپەرەرانى بەدبەختى

وهكو ئېشمە ھەلخەلەتتېن؛ بەيەكترمان بەكوشت بدەن، قازانچ و سامان و ئاسوودەبېش تەنيا بۇ ئەوان بەجى بەپېلېن!

سەربازى يەكەم: (بە دلغراوكتېن، بۇ ولەمېك دەگەرئى)

تېنەگەم ! (وەك دلئى خۇزى بداتەوہ) برادەر گىيان، من

دەمەوى لە شوئىنكىدا ئىشىنك بەكەم و بە ئاسوودەبىي و تېرى

بۇيم. ئېتەر ئەگەر ئەمە، بۇ كرېكارىكى بەدبەختى وەك من،

بە سەركەوتنى ولاتەكەى يان بە دۇرانى بەدى بېت، وەكو

يەك وایە ! وەكو يەك وایە ! (بە بېزارى و ماندوويىبەوہ)

ولات، ولات، ولات! بە چى دەچى ؟ من چەندىن سالاھ لە

ولاتەكەى خۇمدا دەژىم و ھەر برسېشم، ھەر ماندووش، ھەر

بى بەرى و ھەر ئاسوودەش. برادەر، ولات: پارچە نانېكە

كە پىنى بۇت، ولات: مالىكى بېكۆلە و خنجىلاتەبە كە

لەگەل خىزان و مندالەكانت بە ئارامى و بەختەوہرېبەوہ تېبدا

بۇت. بەلام لەكوى برادەر؟ بەدبەختى من ئەمەشم پى بەرەوا

ناپىنى (بەبېنھوودەبېبەوہ) تازەش تەواو. دوواى چى ؟ كاتى

بەسەرچوو. من ئىستە بىز لە خۇم دەكەمەوہ. بۇ من، ھەموو

شتىك كاتى بەسەرچووہ ! من ھەرچى بلېم خۇم

ھەلدەخەلەتتېنم. ئاخ، دوورېش نېە كە لەگەل وەرىنى يەكەمىن

گەلاى ئەم پايزە تەسلىمى ولاتەكەى خۇم بىكرېنمەوہ

(بەبېزارىبەوہ) خۇزگە !

سەربازى دووہم: : ئۇف، برادەر، تۇ چەند ئەم ترسە وەبېرە

خۇت دېنېتەوہ !

سەربازى يەكەم: (بېنھوودە، ھېچ قەسەبەك ناكە)

سەربازى دووہم: : ئەمە شتىكە كە قەت روونادا.

سەربازى يەكەم: : تۇ راست دەكەى، بەلام من دلېم لەم

ساتە نالەبارەدا نابى ؟

سەربازى دووہم: : چى نابى ؟

سەربازى يەكەم: : دلئىابوون.

سەربازى دووہم: : دلئىابوون لە چى ؟

سەربازى يەكەم: : لەوہى كە ئايا تەسلىممان دەكەنەوہ يان

نا؟ (بەتوورەبېبەوہ) لەوہى كە بۇين، بى مەرگەساتى و بى

چەرمەسەرى: تەنيا ژيانىكى سادەى وەك مرؤف، ھېچى تر

نا! من دلئىا نېم، من لەم شتەنە و لە ژيانى خۇم ھېچ دلئىا

نېم (بە فىگارېبەوہ) من چىتر تواناى بېرکەنەوہ نەماوہ.

سەربازى دووہم: : (قەسە ناكە، بېدەنگ، سەبرى برادەرەكەى

دەكە)

(تاويك بېدەنگى)

سەربازى يەكەم: : (بەبېنھوودەبېبەوہ) بەلام دەشتوانېن كە بى

ئەمەش ھەر بەرى كەوين !

سەربازى دووہم: : بەرەو كوى ؟

سەربازى يەكەم: : بەرەو خۇ تەسلىم كەردن.

سەربازى دووہم: : بەلى. راستىبەكەى، من لە ھەلانتى خۇم

بەشىمان نېم؛ لەوہش رازېم كە چىتر خەلكى بېگونام

نەكوشت. ھىندەش بەسە كە ئىستا ھەناسەبەكى پاك لەناو

ئەم دەوہن و گۇوگيا تەر و جوانانە بەسەرەستى ھەلدەمۇم.

ئەم قەسە پر خەم جوانانەى تۇش وام لېندەكە كە ئىستا ھەست

بە بەختەوہرېبەكى زۇر بەكەم (لەناكەاو دەشلەزى، بەپەلە

بەرەو لای برادەرەكەى ھەنگاۋ دەنى) ئەوہ چىتە ؟

برادەرەكەى بە ئەزىتەوہ دەكۆكى) ئەى بۇچى زوو دەنگت

نەكەرد ؟ (وئىستانىكى كەم. لەبەر تارىكىبەكە چاوى باش

ناپىنى، ورد دەبىتەوہ) ئەم خوينە چىبە بە قۇلتەوہ ؟

برىندارى؟

سهریازی یه کهم: (سهیری شوینی خوینته که دهکا، وهک

ئوهی که تازه خوینته کهی سهر بهرگی خوی دبی) نهخیر نه،

(لهپر دهکۆکی) هیچ نیسه. وا دباره خوینی هاورینکافه

(وینستاینیکی کهم) وشک بۆتهوه.

سهریازی دووهم: ئهی چیتته ئهوه؟ نهخۆش دیاری؟

سهریازی یه کهم: نهخیر، نه. هیچم نیه.

سهریازی دووهم: با، لهوه دهچی سهرمات بووی (پالتۆکهی

بهر خوی دادهکهنی. ئهوه ئاگای لی نیه) هانی، بیکه بهرت!

سهریازی یه کهم: چی؟ نهخیر، دهیکهیتتهوه بهرت به خوا.

سهریازی دووهم: نابیی! پیتتهوه دباره، سهرمات بوو.

سهریازی یه کهم: ئاخو، تۆ خۆت سهرمات دهیی.

سهریازی دووهم: نه، نابیی! من به سهرما زۆر راهاتووم

(یارمهتیی ددها بۆ لهبهرکردنی پالتۆکه) ئهوه پهنجته چیی

بهسهر هاتوه؟

سهریازی یه کهم: (سهیری پهنجتهکانی دهستهچپیی خوی

دهکا) بهر مهکینهی کارگه کهوت.

سهریازی دووهم: (داده سینیتتهوه و وردتر له پهنجته

قرتاوهکانی رادهمینئ) هیچ پارهیان بۆ نهبریتتهوه؟

سهریازی یه کهم: مه بهستت خاوهن کارگه کهیه؟

سهریازی دووهم: خاوهن کارگه که، میری؟

سهریازی یه کهم: ئاهه برادهر (وینستاینیکی کهم. به

دهنگیکی کهساسییوه) من خۆشم له خۆم دهپرسم: بۆچی

لای ئیمه هیچ نهقابهیهک یان پارتیک یان سهندیکیهک نیه

که ئاگای له کۆست و چهرمه سهریی ئیمه ههیی؟ (به

ههناسه ساردییوه) پینیان وتم: "هیچ کرینکارنک له کاتی

پهرینی پهنجهدا پارهی وه نهگرتتوه تا تۆ وهریبگری."

سهریازی دووهم: گۆی مهدهری، برادهر. خۆ تۆ پاش ئهوه

پهکت نهکهوت. ژنت هیناوه؟

سهریازی یه کهم: بهلی. بۆ نهگهتیم دوو مندالیشم ههیه.

یهکیکیان پیزار لهگهلا خالی بهر قهسفیکی بهنزیخانیهک

کهوت. منداله کهم چاک بۆوه و خاله کهی گیانی سپارد. خۆ

خاله کهیشی برینه کهی هینده سهخت نهبوو، دهکرا نههیلین

بهری. بهلام یانی چی؟ ئهوساتیش ههر بینهووده بوو.

سهریازی دووهم: چی بینهووده بوو؟

سهریازی یه کهم: ئهگهر چاکیش بوویا پهتتهوه.

سهریازی دووهم: کی؟

سهریازی یه کهم: خالی کوره کهم.

سهریازی دووهم: بۆچی بینهووده بوو؟

سهریازی یه کهم: چونکه دیسانهوه بۆ مردنیکیی دیکه ساغ

دهکرایهوه: بۆ جهنگ؛ دهبووایه وهک ئیمه بیتته ئهم جهنگه

نهفره تللیکراوه. بهلی، ئهوه بۆ خۆی مرد و ئهم ئهشکهنجیهیهی

ئیمهیی نه دیت. ئهم بهختهوهه بوو که به پارچه زهویسهک

راگهیشته و تیا ی نینژا. دهزانی: له شاری ئیمه، ئینستا،

خه لکی وا همن تهنا نهت گۆریشیان دهست ناکهوی که

مردوه کانیان تیا بنیژن؟ زۆریه دهوله مه نه دکان بهم دوواییه

خهریکی ئهوه بوون عهردیان بۆ گۆری خویان دهکری. ئهوه

سهیری چی دهکهی؟

سهریازی دووهم: (چاوی به ماتمه مینیهی کۆلولهوه برپوهته

ئاسمان) سامالینیکی چهند خه مناک و جوانه!

سهریازی یه کهم: (سه ره له ده بری و سهیری ئاسمان

دهکا. پینکهوه رووه ئاسمان راده مینن) سهیره برادهر، بهلام

هیچ ئهستیرهیهک دیار نیه!

سه‌ریازی دووم: : ئه‌ستیره‌ش هه‌موویان دارژاون. ئاه

برادر، ده‌بینی: ئه‌ستیره‌کانیش چه‌نیک به‌زه‌بیان به‌ حالی
مرۆفی ئیره‌دا دیتوه.

سه‌ریازی یه‌که‌م: : ده‌لین " له‌گه‌ل کۆچکردنی هه‌ر مرۆفیک

ئه‌ستیره‌یه‌ک داده‌رژۆ". ئه‌مه‌ راسته‌؟

سه‌ریازی دووم: : ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ راست بووایه، ده‌بوو ئینستا

ئاسمان سه‌رتاپای بووایه‌ته‌ تنۆکه‌ فرمیسکیک و داباریا

(به‌سه‌رسامیه‌وه‌ چاو ده‌گێژی) ئه‌ستیره‌یه‌ک نیه‌ به‌جیوه‌نی!

مه‌لێک، بالنده‌یه‌ک نیه‌ به‌خوێنی! ئیره‌ دنیا‌یه‌کی چه‌ند

خامۆش و ترسناک و پر غه‌مگینیه‌! ده‌زانی برادر: من له‌م

دیه‌نه‌ تاریک و سامناکه‌نه‌شدا جوانیه‌کی نامۆ ده‌بینم.

له‌راستیدا، دیه‌نه‌ ترسناکه‌کانیش جوانیه‌کی تابه‌تیان هه‌یه،

ده‌زانی؟ تو سه‌برکه‌ (چاوی بریوه‌ته‌ مانگ) ته‌نانه‌ت

مانگیش.. چه‌ند کز و که‌ساسه‌! بۆ وا به‌زه‌ردی

ده‌دره‌وشیتوه‌؟

سه‌ریازی یه‌که‌م: : (ماوه‌یه‌که‌ به‌ قسه‌کانی برادره‌که‌ی

چه‌په‌ساره‌ و سه‌یری مانگ ده‌کا) برادر، له‌وانه‌یه‌ ئینستا، له‌م

شموه‌ ناوه‌خته‌دا، ته‌نیا من و تو یان سه‌یری مانگ بکه‌ین.

سه‌ریازی دووم: : به‌لێ برادر، خه‌لکی شار ئینستا، هه‌یج

یه‌کێکیان ئه‌و برین و که‌ساسیه‌ی مانگ نابین. ئه‌وان ئینستا

له‌ شبرین خه‌ودان.

سه‌ریازی یه‌که‌م: : ئه‌ری ئه‌وه‌ چیه‌؟ (به‌حه‌په‌ساوییه‌وه‌

سه‌یری شتییک ده‌کا که‌ له‌ ناوه‌راستی شانۆدا که‌وتوه‌) ئه‌و

ده‌مانچه‌یه‌ هی تویه‌ له‌وی که‌وتوه‌؟

سه‌ریازی دووم: : (ئاوڕ بۆ شوینی ده‌مانچه‌که‌ ده‌داته‌وه‌)

هی من؟ نه‌خیر. من هه‌یج ده‌مانچه‌یه‌کم پێ نه‌بوو (ده‌چیته‌

پیشه‌وه‌ و سه‌یری ده‌کا) ده‌مانچه‌ نیه‌.

سه‌ریازی یه‌که‌م: : ئه‌ی؟

سه‌ریازی دووم: : به‌ده‌گه‌ (هه‌لێ گرتۆته‌وه‌ و لێی راماوه‌).

سه‌ریازی یه‌که‌م: : له‌وانه‌یه‌ له‌ چه‌نگاوه‌ریک به‌جی ما‌ی؟

سه‌ریازی دووم: : به‌لێ. سه‌برکه‌: ئه‌و هه‌موو ژه‌نگه‌ی هه‌لێ

هه‌یناوه‌! له‌وه‌ ده‌چی که‌ باراناوی روژگارینکی زۆری به‌سه‌ردا

پژایی!

سه‌ریازی یه‌که‌م: : دیاره‌ پێش من و توش هی دیکه‌ هه‌بوونه

که‌ ئه‌م رینگه‌یان په‌ی کردی؟

سه‌ریازی دووم: : له‌وانه‌شه‌ هی قاجاغچییان بیت.

قاجاغچی نه‌ی، هه‌یج که‌سه‌ینکی دیکه‌ په‌ی به‌م شوینه

لاته‌ریکه‌ی ئیمه‌ نابا (یه‌ده‌گه‌که‌ هه‌لگێر و هه‌رگێر ده‌کات و

لێی ورد ده‌بینته‌وه‌) ئاخ برادر، خۆزگه‌ ده‌زانی ئه‌م یه‌ده‌گه‌

چیم بیه‌ر دینیته‌وه‌! (خۆشی و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک سه‌ری پێ

هه‌لده‌بری. به‌ده‌م هه‌نگاوانانی له‌سه‌رخۆوه‌، به‌ خه‌مباری و

خه‌یال‌اوییه‌وه‌) بیه‌رمه‌ منداڵ بووم، ته‌مه‌نم حه‌وت هه‌شت

سالیک ده‌بوو. باوکم به‌رده‌وام له‌م جوړه‌ یه‌ده‌گ و چه‌کانه‌ی

ده‌هه‌یناوه‌ ماڵ. باوکم له‌ ته‌نیش خۆی داده‌نام و منیش

کوئجکولانه‌ سه‌رنجی ده‌ست و په‌نجه‌کانیم ده‌دا. خۆزگه‌م هه‌ر

به‌و سات! من هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌، فییری به‌کاره‌ینان و

چاک‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو جوړه‌ چه‌که‌کان ببووم، ناوی گشتیانم

یه‌ک یه‌ک ده‌زانی. هه‌ند په‌روش و هۆگریان بووم، ته‌نانه‌ت

گه‌مه‌کانیشم هه‌ر له‌گه‌ل ئه‌م چه‌کانه‌ بوو. ئاخ، برادر، به‌لام

ئینستا ئه‌م چه‌نگه‌ هه‌موو چه‌کیکی له‌پیش چاو خه‌ستم!

ته‌نانه‌ت وای لیکردم بیه‌ر له‌ باوکیشم بکه‌مه‌وه‌ که‌ هه‌ند

بایه‌خی به‌ چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی ده‌دا. من ته‌نیا ئینستا له‌

بەس تەنھا سائیک بوو کە بەرگی سەربازیم داکنەندبوو، دووبارە جلی سەربازییان کردووە بەرم .. ناخ .. من خەفەتم بۆ تۆیە غەریبە، ئەمێ ژنە چاک و کەساسە کەم! ئەو روژەم کە ناوم هات و جلە سەربازییەکیان لەبەرکردم، روژیکێ چەند تال و پڕ پرسی بوو بۆ تۆ؛ روژیکێ چەند پڕ خەم و پڕ گریان و پڕ حەسرەت بوو! ناخۆ ئیستا تۆ بەم نیوەشەوه چی دەکەم غەریبە؟ لەوانەیە خەوتبیت و ئیستە خەونم پێنەو بێینی! ئاھ غەریبە..! ناخۆ لەدوای ئەم هەموو مانگە بێ من چیت بەسەر هاتوو؟ ئایا ئیستا چیت بەسەر دێ گەر بزانی: منیان یەكسەر لەگەڵ فەوجەکم - بە فرمانیکێ زۆر کتوپر، بە هەلیکۆپتەر - راگوێستەوه بۆ سەر سنووری شەر؟ چیت بەسەر دێ گەر بزانی: بە درێژایی ئەو هەموو مانگە ناو بە لەشم نەکەوتوو؛ هیچ ژەمیکم بە ناسوودەیی و تێر بە سکی خۆم نەخواردوو! ئاھ، خۆزگە ئیستا بەم تۆیەلە ریشەوه و بەم دژوونی و شەگەتییەوه چاوت پێم دەکەوت! ناخۆ غەریبە، ئیستا دەزانی کە وام لەم جەنگەلە سامناکەم سەر سنوور و بێ تۆ و بێ چاوانی ئافا خەریکە وا گیان دەدەم؟ دەزانی؟ ئاھ، غەریبە، من دەزانم: تۆ ئیستا گومان لە لە دوواکەوتن و نەگەرانەوه دەکەیت؛ لەوانەشە دلت ختووڕە بکات و بلیتی: "تازە تەواو.. ناگەریتەوه". دەزانم: تۆ ئیستا هەمیشە بسک و کەزییەکانت پەشوکاون. ئیستا ئەو زەردەخەنەیی کە هەمیشە روومەتی چال دەکردیت و روخسارتی دەردەوشاندهوه، لە ناختدا کوژاوتەوه. من دەزانم: تۆ ئیستا زۆر خەمتاک و زۆر پرسیاری: ئەو کراسە قارەبیە گولرەنگ ئالەم کە من هەمیشە حەزم دەکرد لەبەری کەم، لەبەری ناکەم؛ ئەو دوو چاوه وەک دوو فنجان پڕ

قوانەم کە من هەمیشە حەزم دەکرد کلرێزی کەم، کلرێزی ناکەم. ئیستا هەرگیز وەک جاران بەو گۆراتییە خۆشییەخشانەم رادیۆکەوه، بەدەم گسکدانێ حەوشەکەوه ناکەوتە لەنجە و ناز و سەربادان؛ قەتیش وەک جاران بەدەم تەقەلی لیسفکەچنێن و ساواربۆزارکردنەوه لەگەڵ ژنانی دەردراوسی بەو خۆشی و خەندەیی جارانەوه دانانیشیت قسە و باس بکەن. نە، نەخێر، من دەزانم ئەمێ ژنە چاکە پڕ میسر و خەم و خەفەتبارە کەم! دەزانم تۆ ئیستا لە ژوورە نووتەکەتدا، نێرچەوانت هەمیشە بە پەرۆکینکی رەش دەبەستی و بە مەلوولییەوه هەلدەکوڕمینی: چاوه پەرتە ئەو قۆچە ئاسکە هەلواسراوهی قەد دیوارهکە؛ دەستی دوعا و پارانەوه بۆ ئاسمان، بۆ خوا بەرز دەکەیتەوه؛ بەلکو ئەمە خواپە کە هیزی شەر و ناگەهانی لە مالهکە و دەوور رابگریت و .. هاکا مینەدەکشەت بگەرنیتەوه. ئاھ، غەریبە! تۆ ژنیکی زۆر کەساس و زۆر کلۆل بووی. ناخۆ ئیستا کێ دەتپارێزی؟ کێ ئەو فرمیسکە گەرم و روونانەت لەسەر روومەت دەسپێتەوه کە من وختی خۆم، پێش ئەوێ بڕژین دەمسپێتەوه؟ کێ ئەو باوئەشە نائەت بۆ دینیتەوه کە من هەموو نیوەرۆیک رهاوتیوم - لەسەر رینگەم گەرانەوهی خۆم لە دایەرە - بۆتی بێنمەوه؟ کێ لەو شەرە شەقەم "نەوت وەرگرتن" نەختی بەزەبی بە رەنجووری تۆ دیتەوه و تەنەکە نەوتبێکت بۆ وەر دەگەری؟ کێ؟ کێ، غەریبە؟ ناخۆ غەریبە، ئەو خەونە جوان و رەنگینانەت لەبیر ماون: خەونی گەشتی ئەو هاوینەههوارانەم کە دامانابوو بیا بێنێن، ئیستا ئیستاش نەماندیتن؛ خەونی کرینی ئەو تەلفەزیوئەم کە حەزت دەکرد وینەکانیت بە رەنگاوردەنگی بەر چاوه بکەوی؛ خەونی

چوونه ناو خانووی نئی؛ خهونی کړینی سیسهمی نئی، موویقی نئی... ناھ غهریبه.. تو هموو جار دهتگوت: " هر پاش چند سالیکی دیکهیه، لهو خانووه رزگارمان دهی. نهوسا تو بؤ خوت ژووریکي سهریخوت دهی، هیچ مندالیک له خویندنهوه جارست ناکهن". ناخ غهریبه، کهی نهو روزه شیرینانه به چاو دهینین؟ ناخو نهو پارهیهی که سالانیک بوو بهیکهوه پیکهوه مان نابوو چی بهسر هاتووه؟ بنگومان نیستا هیچی نهماوه. بهلام قهیناکه؛ من دلنیام: تو له گهرووی شیریشدا بیت، دتدوزمهوه و دهنیرم به دووات. روژی هر دادی همومومان پی پیدا بکریتهوه و بتوانین بژین. من خهفت بؤ نهوه ناخوم. خهفتی من بؤ نازار و بؤ دووری تویه، بؤ نهو دوو گونا شیرینهته که دترسم تا پیک دهگهین هسرهت و خهم وهک دووگولی بینازکهوتوو بیانزاکینی. ناھ، توخوا غهریبه، عومری شیرینی پیکهوه بیسمان چنده کورت بوو (بهدم قولپی گریانوه) چنده کورت بوو، چمن... ده... کو... ر... ت...

سهریازی یهکهم: (به مهلولیبهوه له برادهرکهی نریک

دهینتهوه، به هسرهتهوه دهستی دلدانهوه دهینته سهر شانی برادهرکهی، نهویش له شوینی خوی رادهچلهکی) بهسیهتی! بهسیهتی برادر! تو بهم قسانه منت زور نازاردا.

سهریازی دووم: (خاودهینتهوه) ناخ برادر.

سهریازی یهکهم: تو زور سهر لهم شتانه ددوی. دلنی

هر له هموو زیانت قمت باوهشی ژنت نهدیوه.

سهریازی دووم: راست دهکی برادر. من له هموو ژیاندا

قمت هینده له خوشهویستی و باوهشی ژن نهدوواوم، هرگیز. من خوشم سهریم پی دیت. من نیستا هم شتانه وا دهینم که

دلنی یهکهم جار له ژیاندا ههستیان پندهکهم، دلنی یهکهم جار ههوجیهانم. ناھ خواپهکا، مرؤف له ساتهکانی نهشکهغجهی و شکستیدا چند ناسکتر دهینتهوه، چند پهروش و ناتاجی دهستهکانی غهیری خوی دهی! (ویستانیکي کهم) نهویه برادر، مرؤف لهم دنیا پر مهرگهسات و چهرمهسهریبهدا گهر هموو کهسپک و هموو شتیکیشی لهدهست بچی، بهلام بهس بهوی نهگهر نافرتهینی لهپشتدا بی: قمت وهرس نابی و قهتیش نوچ نادا. نهو نافرته زوری بؤ من کرد. گهلیک خهم و ماتهمینی سخت و کوشدهی لهبیر بردهمهوه: ماتهمینی برین و برسیتی روژانی رهشی مندالی و گهغجیم؛ ماتهمینی نهو روژگارهی که نهک تهنیا من.. برادران و سهرایان گشت.. له داخ هسرهتی کوستینکی گهوره و رهش و نهگهتهدا خویان تیکدهشکاند و له قههراندا تفیان له خهبات و تیکوشان و کوردستان دهکرد؛ ماتهمینی نهو نازیز و هاوری و مهردانهی که ههلواسران یانیش یهک به یهک راوهدووتران، نیستا نادبار، بی سهروشوین، له ولتان کهوتون؛ ماتهمینی نهو سی مانگی بی هیچ بهلگهیهک وهک سهگ خرامه نیو زیندانیکی تاریکوه و نهچن نهچن کرام.. زور خهمی تر، بهم مرؤشه دل پر میهر و گهورهیه نهبوواپه له دلی مندا سووکت نهدهپون. تنانهت نیستاش، من متمانم له دنیا بی قول و قرارهده به هیچ شتیک نهماوه: تنها به سوز و میهری ژن نهی. مهزترین کات و مهزترین بروا، مهزترین دالده: نامیزیکه که سهری کاسم بگریته خوی، سهری کاس و پر مهینهتی هم هموو سالهم. برادرگیان.. راستیبهکهی: خو من نهگهرچی (دهنگی دهریژ بهرزدهینتهوه و قسهکهی

پي دهرې. هر دووكسيان دهشلوژن: خوځيان لهپهناي گابهرديكدا حشاردهدن: بيدهنگ. تهقه توقينهرهكان بهردوامن).

سهرپازي دووم: (پهئسپايي و بهحهپسانهوه، ورده ورده ملي له پهنا گابهردهكهوه بهرزدهكاتوه و دهيوئ هئلسيتهوه و چاو به شويني تهقهكاندا بگيرئ).

سهرپازي يهكهم: (بهپهله رايدهكيشيتهوه سمر زوي) دهتهوئ چي بكي، بهديهخت! سمرت نهوي بكي، زوو! (دايدههينينه خوارهوه و پيكهوه له پهنا گابهردهكه لهسمر سكر رادهكشئن تا ئهوكاته تهقهكه نهوهن دهبيتهوه، پاشان بهبيدهنگي و ترسموه هيور هيور هئلدهسنهوه) دهزاني برادر، دهبووايه ئيمه بهري بكموتينايه و ئيرههسان بهچي هيشتايه! (لهبهر خوځيوه) بهلام سهره خو دنيا جاري هيشتا تاريكه، زهردهپهكيش چيه به دهرهوه نيه! (نهختيگ بيدهنگي) ئمه سيممين هيرشه كه هيزهكاني ئيوه له ماوهي ئم هشت مانگدا دهيكهنه سمر ناوچهكاني ئيمه.

سهرپازي دووم: بهلام خو جاري كاتي دياريكراوي هيرشهكه ماويهتي؟

سهرپازي يهكهم: (لهگل خويدا) بليم چي!

سهرپازي دووم: زوريش ليمانهوه دوور نهيو!

سهرپازي يهكهم: لهوانهيه دهنگي تهقه ناوچهي ديكه بوين.

سهرپازي دووم: هر چوني بي، پرواناكهم هي ئه هيرشه تازهيه بن كه خوځيان يو نامادهكردوه.

سهرپازي يهكهم: تو بلئي وا زوو دهست پي بكهنهوه؟

سهرپازي دووم: گهر دهست پي بكهنهوه بان نا، گرنگ:

من و تو پيش ساعات شمش هيچ يهكنيكمان نابي ليره بميني.

سهرپازي يهكهم: چما ساعات شمش هيرش دههينن؟

سهرپازي دووم: بهلي.

سهرپازي يهكهم: به ئيمهيان وت كه دهبي هر له كاتوميتر چوارهوه خومان ناماده بكي!

سهرپازي دووم: ساعات چنده؟ ساعات پنيه؟

سهرپازي يهكهم: پيم بو، له ئيجازهي پيشوومدا له مالهووم بهجيهشت.

سهرپازي دووم: بروا ناكهم ساعات له دووي تينپر كردي.

سهرپازي يهكهم: كه سهرپازيك دهكوژرا، بهكسهر بهلاماريان دهدايه، ساعات و ئهنگوستيلهكيان له دهست دادهپچرين و يو خوځيان گل دهدايهوه.

سهرپازي دووم: بي نهك و بهدفير!

سهرپازي يهكهم: به من: چاكيان دهكرد.

سهرپازي دووم: چون؟

سهرپازي يهكهم: (بهبينهوودهيهوه) ئم ساعات و ئهنگوستيلاته بو ئم هاوري سهرپازانديان بووايه باشتر بو.

سهرپازي دووم: يو؟

سهرپازي يهكهم: چونكه نهگهر ئهمانيش نهبانيردايه عريف

و نهفسره گهورهكان پاشتر ههمان كاريان دهكرد. ئم بي

ئينساقانه، دوواي هر هيرشيك، يهك يهك بهسمر لاشه

سهرپازهكاندا دهگران.

سهرپازي دووم: به راست برادره پارهت چند پنيه؟

سهرپازي يهكهم: يو چيته؟

سهریازی دووهم: زولمه شو پارهیی پیماننه به خسار بیچی.

سهریازی یه کهم: بیگورینهوه؟

سهریازی دووهم: بو نا؟

سهریازی یه کهم: (دست دهنی به باخهلی خویدا) تو چمدت پییه؟

سهریازی دووهم: (دست له باخهلی دینینه دهر و هندی پاره کاسغیزی ددهاتی) همر چندیک بی، لهوانیه همر لهسر ریگه پیوستیهکت پریکاتهوه.

سهریازی یه کهم: (هندی پاره دهرهیناوه و دهیخاته دست براده رکهی، بهلام چاوهکانی لهبلق به خهسناکیهوه بریووته رهسسی ژینیک لهناو دهستی خویدا. وهک شهوه ههسک بدا).

سهریازی دووهم: شهوه چیته برادر، دهم و چاوت لهبرچی وا سوورهلگهرا؟ چیته؟

سهریازی یه کهم: (سهری ههسکدان به قولپی گریانهوه بهرزددهکاتهوه)

سهریازی دووهم: شهوه بزچی دهگری برادر؟ (ملی لاردهکاتهوه و سهری رهسسهکهی ناو دهستی برادرهکهی دهکا) شهوه رهسسی ژنهکته؟

سهریازی یه کهم: (وهک بخنکی) بهلی، نا.

سهریازی دووهم: مهگری، برادر!

سهریازی یه کهم: نا، برادر (به غههگینییهوه) من بز هیچ ناگریم. لهدهست بی ویزدانیی خوم دهگریم (وهک شهوه لهگهل خویدا قسهیکا) لهم ئیجازهیهی دوواییمدا، له حمومت قهری خومدا دیسانهوه چهدین قسهی ناشیرینم

پنی گوت. بهس لهسهر شهوهی که بی من چوووو برنیک پارهی له قوتتهراتچییهکی دراوسنمان وهرگرتیوو. ناخر، من دهزانم: شهو کابرایه چ ناکهسهچه و بهدرهفتارنیکه! بووه شهرمان: قسهی ناشیرین شهما پنی نهلیم. سهرباری شهمش نهلقهی پهچهم داکنهتد و فریمدایه بهردهمی، پیمگوت: " تیتتر من دهرژم، نامبیینستهوه! تو بو خوت میبردیکی دیکه بکهوه!". جهتتم به شامهوه کرد و روهی شهم دوزهخی جهنگم گرتهمهر (وئستانیکی کهم) نهفرهتی لی بی! به دریزایی شه ههمرو ماوهیه گوللهبهکم بهر دل نهکهوت و رزگارم بیی: لهدهست خوشم و لهدهست شهویش.

سهریازی دووهم: چون دلت هات پیتگوت: " میردیکی دیکه بکهوه "؟

سهریازی یه کهم: با!

سهریازی دووهم: شهی شهو گوتی چی؟

سهریازی یه کهم: (بهگریانهوه) نازانم وتی چی؟ بهلام دهیناسم. دهزانم شهم بهدبهخته له چ توخمیسه! زولمه! زولمه، برادر!

سهریازی دووهم: نا، باوهر بکه! دلی ژن وهکو دلی پیاو نیه. دلنیا به: دایکی دوو مندال چون میردی دیکه دهکاتهوه؟ **سهریازی یه کهم:** زولمه برادر، شهمه جینی داخه.

سهریازی دووهم: چی؟

سهریازی یه کهم: (به بیزارییهوه) گهر شوونهکاتهوه. بو شوونهکاتهوه؟ تازه دووای چی؟

سهریازی دووهم: (بهسهرسورماوییهوه) من زور سهریم به تو دیت! (وئستانیکی کهم) تهناهنهت شهو پیاوانهی که برواشیان به ژن و خوشهویستیی ژن نیه، له وهختی جهنگ و

نوشستىدا زۇر پەرۇش و ھەجەمى ئۇ دەپن: كەچى تۇ ئەم
ئافرەتە لەگەلىشىدا ژياويت، تۇ چۇن وىژدانت رىگەت دەتتى

ئەمە بلىيى !

سەربازى يەكەم: (ماۋەيەك لەتاو ھەمەت و بىزارىي

خۇيدا قسەى بۇ ناكرى)

سەربازى دووم: : تۇ چۇن بۇت دەكرى ئەو ھەموو يادگارە

شېرىنانەى خۇت لەگەلىدا بېرىچىتەو ؟

سەربازى يەكەم: : گوناھە. گوناھە، برادەر. من ئىستا خۇم

چاك دەناسم. من ئىستا ھەمان ئەو مرقۇھەى جارن نەمارم كە

پىش دوو سال لەگەل مال و مندالەكانم دەژيام، ھەروا ئەوھش

نېم كە ئەوان چاۋەرىم دەكەن. تۇ دەمبىنى: دېم و دەچم و

قسەدەكەم، بەلام كە سەيرى خۇم دەكەم و بېر لە ژيانى

رابردو و ئىستەى خۇم دەكەمەو، بېز لە خۇم دەكەمەو.

برادەر، من لە خۇم دەپرسم: ئاخۇ چارەنووسم، بەم ھەموو

دەرد و مەرگەساتەو، لە ناو ئەم ژيانە جەنجال و نالەبارەدا

بەرەو كوى دەروا، بە چى دەگا ؟ (وىستائىك. ھەناسەى

ھەسردت و بېھوودەبى ھەلدەكىشى) ئاھ برادەر، من تا يەكەم

سالى جەنگىش پروام بەو ھەر ماپو كە ئەگەر جەنگ تەواو

بېي، ئەوا بە ئاسوودەبىيەو دەگەرىنەو و لەگەل ئۇن و

مندالەكاندا دەژىمەو؛ بەلام ئىستا، راستىيەكەى، ھېچ

لەحزەبەك بە تەماى خۇم نېم، من ھېچ ساتىك ھەست ناكەم

خۇم بىم... ئەو مرقۇھە ھېمن و ئاسايەى جارن. من ئىستا

ھېچ سانايەكى مرقۇفەيتى لە بوونى خۇمدا بەدى ناكەم.

زولمىش لەو ئۇن و مندالانە دەكەم ئەگەر رىگە بە خۇم بەدەم

جارىكى دىكە لەگەلىاندا بۇمەو. ئەو تا من ئىستا پىش

ئەوئى كە بگەرىمەو و خانەوادەكەم بېيىنەو، لەبەرچاۋمە:

ئەكەم، مندالەكانم، تەنانت گشت دۇست و كەسوكارىكى

دىكەشم... دەيانىنم كە چۇن ژيانىان لى تال دەكەم و چۇنىش

لە نىوان بەرداشى دەردەكانى خۇمدا دەيانلىشىنمەو؛ دەبىنم

برادەر (يەكسەر بە تۈرۈبەيەو) تەواو ! تەواو، برادەر ! من

شايستەى ئەو نېم كە چىتر لەگەل خىزان و كەسوكارى

خۇمدا بۇمەو. شايستەى ئەو نېم ! با سزاي گوناھەكانى

خۇم تەنبا خۇم بىانچىئۇم؛ با بەس تەنبا خۇم دەربەدەر بېم.

سەربازى دووم: : تۇ بۇچى بەم شىئەبە بېردەكەيتەو،

برادەر؟ (وىستائىكى كەم) من تا ئەم ساتەش وامدەزانى كە

تۇ ژيانت خۇش دەوئت و دلۇم زۇر بەو تروسكە ئومبندە خۇش

بوو كە لە چاۋە غەمگىنەكانتەو بەدىم دەكرى. چىە، ئىستا

تۇ لەو دەچى كە بەتەما نەبىت ئەستىرەى ھېچ ھىوايەك لە

ئاسمانى ژيانتا ھەلبىتەو ؟

سەربازى يەكەم: : برادەر، من ھەست دەكەم خۇم

ھەلدەخەلەتېنم ئەگەر بەتەماى ھېچ ئومبىدىك بىم.

(وىستائىكى كەم) من دەترسم. من زۇر دەترسم، برادەر.

سەربازى دووم: : لە چى ؟

سەربازى يەكەم: : لە ھەموو شتىك، لە خۇم. تۇ سەيرى

چارەكانم بىكە: من لە ناو ئەو چاۋانەى خۇمدا وەك

گورگىنىكى بىرسى و پىنكراو وام. من لەو گورگە بىرسى و

پىنكراۋەى ناخى خۇم دەترسم، لەو ساتە فىگارى و

نەفرەتلىنكراۋانەم دەترسم كە ئىستا تەنانت خۇشم بىزىيان لى

دەكەمەو. ئاخىر، تۇ (بە دەنگىكى زەبونەو) ئەگەر لەو

ساتە ترسانكانەدا بىيىنى، تەماى چىت بە ژيان و داھاتووى

من دەمبىنى ؟ نازانم. زۇر سەبرە؛ من لەو ساتە سامناكانەى

كە دەمگرى، لە سەرەتادا سەرسوورانىكى سەخت دامدەگرى،

پاشان تايه‌کی قورس و به‌تین جه‌ستمه داگیرده‌کات و سمرتاپای له‌شم ئاره‌قهیه‌کی گهرم دهرده‌کات؛ ده‌ماره‌کانی شان و ملم وه‌ک چهند ماریکی ساتی گیانه‌لا گرزده‌بنه‌وه و ره‌پ راده‌وه‌ستان؛ چاوه‌کانم سور، دم و لیوم مزر هه‌لده‌گهرین. ناخ برادر، من ته‌نیا خۆم ده‌زانم ئەم دهرده کوشنده‌یهم چیم به‌سمر دینی! له‌و ساتانه‌دا وا هه‌ست ده‌کهم که ههر چی مرۆفی سهر زه‌وی هه‌ن بوونه‌ته گورگ و ددانیان لیم جیهر کردوته‌وه و ده‌یانه‌وی پارچه‌پارچه‌م بکه‌ن، منیش له‌ حرس و جه‌زه‌ته‌تی خۆمدا، گیانم وه‌ک بورکانیک خه‌ریک ده‌بی بته‌قه‌ینه‌وه. ههر دوو چنگم وه‌ک دوو چنگالی ئاسن له‌ ههر شتیکی به‌ر ده‌ستم بکه‌وی گیرده‌کهم و ده‌یانه‌نجیم. ناخ، برادر.. ئیستا له‌به‌رچاومه که ده‌لین " چۆن له‌و ساتانه‌دا ددانم له‌ خه‌لک جیره‌ده‌کهمه‌وه و بییان هه‌لده‌شاخیم و چنگی وه‌ک چنگالم له‌ گه‌روویان گیرده‌کهم".

سه‌ریازی دووم: : تۆ نه‌خۆشیی فیت هیه!

سه‌ریازی یه‌که‌م: : برادر (ده‌گری) ئەمه‌ حه‌یفه. حه‌یفه که‌سیکی وه‌ک من سپینده‌یه‌ک له‌ خه‌م هه‌لیستینه‌وه و به‌ چاونکی سووره‌وه‌بووی پر له‌ خوینه‌وه په‌لاماری منداله‌که‌ی خۆی بدات و بیه‌وی بیخنکینی! حه‌یفه برادر! ناخ من ئەم شتانه‌ی که پیم وتی، له‌م ئیجازیه‌ی دووایمدا له‌ ماله‌وه‌دا، له‌گه‌ل ژن و منداله‌کاغدا به‌سهرم هاتن. له‌ گه‌رمه‌ی خودا یان له‌سهر ناخواردن، له‌ناکاو، ره‌پی ده‌بوومه‌وه و به‌لمز په‌لامارم ده‌دانی و چنگم له‌ قورگیان گیرده‌کرد. من له‌و ساته‌ سامناک و به‌دفه‌رانه‌ی خۆم زۆر ده‌ترسم. ناخه‌ ئەمه‌ مه‌رگه‌ساته که تۆ فاجت له‌ مائی خۆتدا بیت و سه‌ریشت له‌ مه‌یدانی جه‌نگدا! له‌مه‌ نه‌گه‌به‌تی تر له‌ دنیا‌دا نابسته‌وه

(وێستانیکی کهم، به‌ وه‌رسییه‌کی پر له‌ ماندوو‌یه‌وه) من له‌م ئیجازیه‌ی دووایمدا هه‌ستم ده‌کرد که ماله‌وه‌م به‌ته‌واوته‌ی هه‌راسان کردوه. من له‌ ماله‌وه‌دا هه‌میشه ئه‌و ژنه به‌سته‌زمانم له‌و گورگه پیکراوه‌ی ناخم ئاگادار ده‌کرده‌وه. برادر تۆش.. تۆش ئیستا، له‌م چهند ساته‌ی که لای یه‌کتین - من قه‌ت له‌ خۆم دلنیا نیم -! ده‌بی ئاگادار بیت لیم! ده‌بی ئاگادار بی؛ نه‌وه‌ک له‌پر بتکوژم! (چاکه‌ته‌که‌ی خۆی راده‌پسکینی و به‌ نازاردانه‌وه) ناخ، برادر! من ئیستا چ روزه‌ردیه‌ک له‌ ناخه‌وه ده‌مه‌نجی که ئەم قسه‌یه ده‌کهم (به‌ تووریه‌ی و هه‌م گریانه‌وه) ئەمه‌ هه‌قیقه‌تی منه، برادر! من درنده‌م. من درنده‌م. (به‌ کزی و کلۆلیسه‌وه) من زۆر زه‌بوونم. من زۆر زه‌بوونم. (ده‌گری) من شایسته‌ی ئه‌وه نیم که پیم بلین" مرۆف".

سه‌ریازی دووم: : نه‌خیر. نه‌خیر، برادر. (وێستانیکی

کهم. پیش ده‌خواته‌وه) خۆ نه‌ک ته‌نیا تۆ، هه‌موو سه‌ریازیکی ئەم جه‌نگه، تاکو چوار پینج سالی دیکه‌ش ده‌بی هه‌میشه ئاگاداری ئه‌وه‌ی ته‌نیشت خۆی بکاته‌وه! پروا بکه: من مه‌به‌ستم ئه‌وه نیه که دل‌ت بده‌مه‌وه. ئیمه هه‌موومان له‌مه‌ودووا هه‌میشه ده‌بی ئاگادار بین له‌یه‌کتیری! من به‌ قسه‌ی مرۆفیکی دلپاکی وه‌ک تۆ قه‌ت سه‌غله‌ت نابم. هه‌لسه، مه‌گری، برادر! من دلنیاام هینده نابا که به‌ ژن و منداله‌کانی خۆت شاد ده‌بیته‌وه و ئه‌و ساته...

سه‌ریازی یه‌که‌م: : (ناھیلی قسه‌که‌ی ته‌واوبکات، به

وه‌رسییه‌وه) بیه‌روده‌یه. بیه‌روده‌یه...

سه‌ریازی دووم: : چی؟

سه‌ریازی یه‌که‌م: : هه‌موو شتیکی. هه‌موو شتیکی. تازه

تەواو؛ ئىتتىز وەرزى دۇنيايى و خۇشەويستى و مرۇقايەتى بەسەرچوو. بەسەرچوو، برادەر! تازە ئىتتىز ھەموو شىتتىك تا ھەتايە و بۇ ھەمىشە تەنيا بۇنى خوين و دەردبان لى دى. تازە ئىتتىز ئەو روومەت و لىوانەى ماچمان دەکردن تاميان لە تامى ئەو شەپلە قورە زياتر نابى كە لەژئىر تايەى دەبايەكەمە دەردەپەرىن و بە دەمانەو دەنوسان، ئەو خەوانەى دەماندىقن وەك ئەو خەونە رەش و پىر نەگبەتسانە دەبن كە لەژئىر بالى شەوى كوشتاردا دەماندىقن. ئەو تە: من ئىستى پىش ئەوى كە بگەرئىمەو شارەكەم، دەپىنم: كەسوكارم، خزمەكانم، دۇستەكانم، ھەرەھا گشت خەلكى شار... لەجىياتى پىشسوازى كردن، لەجىياتى ماچ و باوەشكردن، تفى شەرمەزارىم بە روودا دەدن. ھەرگىز لە گوناھى ئەم چەندىن سالى مرۇق كوشتنەم نابورن. ئەوان، كاتى دەگەرئىنەو، گائتە بەو كۇششە بىنھوودەيەى پىر لە رەنجى جارائمان دەكەن. ئاسمانىش كە جارارن جىنى دۇنيايى بوو، ئىتتىز لەمەوودوا ھەر تەلخى و غەوبار و ھەر غەزەب دەبى. تازە تەواو، ئىتتىز ئىمە ژيانمان تەنيا دەرد و مەرگەساتى و ماتەم دەبى.

سەربازى دووم: توخوا بەسە، برادەرگىيان. تۇ قەت لە من

خەمناكتر نىت. تەكا دەكەم با بەس بى! با بۇ چەند ساتتىك خەم و خوين و مەينەتتەيەكان لەمىر خۇمان بىنەو. با بۇ چەند ساتتىك، گەرچى كەمىش بى، ئەو لە بىر خۇمان بىنەو كە لە جەنگدا بووين.

سەربازى يەكەم: (بە رەقەو) ئەم جەنگ نەقرەتلىكراوہ!

تف! (بە تۈرۈپىيەو تەف دەكاتە سەر زەوى) تەنيا تۈوشى ئەم دەردەى نەكردم، تەنانتە وىزدانىشى لەدەست دام. من قەت پىششىبىنى ئەو دەكرد كە رۇژى لە رۇژان مرۇقىك

بكوژم و گوناھىكى ھىندە گەورە بخەمە ئەستۇم. من لە رۇژانى پىش جەنگدا ھەمىشە، ھەموو پىشنىژان، لەسەر بەرمالى نوئۇ و تاعەت، دەستەودوعا لە خوا دەپارامەو كە لە گوناھە بچووكەكانم بىوورى. ئىستى پىم بلى، برادەر: گوناھى كوشتارى ئەم چەندىن سالىم، بە چى، چۈن دەشورئەو؟ چۈن؟ ئىستى ئەگەر تەنانتە خوداش لىم بىوورى، من بۇ خۇم ھەرگىز لە خۇم نابورم. ھەتا دىيا دىيايە، ھەر دەبى بەم دەردەو بەتلىمەو. ئاخىر من چۈن بتوانم باز بەسەر ئەو ھەموو گوناھ و تاوانانەى خۇمدا بەم؟ من وا بۇ سى سالى رەبەق دەچى گورگىك بووم و ئامادە بووم ھەرچى مرۇقىك، ھەرچى شتى كە پىشان گوتىام " لەناوى بىه!" لەناوم دەبرد. دەيان مىردمندان كە ھىشتا بۇنى شىرى خاويان لە دەم دەھات، دەيان گەنج كە ھىشتا ھىچ بەكىكىان بۇنى ژنىان نەكردبوو، من ھەمووم كوشتن. سەدان مرۇقى غەمگىنى تر، كە تەنيا ئەگەر لە شارى مندا لەدايك بوونايە دەشىيا بوونايەتە نىكترىن ھاورىم. مرۇقى كەساس و پىرەمىنردى بەحورمەت و رىش سىپى ئەوتۇ كە بە باوكم دەشيان... قورم بۇ مال و مندالەكانيان گرتەو... ئەمانە ھەموو لەپىناوى چى؟ لەپىناوى كى، برادەر؟ (بە رق و نەقرەتەو) لەپىناو ژنىكى ئىبلىس و چەند مندالىكى حەرامزادە، كە ئەو كە حكوومەت بىانگرتىت و دەردەدەريان بكات يان بىانخاتە بەندىخانەو! بەلى لەپىناو ئەواندا بوو كە من ئەو ھەموو تاوانانەم كرد. سەبارەت بە ئەوان بوو كە من بوومە ئەم دىندەيە (بە گرىانەو) من پىياوكوژم، برادەر.

من دىندەم. من خۇنئىژم، من تاوانبارم...

سەربازى دووم: نەخىر، برادەر. تۇ پىياوكوژ نىت.

سەربازى يەكەم: (بە گريانەوه) چۈن، چۈن برادەر ؟

سەربازى دووم: نازام؛ من لە چاوەكانتدا هیچ شتئ بەدى

ناكەم كە پېم بلئ تۇ هیچ كەسئكت كوشتئ.

سەربازى يەكەم: دەزانم تۇ دلم دەدەپتەوه، برادەر. بەلام

ئەگەر منت لە سەنگەرى جەنگدا بدىبايه، بە تەواوتئ لەم

رايەت پەشيمان دەبووتەوه.

سەربازى دووم: ئىسە، ئن و مندالەكانمان لەم گوناھە

گەورەيه بئ بەرین. لە گوند و شارەكانئ ئىوودا، چەند ئن و

مندالئ بئ تاوان بوون بەئزئر كەلاوى تۇپ و قەسفى

فرۇكەكانئ ئىسە ؟ چەنديان ئىستا دەريەدەر، بئ داىك و

باوك لە برسئندا دەتلئتەوه ؟

سەربازى يەكەم: (بە جەسەرەتەوه) ئەم شەو، ھەر ئىستا،

پاش دەسئكى تر، ژمارەيهكى زۇرى ديكەش دەچنە پال

ئەمان. ئاخۇ ئەم شەو، لەم ھىرشە تازەيهى ئەم شەودا، چەند

مالئ ديكە كاۆل دەكرئن ؟ چەند خوشك بئ برا، چەند مندال

بئ داىك، چەند باوك بئ مندال، چەند ئنى تر بئسوؤن،

چەند پىاوى تر بئوهميرد دەكرئن ؟ ئاخ، ئەم شەو شئتى و

ئاوارەبئ و پرسە و يەخەدادرائئكى زۇرى ديكە بۇ ئەم خەلكە

رادەگەبەندريت. ئەم مەرگەساتە بۇچئ، برادەر ؟ لەپئناوى

چئ ؟

سەربازى دووم: منبئش تئناگەم ؟ ئەى كەواتە

خۇشەويستئ، شيعەر، شارستانئەت لەپئناو چئ ؟ بۇ كئ ؟

دۇزئنەوى مىكرۇبەكان لەپئناو چئ ؟ سەيرە، برادەر، ئەم

گرەوہ چۈن دەبردريتەوه ؟

لەناكاو، دەسرئئئكى تۇقئئئەر بەرز دەبئتەوه: دەسرئئئكى

كەمخايەن، بەلام لە نزىكەوه. ھەر دووكىيان دەشلەئئن و

تەنگەتاو دەبن.

سەربازى يەكەم: (بە ترسەوه) وا ديارە ھىرشەكە خۇبەتئ!

دەستئ پئكرد ! (دەيهوى خۇى كۇيكاتەوه: بە دوواى بئريە

و قايشەكەيدا دەگەرئ) با بەرئ بكمەين، برؤين، برادەر !

ئەمەيان زۇر نزىكە. من دلئيام ئەگەر ھئ ھىرشەكەش نەبئ،

ئەوا كاتئ ھىرشەكە زۇر نزىك بۇتەوه. با برؤين، ئەم ناوہ

جئ بەئئئئ ! (تاكە تاكە تەقەى ديكە دەكرئ) با برؤين، با

لە يەكترئ جودابئنەوه، برادەر گيان !

سەربازى دووم: توخوا برادەر گيان، بەلام پئش ئەوى

يەكتر جئ بەئئئئ، تۇ دەبئ ھوالمئ من بگەبەئئتە مالمەوه !

وەرە .. ژمارەى تەلەفونئ مالئ پوورزاكەم (باخەلمئ خۇى

دەپشكئئ).

سەربازى يەكەم: كەى ئىستا كاتئ ئەوہبە ! برادەر گيان

كاتئ ئەوہ نەب، توخوا؛ دەكوژرئئ ! با ئئزە جئ بئئئئ، زووا!

دەنگئ سارۇخ و تۇپ و ھاوہن بەرز دەبئتەوه. ئەو ناوہ

ھەمووى دەبئتە يەك پارچە رووناكئ. ھەر دووكىيان لە

شوئئئ خۇياندا دەشلەئئن و سەربان لئ تئك دەچئ؛ ھەر

يەكەيان خۇى لە سووچئئكى جەنگەلەكەدا ھەشار دەدا. ديار

ئئن لە كوئئ ! تەنيا دەنگيان دەبئستئ.

سەربازى دووم: (بانگئ سەربازى يەكەم دەكا) جارئ

نەرؤى، برادەر ! بوەستە ! جارئ نەرؤى، دەكوژرئئ !

تەقەكە ھەر بەردەوامە

سەربازى يەكەم: (ھاوار دەكا) ئەمە ھېرشەكەيە، دەستى

پىنكرد. با بېزىن، با ئەم ناوہ بەجى بېلېن !

سەربازى دووم: (ھاوار) بەرەو كوى ؟ رىنگات لى

تىنكەچى ! بەرەو كوى دەرۋى ؟

سەربازى يەكەم: (ھاوار) نازانم ! ئىرە كويىپە ؟ ئىمە لە

كۇندايىن ؟ (لەسەر شانۇدا ۋە ديار دەكەيىتەۋە، ۋەك شىتتىكى

ھەترەشچو چاۋ بە ئاسماندا دەگىرى) ئىمە وئىن. ئىمە وئىن،

برادەر ! من نامەوى لەۋە زياتر لىرەدا مېنىمەۋە. تۇ خۇت لە

كوى حەشارداۋە ؟

سەربازى دووم: (ھاوار دەكا، خۇى ديار نىپە) نەكەى،

برادەر: نەرۋى ! بوەستە تا تەقەكە نەختى ئەھۋەن دەيىتەۋە !

سەربازى يەكەم: (لە ناۋەراسىتى شانۇدا بەدوۋاى

برادەر كەيدا دەگەرى، بە ھاۋارەۋە) ئەھۋەن نايىتەۋە. ئەمە

ھېرشەكەيە. تۇ خۇت لە كوى حەشارداۋە ؟ ھەلسە بىرۇ، ئىرە

جى بېلە ! ئىرە بۇمبىباران دەكرى؛ دەكوژرىنى. من دەرۇم،

برادەر گىيان، خواخافىز... خوا.. حا.. فىي.. ز.. (وردە

ورده لەسەر شانۇ دوور دەكەيىتەۋە)

سەربازى دووم: (بە ھاوار و سۆزىكى پىر لە نركەۋە

بانگى دەكا) راۋەستە جارى، برادەرە نازىزەكەم ! وا گوللە و

تۇپ ھەموۋ لايەكى لى تەنۋىن. جارى خۇت لە شوئىنىكدا

مات كە ! نەرۋى ! دەكوژرىنى ! دەكوژرىنى، برادەرە

نازىزەكەم...

لەناكاۋ دەنگى نالە و ھاۋارىكى تاساۋ دەنگ دەداتەۋە:

لەۋانەيە دەنگى سەربازى يەكەم بىت و كوژابىت، بەلام

دەنگەكە زۇر لە دەنگى سەربازى دوومىش دەچىت؛ لەۋانەشە

دەنگى ھەر دووكيان بىت بەيەكەۋە. خۇ لەۋانەشە دەنگى ھىچ

كامىكيان نەبى.

- پەردە -

ھولىئىر - بەرگەلوو: ۱۹۸۱-۱۹۸۳

*** ئەم شاتۇتامەيە، پىشتىر بە ناوتىشاتى (مالئاۋا تى**

ۋلاتەكەم) پلاۋكراۋەتەۋە.

کهسهکان:

نارین: کچیکه له ته مه نی ۲۵ سالییدا، ئیفللیجه و له ناو جی که وتوووه.

فهره یدوون: کورپیکه، له ته مه نی ۲۵ سالییدا.

پشتیوان: هاوړتی فهره یدوونه.

ژووړیک. له دهسته راستدا قهره ویله ی نارین، که زۆریه ی به شی پانتایی سهرشانوی گرتوووه. قهره ویله یه کی تر له سهرینی قهره ویله ی یه که مه وه درپژ بوته وه- له به شی دوواوه ی سهرشانو، له گهل قهره ویله ی یه که م ناوه راستی شانویان کردۆته لاکیشه یه ک. جووتی دارشع له ژووړوی قهره ویله کی نارین هه لپه ساردراون.

دهرگای رووه و هه وشه له دهسته چه پدایه. له پال ئه و، دهرگایه کی تر (دهرگای چونه ژووړه وه ئه و دیو) رووبه پروو دیاره. عه للاگه یه ک به دیواره وه، له نزیک قهره ویله کی نارینه: پالتۆبه کی پپوه هه لواسراوه. له ولاتر: ده لاقه یه ک، له پالیا: جلوه رگی سهربازی، به بزماریکه وه کراوه. کورسیه ک. میژیکه چکۆله.

به دیواری دهسته راسته وه، ره سمیک له ناو چوارچپوه یه کی گه ورده دا، له باریکی خواردا، به داوه به نیک شوژ بوته وه و بزماره دهسته راستی خۆی بهرداوه. سهرشانو تاریکه.

به یانیت باش، ئه ی غه ریسی !

شانۆنامه ی یه ک په رده یی

فهرهیدوون: (رووهو دهلاقه که. دهست له ناو دهلاقه که دهگپری)

چندی چاوم دهگپرم و دهگپریم، نایدۆز مه وه نارین! .. نیه. لیره نیه! له وانیه له شوپنیککی دیکهت دانای.

نارین: (دهست له ژیر به تانیه که دهرد هینتی. به نرکه نرکه وه، به دهنگیککی که وتووی نه خوشانه وه) نا، ههر له وپییه. ئیواره، که کراسه که تم بۆ دوور بییه وه، له گهڵ ده رزی و به کره ی داوه که، له وپیم دانا، ههر له وپییه.

فهرهیدوون: چندی دهگپریم، نیه. **نارین:** ده.. تو.. گلۆپه که داگیر سینیه! له دهلاقه که ی خواره ویه.

فهرهیدوون: دهلاقه ی خواره وه؟ (له نزیک خۆپه وه گلۆپه که داده گیر سینتی، دهست بۆ قوتووی حه به کان درپژ دهکا) ئه ی بۆ له هه وه له وه نه تگوت له دهلاقه که ی خواره ویه!

نارین: با، وتم.

فهرهیدوون: (قوتووی حه به که ی بۆ دهکاته وه، دهیداته دهستی. دهروا به ره و ژووره که ی ئه ودیو. نارین، له سه ره قه روپله که ی، به جووله جوول، به زه حه تیبه وه هه ول ده دا؛ ده به وئ له ناوک به ره و خواری خۆی بۆ لای خۆی رابکیشی و، پشت به شیشه ی قه ره وپله که بدات. نیوچه وانی، به ره فته به کی زه یتوونی ته نک به ستووه. قژی خاوی، به شپوای و ژاکا و بییه وه، به دوو لاجانگی هاتوونه ته خوار. دوو دانه حه ب له شووشه که وه دهخاته ناو له پی دهستی. فهرهیدوون دهست به په رداخیک ئاوه وه دهگپرته وه لای، په رداخه ئاوه که ی ده داته دهست. بۆی ده چه میته وه، ئه ژنۆی

له سه ره قه ره وپله که ی ئه و داده نی: دهستی راستی دهخاته ملییه وه، دهستی چه پیشی له ژیر په رداخه که راده گری، تا نارین حه به که ی پی ده خواته وه) ئیستا چۆنیت نارین گیان؟ چۆنیت!

نارین: (به ئازار و بی هیزییه وه) باشم فهرهیدوون گیان (دهست به نیوچه وانی خۆپه وه دهگری، به داهیزراوییه وه هه ول ده دا رابکشیته وه، سه ره ده نیته سه ره سه رینه هه لپه سار دراوه که ی قه د شیشه ی قه ره وپله که).

فهرهیدوون: (دانوشتا وه ته وه، به شینه بییه وه دایده پۆشی. دهگه رپته وه جیگه که ی خۆی. له سه ره عه رزه که، له پینگانی قه ره وپله که ی خۆی، پشت به قه ره وپله که ده دات و قاچه کانی درپژ دهکا. جگه ره داگیر ساوه که ی له سه ره ته پله کی جگه ره که یه وه هه لده گریته وه و هپور هپور مژ له جگه ره که ی ده دا. کتیبیک له ته نشتی رووه و گپر کراوه ته وه).

نارین: سه عات چه نده فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: (ئاوړ بۆ سه عاتی سه ره میتزه که ی نیوانیان ده داته وه) چوار و نیوا! گلۆپه که بکوژینمه وه؟

نارین: تو.. وا بزنام.. ده خوینیته وه!

فهرهیدوون: (هه لدهستی گلۆپه که ده کوژینیته وه).

نارین: (رووه و فهرهیدوون) سفره که داگیر سینیه.

فهرهیدوون: (گلۆپه سفره که داده گیر سینتی. دهگه رپته وه، پشت به قه ره وپله که ده دات. سه ری به رزکردۆته وه، ته ماشای دوور، سه ره وه دهکا. ئاگای له نارین براوه، تاو تاو مژی قوول له جگه ره که ی ده دا).

نارین: بیه ره چی ده که یته وه فهرهیدوون؛ له قاسه ی ئوتیله که هه مدیس!؟

فهرهیدوون: (وهک ئه وهی خه یالی لای ئه وه نه بی، بی جوولّه) قاسه ی چی ؟

نارین: ئه وهی که پیتر پیت وتم.

فهرهیدوون: (به شه که تی و خاموشیبه وه) وتم چی ؟

نارین: که شه ویتک بچیت له و ئوتیله ی که پیشتر تیتیدا ده خه وتی؛ له و کاته ی خاوه ن ئوتیله که خه ریکی نوێژکردن ده بی، تو به هه رچی چوئیک بی قاسه که ی بشکیتیت و پاره که ی هه رچه ندیک تیا بوو ده ربسیتی ! ئه ی وات نه وت! وات نه وت فهرهیدوون ؟

فهرهیدوون: (به شپه زه بی و نا ئارامی به وه) نا، نارین گیان. دلنیا به، بیرم له وه نه ده کرده وه.

(قهیری بی دهنگی)

نارین: (به نه وایه کی ماته مینبار) من ده مزانی، ده مزانی.

فهرهیدوون: چیت ده زانی؟

نارین: « هیچ ».

فهرهیدوون: چیت ده زانی؟

نارین: کاتێ دلت ده دامه وه، ده تگوت: به و پاره به یی که ده ستمان ده که وئ، ئیجازه به کی ته زویر و ناسنامه به کی ساخته ی - نازانم له لای چ که سیک - پی ده کپین و له م دۆزه خه پی پی ده رباز ده بین؛ ده رۆین (هه ناسه به کی قوولی هه سه رتاوی هه لده کیشی) من ئه وساته زۆر نه خۆش بووم. ده مزانی که ته نیا بو ئه وه ته دلم خۆش بکه ییت. هه رچه ند ده ستمزانی که ئه گه ر پیت بلیم: « ئا، بچۆ » ده چووی، ده تکرد. به لام له گه ل ئه وه ش، من هه ر رژد بووم، هه ر رژد بووم و ریم نه ده دایتی، ریم نه ده دایتی ئه و ئیشه بکه ییت.

(قهیری بیدهنگی)

نارین: (له مات بوونی فهرهیدوون ورد ده بیته وه، وهک ئه وهی هیشتا هه ر گومانی له په شیمان بوونه وه که ی فهرهیدوون مابیت و دلنیا نه بووی).

فهرهیدوون: (له خه یالی خۆی راده چله کن، بی ئه وهی ته ماشای نارین بکات) نه، بیرم له وه نه ده کرده وه، نارین. دلنیا به: بیرم له وه نه ده کرده وه.

نارین: ئه ی به دریتزایی ئه و هه موو ماوه به، پیش ئه وهی که من داوای شووشه ی حه به که ت لی بکه م؛ من ئاگام لی بوو نه نوستبوویت، نه شتده خوینده وه، له هه مان ئه م شوینه ی خۆت دانیشتبوویت و جگه ره ت ده کیشا؛ بیرت ده کرده وه. بیرت له چی ده کرده وه؟

فهرهیدوون: (هه لده ستیتته وه).

نارین: تو ئاگات له من نه بوو، من کاتێ له م شوینه ی خۆمه وه لیت ورد ده بوومه وه: له تویی دوو که لی جگه ره که ی به بات ده کرد، وه له تویی بریسکه دانه وهی گلینه کانه وه، که لاونیو لیمه وه دیار بوو، هه ستم به نازادترین ساته کانی هه ناسه دانی عومرت ده کرد، هه ستم ده کرد له ئاسووده ترین راکشان و حه سانه وه دا ده ژیت، وهک ئه وهی له دلنیا به یی به کی زۆر به خته وه رانه دا بیت! ته نانه ت منیش، هه ر له خۆمه وه دلم خۆش داها ت، وتم: له وانیه فهرهیدوون، مژده به ک، هه واییکی خۆشی له سنگدا بی! توخوا، پیم بلتی، ئه دی به دریتزایی ئه و هه موو ماوه به، بیرت له چی ده کرده وه؟!

(ساتی بیدهنگی)

فهرهیدوون: بیرم له و رۆژه جوانه ی چه ند مانگیک پیش ئیسته ده کرده وه، نارین! ئیواره به کی ده مه وه به هار بوو..

نارین: کام ئیواره؟

فهرهیدوون: (بهدهم هاتوچوژکردنهوه) که به یهکهوه، له باغهکهی نزیک «مهحهتته» لهسهر روخی جوگهله ئاوئیک، لهسهر عهردیکی به گیاوگۆل دانیشتیبووین، پشتمان دابووه درهختیکو گوئیمان له فیشکهی شهمهندهفهره دوورهکان راگرتبوو. من ئیجازهیهکی پینج شهعهو جومعانم وهرگرتبوو. ئەو ئیوارهیه، لهشم تازاری تهدریبی ئیوارانی معهسکهری پیوه نهبوو: خهیاڵ ئاسووده و دلخۆش، لهژیر درهختهکهدا، له تهنشت تو پالم دابووه. دهووبهزمان ههمووی سیبهری خووشیبهخشی دارودرهخت بوو. له ههر چوار لامانهوه، بالنده، به فرکه فرکی پر ئاههنگی بالیانوه ههلهدنیشتن و دهفرینهوه. جریوه جریویان دهتگوت له کانگای ئهوینی پاکی ئیمهوه ههلهدوقولا. تو ئه و کاته ئاوهاات بهسهر نههاستیو نارین گیان: قاچت عهردی دهگرت و به تازادییهوه دهتوانی بییت و بجیت! لهژیر درهختهکهدا جار به جار دهستت بهردهدام و دهچوویت له چۆلهکه ههلهنیشتوووهکانی دهووبهزمان نزیک دهکهوتیتتهوه، خۆت بویان دادهنووساند؛ دهتگوت: «فهره گیان، ههر ئیستا چۆلهکهیهکی پچکۆلهت بو دهگرم!». به بیرت دئ: ئەو ئیوارهیهی که تاله گیایهکم له په نجهت بهست و بوتم کرد به ئهلقه؟

نارین: (لهناو جئ، ماته مگرتوو، نوقمی خهیاڵتیک بریندار).

فهرهیدوون: ئەو ئیوارهیهی که تاله گیایهکهکم له په نجهت ئالاند و بوتم کرد به ئهلقه. به بیرت نایه، نارین؟

نارین: (به کوژاوهیی، به دهنگتیکێ زهلیلانوه) په شیمانی، فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: نه، په شیمان نیم. په شیمان نیم. تو چۆن دلت دئ ئەم قسهیه دهکهی؟ تو ئیستاش خو ده مبینی: له ساتهکانی لهگهڵ تو دام، به دلێکی چه نیک گهرمتر بو ژبان، به دهنگتیکێ چه نیک روونتر ده دویم. شتهکان چه ند جوانتر، چه ند رووناکتر، چه ند خوشه ویست تر ده بینم! ئینسان چۆن لهو دهسته په شیمان ده بیتهوه که ئەوی له ناو تاریکترین قوژاغهی گوشه گیریهوه رزگار کردییت؛ سامناکترین ریگای بیهووهی ژبانی پی گوژیبت و ریگایهکی تازهی دلنیاپی و هیزی پی پیشان دابئ؟! چۆن، نارین گیان؟ به لام، بیر دهکه مهوه (که میتک وهستان) نارین گیان، هیشتا یه کتریمان نه ناسیبوو؛ کاتی حهوت سهربازه فیراره که یان له بهردهم من و سهدان سهربازی دیکه، له مهیدانیتکی ناوهراستی ئوردووگا که مان گولله باران کرد، من دووای ئهوهی له تاو بینینی ئەم دیمه نه گیانههژینه له خوچووم و پاشان که چاوم کردهوه دیتیم «له زندانیتکدا به ند کراوم»؛ ئەو روژه - دووای ئەو رووداوه - ده مهوی ئه وهت پی بلیم: یه کهم جارم بو له ژبانمدا ههست بهوه بکهم رووبهرووی ژبان کراومه تهوه. رووبهرووی دنیا یه که غهیری ئەو دنیا یه جارانی گوشه گیریم. ئاخیر.. سهیر بوو.. من پیشتتر.. وهک ئهوهی ههرگیز ههستم بهوه نه کردی که لهم ولاته دا گولله باران کردنی خه لکی بی گونا ههیه! یا ئینسانی به زور جل له بهر کراوی سهربازی و ناردراو بو جهنگ، وهیا ئەو زندانانی که من خۆم بینیم و چیتستی سارد و بیزه وهری سی جه مه م له گه ل خواردن. فرمیسکی گهرم و درشت و روونیان ده ژایه سه ر دهست و په نجه و بازووه کانم. ئەو بی تاوانانهی، من دلنیا م، تو ش بتدینایه: رپزت له تازار و

چیرۆکه تالەکانی ژبانیان دنا، هەزەت دەکرد یارمەتییان بدەیت. سایەقی لۆزی، کرێکار، قوتابی، فیتەرحی.. گۆری هیز و ژبان لە دلیاندا، لە چاویاندا شەپۆلی دەدا. دەیانویست بژین، ساتەکانی ژبان تاقی بکەنەوه. دەزانی؛ لەوه دەچێ من، جارێ، هەرگیز بیرم لە نازاری مەرۆف نەکردیتهوه. من ئەو چەند رۆژەیی بۆ تەحقیق و لیتپرسینهوه لە زندان بووم، کە هاتمە دەرەوه، بیژم لەو قۆزاغە پیسە دەکردهوه کە بەدریژایی عومرم لەناوی دەژیام. وەک ئەوهی لەناو چالێکی تاریک و بۆگەنی سەرداپۆشراودا بووم: عەودالی باریکترین داوه تیشکی کلاورۆژنەیهک بووم. دەمویست لەو قۆزاغەیی گۆشەگیرییەیی چەندین سالەیی رابردووم بە یەكجاری بیمە دەوهوه. بەلام لە هەمان کاتدا هەستم بە بیتهێزی و نەتوانین دەکرد. من ئەو ماوهیه بۆ یەكەمین جار بوو لە ژبانیاندا هەستم بە لاوازی خۆم کرد، بۆ یەكەمین جار بوو هەستم کرد حەوجەیی دەستیکم! نارین، من لەگەڵ تۆدا توانیم بیمە دەرەوه و چەند هەناسەیهکی پاک، پڕ بە سیبەکانم هەلبکیشم و دووبارە گۆری خۆین و ژبان لە بەدەن و رۆحمدا بکەوتیتهوه گەڕ.

نارین: ئاھ فەرەیدوون، خۆزگە هەر ئەوسا، دووای گیرانەکەت و یەكسەر پاش یەكتر ناسینمان ریمان بکردایه! بۆچی هەر ئەوسا بەیهكەوه ریمان نەکرد و ئەم شارەمان بەجێ نەهیشت؟ تۆ قەت بیرت لە راکردن دەکردهوه؟

فەرەیدوون: ئا، نارین، کە تۆم ناسی. بەلام بیمە ئەوساتە، تازە سەرەتای یەكترناسینمان بوو!

نارین: راست دەکەیی، جارێ بە هەمووی سێ چوار پیاسەمان پیکەوه نەکردبوو.

فەرەیدوون: دووای رەتیبوونی ئەو ماوهیهش، کە بیرم لێ دەکردهوه: تۆ و باوکت، بە نەفی کراوی فری دراوونە ئەم تاراوگەیه. وەک دەیان خیزانە کوردی نەفی کراوی دیکەیی ئەم جنووبە نەفـرەت لیتکراوه، ناوتان، وینەتان، ناوینشانان، لە هەموو سەیتەرە و نوقتەیی تەفتیشەکانی دەوری ئەم شارەدا هەبوو. هەرچی سەیتەرەکانی دەرەویی ئەم شارە هەیه، تا دەگەیتە سەیتەرەکانی (دیوانیە) و (رومادی) و بەغداش، هەر هەموویان، هەر یەكەو فایل و لاپەرەیهکی درێژیان لە لایه: ناو و ناوینشانی هەموو تاکە کەس و خیزانە کورده نەفی کراوهکانیان تیدا تۆمار کراوه. خۆ ئەم عارەبانەش کورد هەر بە پیست و رەنگی قژ و دەم و چاوییهوه دەناسنەوه! (کەمیك وەستان، بە حەسرەتەوه) راکردمان بەیهكەوه ئەستم بوو: نەخشە و پلانێکی وردی دەویست (هەناسەیهکی حەسرەتاوی هەلدهکیشی) دنا من دامناوو کە باسی ئەم مەسەلەیهت لەگەڵ بکەم و بەیهكەوه بیر لە رزگاربوونی خۆمان بکەینهوه. من دامناوو.. تا ئەو کاتەیی- کە هەموویشی مانگیکی بەسەردا رانەبورد: ئەم کارساتەیی باوکتی بەسەر داهاات!

(قەیری بێدەنگی، نارین سەری دادەنوینیتە سەر سنگی)

فەرەیدوون: دەزانی بیرم لە چینی تریش دەکردهوه؟

نارین: لە چی؟

فەرەیدوون: لە زیندان! (وەک ئەوهی ژانەسەرێکی لە ناکو گرتیبیتی، هەردوو دەستی لەناو قژی خۆی دەتالیتیی. چەند ساتیکی کەم هیچ قسە ناکا) ئاھ نارین گیان (وەک ئەوهی بەدەم خەونەوه قسە بکات) شەشەمین رۆژم بوو لەناو زندان.. ئەمجارە بردمیان فریانی دامە ناو ژووریکی

بچووکه وه - دوو مه تر دريژى و مه تريک پانايى بوو. ويرا ويراى بن ديواره کاني، بونی رشانه وه و ميژى لى دههات. له ناو ژووره که، ساته کاني پيشووم دههاتنه وه پيش چاو. نارين، کاتي نامر سربه که مان، له ريزى پيشه وه، له نزیک حهوت کۆله که داره که، رووبه رووى مهيدانه که « وهک ميگه له مهريک » دايئيشاندين: من له ريزى دووه مى پيشه وه، له ناو کۆمه ليک سه ربازي دیکه دانيشتووم. له ناکاو، دهنگى سامناکى نازيريک رايچله کاندین، ته ماشامان کرد: جيتيکى دريژى سپيى سه رگيراو « له ئيسعافى نه خوښخانان دهچوو » له ولاى مهيدانه که وه رايگرت. سه رتاسه رى ئه و ئوردو وگا گه وره يه، به عه قيد و رائييد و زابط و نامر سربه و عه ريفه وه، به وه هموو هه زاران سه ربازه ي ناو ئوردو وگا که شه وه - ئه وانى به دانيشتنه وه بوون، ئه وانى به پتوه بوون - ئه لقه يه کيان دروست کردبوو؛ چاوه روانى بينينى ديمه نه که يان ده کرد. جيتبه دريژه سپيه که رايگرت، چهند زه لاميتک، به په له رايان کرد. حهوت سه ربازه چاوه ستراو و قۆلبه ستراوه که يان له جيتبه که وه هيتا خواره وه، قۆليان گرتن و هيتور هيتور رووه مهيدانه که ده يان بردن: يه که دووانيتک له پيشه وه يان ده رويشتن و چنديکى دیکه ش له دوواوه يان، بیدهنگ، زۆر به سستی و سامناکيه وه هيتلى ناوه راستى بازنه ي خه لکه که يان ده بري، تا گه يان دنيا نه لاي ريزه کۆله که داره کانه وه « هه ندی زيخيان له پيش کۆله که داره کان رۆکردبوو » ئنجا به گوريسيتکى ئه ستوور، له داره کانين به ستانه وه، خوښيان پشتاويشت کسانه وه (به هه رهس و نازاره وه) ئاخ، من به دريژايى هه مو ئه و ساتانه، له گه ل رابوورينى هه ر چرکه يه ک، تا ئه و ساته ي که دهنگى

سامناک و توقينه رى يه که م ده سريژ بالنده ي سه ر دره خته کاني پشت مهيدانه که ي به ره و قولايى ئاسمان هه لفراند؛ ده زانى ههستم به چى ده کرد نارين؟ ته نيا يه ک شت له ميشکمداد ده خولا يه وه: « هه ر ئيستا نا، ده ميکى دى؛ ده بي به جواب بيم، ده بي به جواب بيم! » (خا و ده بيتسه وه) به لام، نه متوانى! ئه م هه ستي نه توانينه، ئه م هه ستي زه بوونى و حه ژمه ته، ته نانه ت له ژوورى زندانه که شم، هيشتا هه ر نازارى ده دام. (ساتى وه ستان. پيش ده خواته وه. به له خوڤتووره ييه وه) زۆر سه ير بوو. جاران ئينسانيتک، يا هاو رپيه که م کاتي حه ژمهت و که سه ر و بيژايى خوڤى، له تاو ئه و جوړه ديمه نه ناشيرينانه ي ژيان ده رده بري، يان که باسى هه ر جوړه قه هر و تالانه وه يه کى دیکه ي خوڤى، به ده ست ژيانه وه بۆم بکردبايه، من پتي قه لس ده بووم، هه ميشه وام ده بينى که ده برينى ئه م جوړه قسه و باسانه، له رشانه وه يه کى بۆگه ن زياتر هيجى تر نييه. له و کاتانه دا، هه ميشه، به فيگار يه کى پر له بيتزه وه له دلئى خوڤمدا ده مگوت: « چيه ئه مه؟ »، « وهک ئه وه وايه که له شى خويناوى و پر کيتمى خوڤى رووت بکاته وه و له به رده مت رايبخات؛ بۆ ئه وه ي توش به زه بيت پييدا بيتته وه! »، ده مگوت: « هه ر که سه و له برينى کيماويى خوڤى به رپرسياره ». زۆر جاران، له تووره بيان، به وه هاو رپيانه ي خوڤم ده گوت: « که به بيژايى و تالانه وه ي خوڤت هه ل ناکه يت؛ بۆچى خوڤت ناکوژيت؟ » به راستيشم بوو، ده زانى؟ (که ميک وه ستان. به شه که تيه وه) ئاه، نارين گيان، هه ست ده که م جارسم کرديت (به زه بوونيه وه) قسه کانم پچر پچرن؛ ورتنه ناکه م: ده مه وى پارچه شکاو و پرژوبلاوه کاني بوون و ژيانم به يه کتره وه گري بده م. ده مه وى

ئەو دەت پى بىلىم: من ئەگەر تۆم نەناسىيايە، تووشى چارەنووسىكى زۆر روورەشانە دەھاتم، تووشى مردن؛ مردننىكى بى مانا، مردننىكى لە گيانى خۆ بىزارانەى ناو سەنگەرئىكى ئەم جەنگە نەفرە تاويىيە. يانېش ئەو دەت تووشى خۆكوشتنىكى لە ناکاوا! نارىن گيان، تۆھم رېگام بووى، ھەم چارەنووسىش (لەسەر كورسىيەكە، وەك سەرماي بى، خۆى وىك دىننەتتەو. بە ئەوايەكى بربىندارەو) كەچى تۆش، نارىن، بە ھەموو دلتەو، پىم دەلىتى: (پەشىمانى). من چۆن پەشىمانم، چۆن پەشىمانم!

نارىن: داواى لىبوردنت لىدەكەم، فەرەيدوون، من ھەست دەكەم: بەو قەسەيەى كىردم ئازارم دايت.

فەرەيدوون: (لەناكاوا لەسەر كورسىيەكە ھەلدەستىتەو)

ئىنسان ھەزەكا سوودى ھەي، دەزانى نارىن؟

نارىن: (بە ماتىيەو، لە ھاتۆچۆكردى فەرەيدوون بەدەم قەسەكرەنەو، ورد دەبىتەو).

فەرەيدوون: رۆژئىكىيان- يەكدوو مانگ پىش ئەو دەى كە تۆ بىناسم- تازە بۆ سەربازى ھاتبوومە ئەم شارە، ئىوارە بوو: لە ئۆردووگاۋە بەرەو ئوتىلەكەم دەگەرپامەو، لەسەر شۆستەيەك راۋەستابووم و دەمويست لە شەقام بىپەرمەو، لەو كاتەدا، شاقامەكە، بەردەوام ئوتومبىل و زىلى سەربازى پىدا دەرىۋىي و بوارى پەرىنەو نەبوو. كە ئاورئىكەم بۆ دەستەراستى خۆم داۋەو، دىتم: كوتىرىك، كور، دەست بە گۆچانەو، لەولاي مەنەو راۋەستابو؛ ئەويش ھەر دەبويست بىپەرىتەو. چووم دەستىم گرت و لەگەل خۆم لە شەقامەكەم پەرانندەو! دەزانى نارىن، ئەو ئىوارەيە، ئەو رووداۋە ئاسوودەبىيەكى يەكجار گەرەو لە گىماندا خرۆشاندا! باۋەر

بەكە: ھەر لەو ساتەو دەستىم گرت، تا ئەو ساتەى كە شەو خەوم لىكەوت، بە درىزايى سات، لە خۆشترىن دلاۋەترىن ساتەكانى ئاسوودەبىدا دەژيام. ھەستەم دەكرە ئەو ئىۋارەيە بوونىكەم ھەبوو، مانايەكەم ھەبوو؛ سوودئىكەم ھەبوو. ئىنسان ھەمىشە دەيەوئ شتتىكى ھەبىت و بىداتە دنيا، بىداتە ئەو دەى غەبرى خودى خۆى. من ئەمرو، زياتر لە ھەموو ساتىك، زياتر لە ھەموو ئىنسانىكى دىكە ھەز دەكەم ھىز و تواناكانى خۆم بىخەشەم (ۋەك ئەو دەى بىيەوئ شتتىكى بىداتى) من خۆشەم دەوئى، خۆشەم دەوئى (بە زەردەخەنەيەكى ئومىدەۋارنەو) دەزانى نارىن، من زۆر جارن وا ھەست دەكەم ئەوين و پەيوەندىي ئىمە: شىعەرىكە، شىعەرىكى ناتەۋاۋى بەردەستەم كە دەبى ھەموو ھىزى گيانى خۆمى پى بىخەشەم؛ شىعەرىكى ناتەۋاۋى بەر دەستەم كە خەرىكەم تەۋاۋى دەكەم. تۆ دلت دى دەست لە شىعەرىكى ناتەۋاۋم ھەلبىگرم و بە نىۋەچلى وازى لى بىتم؟

نارىن: (بە دەنگىكى پىر لە ئازارەو) چۆن دلم دى؟ (بە خۆشەويستىيەكى پىر لە غەمگىنىيەو) ئى فەرەيدوون، دە

ۋەكو دوتىن و پىرىش پىم وتى: ئىستەش خۆ نەچوۋە بچى؛ خۆ بە ھەموۋى تەنيا سىز دە رۆژ بەسەر ماۋەى غايب بوونتدا رەت بوو!

فەرەيدوون: (بە خەمساردىيەو) ئى؟

نارىن: ئەگەر تۆ ئەمرو بچىتەو پىش و خۆت تەسلىم بەكەيتەو؛ قابىلە بۆ تەنيا سىز دە رۆژى غايب بوونت

ھىبى فىرارىت بۆ بەكەن؛ قابىلە؟

فەرەيدوون: (پىش دەخواتەو) نارىن گيان، تەنيا يەك رۆژ، يەك رۆژىش چىە غايب بىت، لەلای ئەوان بە فىرار

له قه له م دهر تی .

نارین: ههر له بهر سیتزده روژ - « سیتزده روژ »؟

فهره یدوون: ئەمه یاسای سه ربازییه! بۆ ماوهی ههوت سالی ره بهق دهچی، ههر له یه کهم روژی ئەم جهنگه وه، رتوره سم و یاسا لیتره ئاوهایه. ئەمه جهنگه. جهنگ.

نارین: (حرس و ههژمهت قورگی دهگری، ده داته پرمه ی گریان) ئەه ی چار فهره یدوون؟! من ههست ده کهم ئیمه له بیابانیتکی تاریکداين. له م غه ربییه دا، له م شاره بیتگانه و تاراوگه به دا، بی که سوکار، دوور له خزم و ئاشنایانمان؛ که سی نانسین رووی لی بنیین، که سی نانسین داوینی بگرین یارمه تیمان دات. کهس نییه به فریای هاوارمان که وی. ئیمه، ئەوا سی روژی ره بهقه، بیر له چاره سه رتیکی ژیانای خویمان، بیر له رزگار یوومان ده که یه وه؛ ناتوانین. ناتوانین. ههر هه موو ده رگایه کمان له روو داخراوه، داخراوه! ئیمه له دۆزه خداین. دۆزه خ.

(قه بری بیدهنگی)

فهره یدوون: (به ئارامییه وه) ئەوا وه ریشیان گرته وه! ئەه ی پاشان؟

نارین: (دهگری).

فهره یدوون: من گهر له م له م مردنه ی ئیستاش قوتارم ببی، بۆ مردنیتکی دیکه داده نرتیمه وه: دیسانه وه بۆ سه نگه ری شه ر! من له و کاته دا، چۆن ده توانم تۆ به م حاله وه به جی بیتلم و بچمه ناو سه نگه ری شه ر؛ خه لکی بی گونا ه بده مه بهر شه ست تیر و گولله، چۆن؟ چۆن ده توانم تۆ ئاوها به م حاله وه جی به یتلم و خو شم بسپی رمه ده ست ئەم چاره نووسه پر تاوانکاریه وه؟ من شه ر له پیتناو چی بکه م؟

له پیتناو چی سه نگه ر بگرم!؟ له پیتناو پاراستنی شووره ی رژی متی ک، دوله تیک - که ههر ئەو بوو باوکتی به م چاره نووسه ره شه برد و دوو ابه ش تۆی تووشی ئەم مه رگه ساته تازار او بییه ی ئەم رو کرد؟ له پیتناو ئەوه بچم سه نگه ر بگرم که لینگه ریم: تۆ « له ژووره وه »، ئەم نه خووشی و ده رده سامنا که ت روژ به روژ پتر هیتز و خوینت بژی و ژیان ت لیتره بی که سوکار، لی بییته چوار دیواری سروسارد؛ پاشانیش روژی تیک، له ناو مه رگه ساتی ده ردی خو ت و هه ژمه تی من دا سه ر بنییته وه؟ له پیتناو ئەوه! له پیتناو ئەوه بچم سه نگه ر بگرم و له سه ربازی وه رگری تمه وه؟

نارین: (له نا کاو له گریانه که ده وه ستی، به ده نگیتکی ئاسته م، به لام روژو به تاو، وه ک ئەوه ی پیلانیتیک دا بنیته وه) فهره یدوون، ئەگه ر تۆ له سه ربازی وه رگری نه وه، ئەوا « سه نگه ر و شه ر » گيرو گرفت نه بوو. ئەو سات، ههر له ئیجازه ی یه که مته وه، به یه که وه راما ن ده کرد؛ لیتره نه ده ماین.

فهره یدوون: (به نائو مپدییه وه) نارین گیان! وه رگری انه وه م له سه ربازی، دووای غایب بوونی ئەم سیتزده روژم، شتی که ئەگه ر واسطه ی له لای عه قیدیش بۆ بکه یت: موسته حیله! موسته حیله وه رم بگر نه وه و وه ک هه وت سه ربازه فیرا ده که ی به چاوی خو م دین گولله بارانم نه که ن!

نارین: (ده لالیته وه) توخوا وا مه لی، وا مه لی فهره یدوون!

فهره یدوون: (مشت له ناو له بی ده ستی خو ی ده دا) ئەوه یه ئیتر.

نارین: (وه ک ئەوه ی له خه ونیتکی سامنا کدا هه لسا بیته وه، بیر ده کاته وه، چا و به ده وری خویدا ده گپری .

به سه رسورماو بيه كي پر له نازاره وه) فه ره يدوون، من باوه پر ناکه م ژيانمان به م رۆژه گه يشتووه! من هه موو شته کانم «وهک خه ونیک» زۆر به ئالۆزی دینه وه پيش چاو! هه چ شتیکم به ته واوه تی نایه ته وه بیه! له که یه که وه هه لیره یین؟ بۆ!؟ چۆن به م رۆژه ره شه گه يشتین؟! له چیه وه دهستی پیکرد؟! (که میک بێ دهنگی)

فه ره يدوون: له وه وه دهستی پیکرد که باوکت، «مام مسته فا» به ره حمهت بێ، خۆی کوشت و گیانی سپارد! ئیتر دوای ئه وه، کاتی تۆ ده مه و ئیواره یه ک گه رابوو ته وه مال، که به ته نیا، دیمه نی له شی هه لئواسراوی ته وت دیبوو؛ بوورابوو بته وه. شه و رۆژتیک به بێ هۆشی، له ژێر مه یتی هه لئواسراوی ته ودا، له ناوه راستی ئه م ژوو ره دا، له شوین ئه م کورسییه که وتبوویت و من نه مه زانی! کاتی گه يشتمه سه رت، تۆ لیره دا، که له واژ ببوو بته وه؛ ده م چاوت رهنگی مردووانی لێ نیشتبوو! نارین گیان.. له و رۆژه وه بوو ئیتر تووشی ئه م ئیفلج بوون و له پێ که وتنه ت هاتی. (که ته ماشای نارین ده کا، ئاوازی قسه کردنی ده گۆرێ) چۆن نارین گیان، چۆن به بیرت نایه؟ لیره، له سه ره هه مان ئه م قه ره و پله یه خۆت، له ناو جێ که وتبوویت. جار جار، له ناکاو، که ئه م ده رده فیه دایده گرتیت و به هینکه هینکی ده خستیت، خه ریک ده بووی بخنکی؛ منیش ده هاتم، له سه ره هه مان ئه م قه ره و پله یه خۆت، هه ر دوو تۆقی لانی سوچه وانتم، به دوو په نجه ی دهستی راستم توند توند ده گووشی، تا ئه و ساته ی که ورده ورده به ری ده دایت و ده ماره کانت خا و ده بوونه وه؛ ئینجا منیش دلۆیه فرمیسیکی گه رم و روونم، تنۆک تنۆک ده که وتنه سه ره روومه ته کانت، به

هه یواشی، له سه رخۆ، هه ر دوو لاپهستی شان هه کانتیم ده گرت و درێژم ده کردی؛ دام ده پۆشیت. به بیرت نایه؟ به بیرت نایه ته وه! من به درێژایی هه ره هه موو ئه م دوو هه فته یه ی که ئه م ده رده فیه ت ده گرت، له ژێر سه رت بووم، له په نا ته وه بووم. (هه ناسه یه ک هه لده کیشی) نارین گیان! له پێ که وتن و ئیفلجیه که ت ئه وه نده نسکۆدار و بێ تۆقره ی نه ده کردم. من له رۆژه کانی سه ره تا دا هه موو رۆژتیک، دوای ئه وه ی له ته دریبی ئیواران و ته نانه ت دوای ته دریبی نیوه رۆیانیشم که ته وا و ده بووم، به کسه ره ده ها تمه لات و ناو جیگا که تم پاک ده کرده وه، چیشتم بۆ لیده نایت و ده رخواردم ده دایت. هه چی مایه ی دلآزاری و په رتیشانیم نه بوون، به لام ئه م ده رده فیه ت، ئه م ژانی ئه عصابه ت بوو که دنیامی لێ هینا بۆوه یه ک. ئاخه تۆ، نارین، گه لێک جار ان ده ستت توند له قورقورا گه ی خۆت گیر ده کرد و له تا و نازارت، له تا و ئه شکه نجه ی گیانت، خه ریک ده بووی له هه ژمه تان خۆت بخنکینی! رۆژ به رۆژیش ئه م ده رده، سامنا کتر رووی تیده کردی. له هه فته ی یه که می له ناو جێ که وتنت، ئیواره یه ک، پیتشیا ری ئه وه م له دکتۆره که ت کرد، که بته بن له نه خۆشخانه بته وین، گوتم: له وێ، به لکو هه م سسته رتیک به رده وام ئاگا دارت ده بیت، هه م له وان یه له وێ زوو تریش چاک ببیته وه. گالته ی به قسه که م هات، وتی: «ئه وا شه ش مانگ زیاتره هه رچی نه خۆشی پيشووش هه بووه، له هه ر دوو نه خۆشخانه که ی ئه م شاره، ته نانه ت نه خۆشی خه ته رنا کیش، هه موویان له نه خۆشخانه وه راپیچا وه ته وه مالی خۆیان، بۆ ئه وه ی جیگا بۆ ئه وه هه موو سه ربازه بریندار و بێ ده ست و لاقانه چۆل بکریت که له

سه‌نگه‌ری شه‌رپوه ده‌هیندرینه‌وه». (پیش ده‌خواته‌وه)
 هرچونتی بوو به هزار حال توانیم ئیجازه‌یه‌کی سی رۆژی
 وهریگرم و بتوانم له‌ته‌نیش‌تت بمینمه‌وه. (که‌میک
 وه‌ستان) نارین گیان، ئیجازه سی رۆژییه‌که‌ی من کۆتایی
 هات، که‌چی ئەم دهرده‌ فیتییه سامناکه‌ی تو، رۆژ به رۆژ پتر
 لیتی پیس ده‌کرد و کوشنده‌تر ئازاری میشک و گیان‌تی
 ده‌دا. جاری وا هه‌بوو منیش له‌گه‌ل تو، به‌گریان و
 لالانه‌وه‌ی تو، ده‌که‌وتمه‌ گریان‌ه‌وه. نارین، من ئیتر، له‌وه
 به‌دووا، ته‌نانه‌ت بو سه‌عاتیکی چوونه بازار و خواردن و
 داووده‌رمان کرینیش چیه، نه‌مدته‌توانی، ده‌ترسام له‌وه‌ی
 به‌ته‌نیات چی به‌یلم. ئەوا بو ماوه‌ی سه‌ه‌قه‌ده رۆژی ره‌به‌ق
 ده‌چی تو له‌ناو چی که‌وتوویت و منیش له‌ژووور سه‌رتام.
 سه‌عاتیک چیه لیت دوور نه‌که‌وتومه‌ته‌وه. ئەم به‌ک دوو
 رۆژی ئەم دوواییه‌ت نه‌بی، شوکر: ئارامیت و به‌م حه‌به
 تازانه‌ فهرقیکت کردووه.

(ساتی بی ده‌نگی)

نارین: من هیچم له‌بیر نیه! هیچم نایه‌ته‌وه بیر،
 رووداوه‌کانی ئەم سی رۆژی ئەم دوواییه نه‌بی!

(ساتی بی ده‌نگی)

فه‌ره‌یدوون: چایه‌کت بو لی نیم، نارین؟

نارین: نا توخوا، دانیشه، قسه‌م بو بکه.

فه‌ره‌یدوون: (جگه‌ره‌یه‌ک داده‌گیرسیتی) رۆژیکیان به
 پشتیوان-م وت:...

نارین: پشتیوان کتییه؟

فه‌ره‌یدوون: کورپکی کورده، ئەویش سه‌ربازه، هاو
 ئۆردووگامه. تاقه زه‌لامیکه که لیره‌هاورپیه‌تیم له‌گه‌لی

هه‌یه. ئەو وه‌خته که له ئوتیلیش ده‌خه‌وتم، ته‌نیا ئەو
 جارجار ده‌هاته لام و سه‌ری لی ده‌دام، له نه‌خۆش که‌وتنی
 تۆش، ئەله‌هق، زۆر یارمه‌تیی دام. من هه‌میشه له ژوووروه،
 له په‌نای تۆوه بووم، ئەوم ده‌نارد. دوو سی جار ان ئەو
 دکتۆری بانگ کرده ئیره؛ داووده‌رمانیش، هه‌ر ئەو ده‌چوو
 بو‌مانی ده‌کری. به‌لام رۆژیکیان، که جاری تو هیشتا ته‌واو
 نه‌هاتبوو به‌وه سه‌رخۆت و ئەم دهرده‌ فیتییه به‌ری نه‌دابوویت،
 دلێشم نه‌ده‌هات پیت بلیم که خۆم پارهم له‌لا نه‌ماوه و
 داوای پارته لی بکه‌م. رۆمان نه‌ماوو نارین! (له‌ناکاو
 رووده‌کاته ئەو)- ئەه!

نارین: چی؟

فه‌ره‌یدوون: دوینی له‌بیرم کرد!

نارین: چی؟

فه‌ره‌یدوون: جلوه‌رگه‌کانی که پترئ له‌به‌رم داکه‌ندیت.

نارین: ئی؟

فه‌ره‌یدوون: بیانشووم.

نارین: (به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شه‌رمناکه‌وه) توخوا خۆم
 ده‌یانشووم، تو سه‌یینی به رۆژ، هه‌ر بگه‌یه‌نه سه‌ر ته‌شته‌که.
 ئەمرو باشتترم. ده‌ی توخوا، قسه‌که‌ت ته‌واوکه!

فه‌ره‌یدوون: رۆمان نه‌ماوو. بو قوتوووه رۆنیک، وتم با
 به‌یه‌کجاری پارهی‌کی زۆر قهرز بکه‌م. رووم له پشتیوان نا،
 پیم وت: پشتیوان، ئەگه‌ر هه‌ته «ده‌ دینارم» به قهرز
 به‌ه‌ری! سوپ ده‌شمزانی هه‌یوو، که‌چی نه‌یدا. چونکه
 هه‌لبه‌تا وای بیر ده‌کرده‌وه، که ئیمه له‌م شارهدا، که‌ساس و
 بی پارو پولین، ناتوانین وها زوو ئەم قه‌ره‌زی ئەو
 به‌دینه‌وه! نه‌یدا، نارین! له‌و رۆژه‌وه‌ش، ئەوه بو هه‌فته‌یه‌ک

دەرپوا، نهمدیوه ته وه.

(قهیری بیدهنگی)

نارین: چند پارهمان ماوه، فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: وایزنام.. (بهره ده لاقه که دهرپوا. جهنتا بچوکه دستیه که ی نارین به دسته وه دهگری و دهیکاته وه، پارهکان دهژمیتری) ته نیا بیست دینار و.. شتییک!

(قهیری بیدهنگی)

نارین: بوئم سهره مانگهی داهاتوو، گهر نه چم دهوامی خوم بکه م، ئەوا بوئم زستانه ی داهاتوو ده بی سوال بکهین، ده زانی فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: (جهنتا بچوکه دستیه که داده خاته وه، هه لی ده داته وه ناو ده لاقه که)

نارین: به راست فهرهیدوون، ئەوا من کاتی خوی، له رووم نه ده هات ئەم پرسیارهت لی بکه م. من قهت نه مدیوه له هیچ ئیجازه یه کت بگهریته وه و سهر له که سوکاری خوت بده ی! تو هیچ گه راویته وه ؟
فهرهیدوون: نه.

نارین: بوچی فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: (دلشادییه کی له ناکاو روخساری ده گه شتیته وه. به زهرده خه نه وه) ئەللاه نارین! خه ونیکم بیرهاته وه! دوینی شه و خه ونم به دایکه وه دی. له خه ونم دا گه را بو مه وه. جهنتایه کی گه وره م به دسته وه بو، له ناو هه وشه ی مالی خومان دایکم به پیرمه وه هات و باوه شی پیا کردم. به زهرده خه نه یه کی گازانده وه پیی گوتم: « ها؟ چونه گه راویته ته وه!»، و تم: « هاتووم خه به ریکی خوتت بده می». باسی تو م بو ی کرد. زور که یفی هات. وتی: چ

کاره یه؟ و تم: ماموستایه. وتی: له کوی؟ و تم: له گوندیکی نزیک ئەو شاره ی که من تییدا سهریازم. وتی: عاره به؟ و تم: نه، کورده! وتی: ئە ی که سوکاری له کوین؟ و تم: هیچ که سی نییه؛ سی خوشکی هه ن، ئەویش ههر به که وه وان له ولایتیکدا. وتی: له کوین؟ و تم: یه کیان له ئیرانه، ئەوی تریان له تورکیا، ئەوه ی تریشیان له سووریایه. عاجباتیی ما، نارین. ئەللاه، چ خه ونیکی خوش و له زه تبه خش بو! له و ساته دا هه ستم ده کرد چی ناواتی ژیانم هه ن به دی هاتوون.

نارین: خوزگه روژتیک ئەم خه ونهت به راست گه رایه. ههر دوو کمانی پیکه وه بدیایه!

فهرهیدوون: خوزگه نارین! له وه ته ی تو م ناسیوه، هه میسه هه زم کردووه که روژی له روژان، به یه که وه بگهریته وه.

نارین: ئە ی بوچی له مه و پییش نه ده گه را یته وه؟

فهرهیدوون: نه مده ویست. هه زم نه ده کرد.

نارین: بو؟ باشه، فهرهیدوون، ئەوا ئیمه نه فی کرابوینه ناو ئەم عاره بانه و ناچار بووین که له م جنوبه هه وا پیس و گه رمه سیتره دا ژیان به ریته سهر! تو بوچی؟ بوچی نه تده ویست بگه ریته وه؟ (که میک وه ستان) ههر له سهر ئەو مه سه له یه ی باوکت؟

فهرهیدوون: شتی تریش، شتی تریش نارین.

نارین: فهرهیدوون، باوک نابی ئە وه نده دلره ق و توندوتیث بی وهک تو باسی لی ده که ی! من سه یرم پی دی: « باوک» که ئەو هه مو سهره وت وسامانه ی خوی هه بیته، ههر شه ش-حه وت مانگ جاریک ده رامهت و قازانجی قونتته راتیکی گه وره ی ده ست بکه ویت، چه ندین وه ستاو کریکاری له ژیر

دهستدا بیت و بتوانی مووچهیان بدات، وپرای ئه وهش چهن دین خانوو و بهره و ریزه دوکانی له ناو شاردا هه بیت و هه موو مانگیک کرپیه کانی وهرگریت؛ چ هه وجهی به وه ههیه که بیت، به درپژایی عومری گه نجیبتیی کوره کهی، ئه کورهی له زهواق بنیت و هه راسانی بکات؛ زۆر له کوره کهی خۆی بکات که له ئیشوکاری تایبه تی خۆیدا له گه لئی بیت و یارمه تیی بدات؛ سه ره رای ئه وهش، بیت له سه ره ئه وهی که کوره کهی نه توانی گوپراه لئی داواکارییه کانی ئه و بیت له گه لئی بکاته شه ر و هه را و پیتی بلتی: « تو کوری من نیت» و له مال دهری بکات! ئه و هه موو ته نگوچه له مه و مهینه تیی هه له ژبانیدا بخولقیینی! من تی ناگه م: « باوک»
چ هه وجهی به وه ههیه؟

فه ره یدوون: ئه ی کوره که نارین؛ ئه ی کوره که؟ ئه ی کوره که چ هه وجهی به وه ههیه که دووای دوو سال تیپه ربوون به سه ره ئه م رووداوه « به سه ره دهر کرانی»، دووای دوو سال خانه به کوئی و « تامی مال و دایک نه دیتن» که به درپژایی ئه و دوو ساله ش هه ر، هه میسه له ئوتیلان خه و تبتیت، وه به درپژایی هاوینه گه رم و ره تینه ره کان هه میسه هه ر کاری کردبیت و ئاره قی رشتبیت و خۆی خۆی ژبان دبیت؛ که چی ئه مرۆ بیت، له جیاتی ئه وهی که خۆی له م ناگره، له م جهنگه سامناک و بی مانایه به دوور رابگری، یا چاره سه رتیک بو ژبانی خۆی بدۆزیتته وه، به وپه ری بیباکی و ویزدان راحه تیی وه، خۆی به دهستی خۆی، خۆی ره وانه ی ناو ناگری ئه م جهنگه خوتناوییه بکات!؟ ئه ی کوره که، نارین؛ کوره که چ هه وجهی به وه هه بوو!؟

(قهیری بیدهنگی. فه ره یدوون پیش ده خواته وه)

نارین: فه ره یدوون، من چهن له ژبانی تو ورد ده به وه: ژبانی تو له جوگه له یه کی بریندار و له هه مان کاتدا پر غروور ده چی؛ که به ته نیاییه وه، به ناو ده شتیکی چه په ک و سه وزدا گوزه ری کردبیت.

فه ره یدوون: نارین، ته نیایی خه ربک بوو به ته واوه تی هه ره سم پی بیینی.

(قهیری بیدهنگی)

فه ره یدوون: سه ره ئه وه بوو نارین، من نه ک ته نیا له گه ل مال وه و که سوکاری خۆم، به لکو هه ر له گه ل هه موو که سیک نه مده توانی، نه مده توانی که باز به سه ره ههستی گو شه گیری و ته نیایی خۆمدا بدهم. من هه میسه، پیش ئه وهی که رووداو و شته کان تا قی بکه مه وه، ههستی نه توانین و فیگاری له ئاستیاندا دایانده گرتم! پیش په یوه ندی کردنم، ههستی نه توانینی په یوه ندی کردن و بی مانایی په یوه ندی کردن، دل و میتشکیان رنه ک ددهام. ئه و ههسته ئه فسووناوی و قول و سامناکه ی، که هه ر له مندالییه وه تا ئه و ساته ی که تو م تیا ناسی، سه رتاسه ری بوون و ژبانی منی داگر تبوو. من به درپژایی ته مه نی گه نجیم، ته ماشام ده کرد هیچ شتیک، هیچ ریگایه ک، هیچ پردیک نییه که بوونی من به ده ور به رم، به ژبان به سه ستیته وه. هه ر که خۆم له ناو کو مه لیک خه لکدا ده بینیی وه، دله راوکتی که وه پتی ده کردم: له بیه رو ده بی و بی مانایی زیاتر، ههستم به هیچی دیکه نه ده کرد. ته نانهت به شدار بکردن له خۆشی و شادییه کانیش، زیاتر له هه موو شتیکی دیکه وایان لیم ده کرد ههست به غه مناکی و فیگاری بکه م. به بیرم دی، روژکیان، سالی به که می خوتندم بوو له ئاموژگای ماموستایان، هیشتا

باوكم دەرى نەكردبووم، كـورپىكى پورم بە بۆنەى ژنەيتانىيەو زەماوئەدىكى ساز كردبوو، بانگرههيشتى ھەموو كەسوكارى خۆى بۆ زەماوئەندەكە كردبوو، لەوانە منيش. ئىتوارە، جلوبەرگى خۆم كرده بەر بە نيازى ئەوئى كە بچمە زەماوئەندەكە، كەچى، زۆر سەير بوو، ھەر كە لە مال ھاتمە دەروە، ھېشتا نزىك گەرەكەكەى ئەوان نەكەوتبوومەو؛ ھەر لەخۆمەو ھەستىكى نامۆ داىگرتم: ھەستىكى ئەفسووناوى، لە ناخەو، لە ھىزىك دەچوو- نازانم چى بوو- دلئى دەگوشىم، رىبى لئى دەگرتم لەوئى كە بچم.. ھەنگاو ھەكەنى خاو كردهو. لە دلئى خۆمدا گوتم: «بچم چ بكم؟». پىش ئەوئى بچم، دەمزانى چ دەكرئ، چ دەگوترئ، چ روو دەدا. پەشىمان بوومەو. نەچووم. گۆرستانىك لەسەر ئەو رىگەيە ھەبوو، لامدایە ناو گۆرستانەكە، چووم لەوئى، لەژىر درەختىك پالم دایەو. كورپە پورەكەم، كە من گەلئىكىشم حورمەت دەگرت، لەسەر «ئەو نەچوونەى من» ئىتر بىراى بىر پىتى نەھاوئىشتەو مالمان. (كەمىك وەستان) نارىن گىان، سروسىتى من، لە ھەموو شتىك، لە ھەموو ژياندا، ھەمىشە ھەر ئاوا بوو، ھەمىشە ھەر بەو ھەستى نەتوانىن و دوورەپەرزىيەو ژياوم. وەك ئەوئى كە لەناو رووبارىكىشدا بووبم و تىنوئىتىشم بە ئاوەكەى ھەرگىز نەشكابئ؛ ھەمىشە ھەر ھەستم بە نازارى خنكانىك دەكرد كە لە تىنوئىتىمەو ھاتىبئ. (پىش دەخواتوئە) ئىستا كە ئاور لەم ژيانەى خۆم دەدەمەو، وا ھەست دەكەم كە من بەدرىژاى ھەموو عومرى خۆم ھەمىشە گەراوم.

نارىن: لە چى گەراوى؟

فەرەيدوون: لە شتىك كە ھۆگرى بىم، يا لە كەسىك كە خۆشم بوئ: بۆ ئەوئى چىتر ھەست بەو نەكەم كە بوونى من بئ مانايە و ھىچ كەلك و مانايەكەم لە ژياندا نىيە؛ بۆ ئەوئى چىتر لەناو قۆزاغەى گۆشەگىرى و ھەستى بئ مانايى خۆمدا نەرزىمەو. من ئىستا بۆم دەر كەوتوئە، ھەلئىژاردنى تەنباى، لە ئەنجامدا، چارەسەر نىيە؛ ھەر دەمانگەرئىنئىتەو.

نارىن: دەمانگەرئىنئىتەو بۆ كوئ؟

فەرەيدوون: بۆ ناو كۆمەل، بۆ ناو ژيان.

نارىن: چى دەمانگەرئىنئىتەو؟

فەرەيدوون: ھەستى تەنباى.

نارىن: ھەستى تەنباى، يان خۆشەوئىستى و، پىبوئىستى ..

فەرەيدوون: تۆ بلى تەنانەت ترس و برسئىتىش. بە ھەر حال، چارە نىيە: ناكرى مرۆف ھەر لەناو قۆزاغەى خۆيدا بژىت و ھەر بە تەنبا غەم لە شت بخوات. (كەمىك وەستان) ئەوئى كە جارن تىيدا دەژيام دۆزەختىك بوو. ناخ نارىن، ئەو دۆزەخە، چۆن نەيكوشتم! وەك ئەوئى بلىتى سەرتاسەرى ساتە ناارام و گۆشەگىرىيەكانم دەيانزانى كە من رۆژىك خۆرى چاوانى تۆم لئى ھەلئى؛ وەك ئەوئى بلىتى سەرتاسەرى ئەو حەبى ئىسپىرئىنەى كە نىوئەشەوان ھەلدەستامەو دەمخواردن، ھەر وھا سەرتاسەرى ئەو بوتلە عارەقە غەمگىنەى كە ھاودەمى شەوانى پر مرارى خۆكوشتم بوون دەيانزانى كە رۆژئ لە رۆژان سەوزاى تۆ و جۆش و گورى تۆ، وەك لە رىشە و خاكى پر پىستى ژىر درەختىكەو بۆ ناو گىانى درەخت سەركەوئى؛ ئاوا بۆ ناو

گیانی مندا سەردەكەویت و چلۆپۆیم پێ دەبەخشیت و دەمگەشینیتەوه (بە دلخۆشییەوه باوەش دەكاتەوه، وەك له سەمایە كدا بیت) من بەختەوهرم. من له گەل تۆدا زۆر بەختەوهرم. زۆر دلخۆشم! دلخۆشیی جۆگە له یەكی بیتاز و تەنیای دەشتیكی چەپەك كه له ئاخیرین ساتەكانی وشك هەلگەرانى خۆیدا پزائیتە ناو رووباریكەوه.

نارین: (دەم و دەست له پرمەى گریان دەدات، دەم و چاوی خۆی له ناو هەردوو دەستی خۆیدا دەشارتتەوه)

فەرەیدوون: (لیتی نزیك دەبیتتەوه. چەناگەى به خۆشەویستییهوه بەرز دەكاتەوه) بۆ دەگرت، بۆ دەگرت نارین گیان!

نارین: (پچر پچر، بە دەم گریانەوه) فەرەیدوون، بە چی شتیكی من دلخۆشی؟ بە چی شتیكی من؟ بە ئیفلیجی من و بەم دوو قاچە له گۆكەوتووێ من دلخۆشیت؟ بەوهی كه من تووشی ئەم سەرەنجامە تال و ئەم چارەنووسە رەشەى ئەمڕۆتم كرد؟

فەرەیدوون: (خاوەبیتتەوه، توورە) گەورەترین نوقسانیی ئینسان ئەوهیه كه ناتوانی له ناو هەقیقەتى خۆیدا بژیت!

نارین: من گەر بمزانیایه نیگاگردن و سەرنجدانم لەم چاوه پر حەسەرت و غەمانەى تۆ، بەم رۆژە سامناك و پر هەرەسەت دەگەیهنێ؛ چاوەكانی خۆم كۆپتر دەكرد! گەر بمزانیایه من ئەو رووباره نامۆیەم كه تۆ ئەمڕۆ، بەو هەموو خەیاڵمەزنى و پاکییهى خۆتەوه تێیدا دەخنكێی؛ هەر له یەكەم رۆژەوه خۆم چك دەكرد. بەلام ئاھ.. فەرەیدوون.. كام پیاسەمان، كام پیاسەى رۆژەكانى سەرەتای یەكترناسیمان دەیانزانى كه بەم رۆژە رەشە دەگەین؟ كامە خۆشى و

توانەوهى ناو ماچەكانى ئەو ئەلین هەفتەى ژووانەكانمان دەیانزانى كه ئاوها ئیفلیج، ژيانمان لى دەبیتتە سوغره و مەینەتى و بارو بەلا. كام له ئیمە دەمانزانى؟ (بە هەنسكو گریانىكى زەبوونانەوه) فەرەیدوون.. له پێكەوتنى من تۆشى له پێ خست. ئیفلیج بوونى من تۆشى ئیفلیج كرد.

فەرەیدوون: (بە شیلگىرى و نەرمییەوه) وا مەلێ نارین گیان. بە پێچەوانەوه: تۆ كلیلیك بووى دەرگای ژيانت بۆ كردمەوه. من له رێگای تۆوه توانیم پەيوەندى به ژيان دروست بكەم!.. نە، من قەت ئەو ئەندەى ئەمڕۆى ژيانم، هەستم بە بەهێزى و دلنیاى و سەرەستى خۆم نەكردەوه.

نارین: (بە دلتنەنگییهكى قوولەوه) سوپاست دەكەم فەرەیدوون؛ دەزانم تۆ دلە دەدەیتەوه، بەلام تۆ ئیستا، تەنیا بەوهى، گەر چەند هەنگاوێك « لەم ژوورە» دوور بكەویتەوه و بگەیتە سەر ئەو ئەلین شەقامى ناو ئەم بازارپەى « دەرهوه» هەست دەكەیت كه تا چ رادەیهك « بەند كراو» و هەرەشە لێكراوى، چەنى نارەحەت و راوهدووونراوى؛ تەنانەت هەست دەكەیت له «سەربازىكى فیرار» زیاتر، هیچی تر نیت. (دەگرییت).

فەرەیدوون: ئاخەر ئەوهیه، نارین گیان: گەورەترین هۆى مەرگەساتى ژيان، گەورەترین هۆى خراپەكارى و بەدبەختییهكانى مەرۆك له ژياندا ئەمەیه: لێناگەرپین ئینسان بۆ خۆى له ژوورەكهى خۆى دا بنیشیت! (كه مێك وەستان، بە ئارامییەوه) نارین گیان، من مەبەستم ئەوه نیه كه له گەل تۆ هەمیشە له ژوورێك دانیشین و نەیهینه دەرهوه، بەلام نارین، دلە شیرینهكەم، ژيان ئەو شمان پێ به رەوا نازانى..

ئهوهشمان پټ به رهوا نازانې!

(فهرهیدوون، لهسهرخو، سهرداگرتوو، بهدهم بیرکردنهوه، ههنگاو بهرهو دهراگای هموشه دهنخ، له نټوان قهرهویلهکهی نارینو دهراگاکه، دوو سټ جاران ههر دټو دهچن: لهناو شلهژانې بیرکردنهوه دایه، بهلام هیمن و نارامه. پاشان دهچن له قوژنټیکې ژووره کهدا، لهسهر چیچکان، پشت به دیواره که ده دات، سهری خوئی له بهینی ههر دوو دهسته کانی خوئی دهگرئ، تاو تاویش هه لدهستیتتهوه، دووباره دست دهکاتهوه هاتوچوژکردن. هیچ ناگایه کی له نارین نه ماوه که به چاوهروانیسه کی غه مگینهوه، تا رادهیه کیش به ترسهوه، ته ماشای دهکا. له ناگاو کاتن که پرووه قهرهویله کهی نارین دهروا، دست بوئو پالتویه ی سهر سهری نارین، که به هه للاگهوه هه لئوسراوه، درټژ دهکا) ههست دهکهم سهرمامه. سهرمامه نارین!

نارین: فهرهیدوون گیان، چیتته ئهوه؟ ههر له ماوه ی ئه م یه کدوو دهقیقه یه دا، رهنگت گوړا و سیمات رهنگیکې دیکه ی لئ نیشته؟ سهرما بوونی چی فهرهیدوون، من گهر نه خووش نه بوومایه، له گهرمان ئه م کراسه ی به ریشم فرئ ده دا. په شوکاو دیاری، فهرهیدوون! (که میک وهستان) بوچی ئاوها له ناگاو، رهنگت هه لبرکا؟

فهرهیدوون: (وهک ئهوه ی ناگاداری ئه م قسانه ی نارین نه بیته، پالتوکه ی دهکاته بهر، نوقمی بیرکردنهوه یه. دست دهکاتهوه هاتوچوژکردن. پاشان، له ناگاو، به شله ژاوییه وه بی ئهوه ی ته ماشای نارین بکات) پټم بلئ، نارین، یه ک شتت لئ ده پرسم: تو له گهل ئه وه دایت ئینسانیک بمرئ له پیناوه ئهوه ی دوو ئینسان بژین؟

نارین: (حه په ساوه).

فهرهیدوون: بو وه لام ناده بیتته وه؟

نارین: (وهک ئهوه ی له قسه که ی فهرهیدوون تی نه گه یشته بی و له دهم وچاوی فهرهیدوون دا به دووای مه بهستی پرسیاره که یدا بگهرئ).

فهرهیدوون: وتم: تو له گهل ئه وه دایت که ئینسانیک بمرئ له پیناوه ئهوه ی که دوو ئینسان رزگاریان بیته؟

نارین: (وهک ئهوه ی بیر له مه ته لیکې ته لزمایو بکاته وه، قهریک بیده نگ، له فهرهیدوون ورد ده بیته وه).

فهرهیدوون: به مهرچیکیش: تو دلنیایت؛ دلنیایت لهوه ی که ئه م دوو ئینسانه رزگاریان ده بیته!

نارین: دلنیاشم که ئه و ئینسانه ی تر ههر ده بیته بمرئ؟
فهرهیدوون: ئا، مهرجه. بو ئهوه ی تو دلنیا بیت لهوه ی که ئیمه به دلنیا ییه وه رزگارمان ده بیته! نارین، ئیمه گهر پاره که مان دست بکهوئ، ئیجازه و ناسنامه ته زویره کانیش ههر ئیستا ئاماده ن! ئاماده ن.

نارین: ئوه فهرهیدوون، هه مدیس که وتیتته وه ئه م بیرکردنه وه سامناکه! (به ترس و شله ژانه وه) من له ناو چاوتا ده بینم: ئه م جاره به راستته. ئه م جاره پیلانیکې لهوه ی پیشوو زور سامناکتره، پیلانیکې خویناوی یه: خهریکه سهرتاپای روچ و گیانته هیتاوه ته خووشان.

فهرهیدوون: گوناھی گه وره و تاوانی گه وره هه همیشه سهرکه وتن و به ئاوات گه یشتنی گه وره ی به دوو او ده یه؛ ده زانې؟ (وهک ئهوه ی له گهل خوئی قسه بکات) من دوپنی ئیواره که چومه دهره وه، به فیلی لئ به جیمانی پالتوکه م چومه ئوتیله که م، له ژووری ئوتیله که، له هه مان ئه و

شوئینهی قاسه‌ی پاره‌که‌ی لیتییه، لای پیاوه عاره‌به خاوه‌ن ئوتیله‌که، که دانیشتم؛ به‌دریژایی ئه‌و ریگیایه‌ی به‌ینی ئه‌م ژووره و ئوتیله‌که، هیچ‌ه‌ستتیکم به « فیاری » ی خۆم نه‌ده‌کرد. ده‌زانی! هیچ‌ه‌ستتیکم به‌ه‌ره‌شه‌لیکراوی و راوه‌دوونراوی خۆم نه‌ده‌کرد. هه‌ستم به‌وه نه‌ده‌کرد من و تو دوو ئینسانی بیچاره و لیقه‌وماوین! بی‌ری ئه‌وه‌ی که « ئیستا خه‌ریکم ده‌چم نه‌خشه‌یه‌ک بو‌رزگاربوونی خۆمان داده‌نیتم، بی‌ری ئه‌وه‌ی که ئیستا ده‌چم پیلانیتیک بو‌تاوانیتیک گه‌وره‌داده‌ریژم » هه‌ستتیکم یه‌کجار گه‌وره‌ی باوه‌ریه‌خۆبوون و هیزی پێ به‌خشیبووم، به‌شیه‌یه‌ک که به‌هیچ جو‌ریک هه‌ستم نه‌ده‌کرد فیاریتیکم و له‌ناو شه‌قامی شاریکی پر له پۆلیس و ئه‌من و جاسوسی جنووبدا به‌ریگادا ده‌رۆم! که گه‌یشتمه ژووری ئوتیله‌که و له‌گه‌ل کاپرای عاره‌ب که‌ومه قسه‌کردن، له‌به‌ینی ته‌واوکردنی قسه‌کانیدا، ته‌ماشای قاسه‌که و ته‌ماشای ده‌م‌و‌چاوی ئه‌وم ده‌کرد؛ له‌دلی خۆم‌دا ده‌م‌گوت: « ده‌بی ئه‌م بی‌ره‌م بگاته‌سه‌ر، ده‌بی ئه‌م بی‌ره‌م جی‌به‌جی بی‌. به‌ئاوات بگه‌ین!»

(له‌سه‌ر کورسیه‌که، به‌نا‌ئارا مییبه‌کی پر له‌جو‌شه‌وه، داده‌نیستی)

نارین: فه‌ره‌یدوون گیان، ئینسان هه‌میشه به‌خه‌یاله‌وه بژی، ناکرێ. به‌لام جی‌به‌جی‌کردنیشی، شتیکی نه‌سته‌مه؛ تاوانه فه‌ره‌یدوون. من ری‌ت ناده‌می، هه‌رگیز ری‌ت ناده‌می!

فه‌ره‌یدوون: (هه‌لده‌ستتیه‌وه) به‌لام ئه‌مه تاقه چاره‌سه‌ریکه!

نارین: (به‌ترسه‌وه) فه‌ره‌یدوون، توخوا دانیشه، من ده‌ترسێم. وه‌ره ته‌نیشتمه‌وه توخوا، باوه‌شم پیاکه. وه‌ره،

توخوا.

فه‌ره‌یدوون: هه‌میشه « گونا‌ه‌کردن » چاره‌سه‌ر بووه! هه‌میشه « گونا‌ه‌کردن » چاره‌سه‌ر بووه!

نارین: (ده‌لالیته‌وه) من ده‌ترسێم.

فه‌ره‌یدوون: (ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر سنگی باوه‌ش کردووه، ته‌ماشای خالیکی دوور ده‌کا) تو ناترسی. راپیت، وه‌کو ویژدانم « ویژدانیش هه‌موومان ترسنۆک ده‌کا ».

نارین: (به‌ترسه‌وه، ده‌لالیته‌وه) من له‌ناو چاوتا ده‌بینم، ده‌زانم: ئه‌م جاره‌یان به‌راسته.

فه‌ره‌یدوون: (به‌ده‌م هاتوچۆ‌کردنه‌وه هه‌موو هه‌ست و نه‌ستتیکم لای نارینه، به‌شله‌ژاوییه‌وه، له‌به‌رخۆیه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خۆی بدوێ) قسه‌ بکه، قسه‌ بکه نارین. بزانه چ ده‌لی!

نارین: (به‌سلۆکی و گریانه‌وه) من ده‌تبینم، فه‌ره‌یدوون، تو پیتش ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ بکه‌یت؛ ده‌تبینم. ده‌تبینم که چۆن له‌نیوه‌شه‌ویکی دره‌نگدا، ده‌مه‌وکاتی نوێژکردنی به‌یانیمان، به‌خۆت و پالتۆکه‌ته‌وه، چه‌قۆیه‌کی زلت له‌ژیر پالتۆکه‌ت شاردۆته‌وه، به‌شه‌قامه‌که‌ی لای هه‌مامه‌که‌وه وه‌رده‌سووریتیه‌وه و خۆت ده‌گه‌یه‌نیته‌ ئوتیله‌که.

من ئیستا ته‌په‌ته‌پی هه‌نگاوه‌شله‌ژاوه‌کانتم گوێ لیتییه، گویم لیتییه که چۆن به‌سه‌ر پتپیلکه‌ی ئوتیله‌که سه‌رده‌که‌ویت و خۆت ده‌خزینیته‌ ئه‌و ژووره‌ی که قاسه‌که‌ی لیتییه. من ناوه‌وه‌ی ئوتیله‌که‌م نه‌دیوه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی تو بۆمی باس بکه‌ی، وه‌ک شوئینتیک که دیبیتم، له‌به‌ر چاومه. له‌به‌ر چاومه چۆن به‌دزیه‌وه، بێ خشیه، له‌وکاته‌ی که خاوه‌ن ئوتیله‌که له‌ژووره‌ بچووکه‌که‌یدا خه‌ریکی نوێژکردنی

به یانیه، تو به نه سپایی، به پیدزکه، بی خشپه، لیتی دهچیته ژووره وه و دهرگاکه شی له دیوی ژووره وهر، به هیسواشی له سهر داده خیت. له کاتیکدا «ئو بهسته زمانه» پشتی له تۆبه و پرووی له خودا خه ربکی نوێژکردنه، تۆ له دوو اوهر، به دهستی چه پت دمی دهگربت و به دهستی راستیش، تاله توانا تدا به، ئو چه قۆ دم ژهراوییه رۆ دهکه بته برپه ی پشتیییه وه. ئاخ.. فه ره ی دوون.. من ده تبینم که تۆ له دوو اوهر، چۆن ئم پیاوه بیگونا هه ده ده بته بهر چه قۆ و چۆنیش پاشان به په له پرووی دهچیت قاسه که ی ده که بته وه، پاره کانی لئ ده دینی و به په له ش دهرگاکه ده که بته وه و ده رۆی؛ ئم مه بته خه لسانی خو بته ش له ژووره به جی دیلی. من ده تبینم.. ده تبی..

فه ره ی دوون: (به هه ره سه هینانه وه، به که به دنگی خوی هاوار دهکا) به هه هه!

(داده شکیتته وه، به هه ردوو ده ست گویی خوی گرتوو، ئه ژنۆی چه پی له سهر عه رزه) له م له حزه به م قوتار که نارین! له م بیر کردنه وه به م قوتار که! قوتارم بکه!

نارین: (ده شله ژئی. به هانای ده چی، دهستی بۆ درێژ دهکا. له ناوک به ره و سه ره وه ی که وتۆته سه ره سه رینی قه ره و پیله که ی فه ره ی دوون. ده لالیته وه) به س ئازارم بده توخوا، فه ره ی دوون گیان، وه ره لامه وه. ده ست! هه لسه! ده زانم فه ره ی دوون، ده زانم: ده می که به ئارامیییه وه له به کتری رانه ماوین! تو خه ربکه هه قیقه تی خۆت بیر ده چیتته وه! (فه ره ی دوون له باوه شی نارین دایه: قاچی له سه ره عه رز. نارین سه ری له باوه ش ده گری، سه رو قژی ده لاوینیتته وه.

پاشان به هه ره دوو دهستی، سه ری به رز ده کاته وه) **نارین:** ته ماشای چاوم بکه، فه ره ی دوون! (فه ره ی دوون ناتوانی ته ماشای بکات. نارین، قه پرتیک هه ر لیتی ورد ده بیته وه) ده زانی تۆش لاواز بو بته! چاوه کانت که جاران وه که دوو گوله میخه کی زه رد گه شه یان ده هات، ئه مرۆ ژاکا.. به قوول دا چوون.

(فه ره ی دوون، به ماندویتییه وه سه ری به رده داته وه سه ره شانی نارین. نارین به ئاوازیکی پر لاواندنه وه).

نارین: به قسه ی گول... فه ره ی دوون.. من ئم چه ند رۆژه له ناو جی که وتبووم، ئاگام له هه موو شتیکی برابوو.. تۆ ئم ماوه یه گولی ناو مه رکانه کانت ئا واون؟ **فه ره ی دوون:** (سه ری به سه ره شانی نارین دا گرتوو. بی وه لام)

نارین: (به نه رمی و خوشه ویستییه وه سه ری فه ره ی دوون به رز ده کاته وه. ده ست به ناو قژی فه ره ی دوون دا ده گپیری) ئاوت ده دان؟

فه ره ی دوون: (ورده ورده، به نه رمیییه وه، داده خزیته وه پیینگانی قه ره و پیله که ی نارین).

نارین: توخوا، تۆ به هیزتری، لایه قتری له وه ی که ئاوها بی وره ده تبینم!

فه ره ی دوون: ده لیتی چی نارین؟ **نارین:** گوله کان، گولی ناو مه رکانه کان؛ ئاوت داون؟ هه ر لای په نجهره که ن، له بهر خۆره تاون؟ گوله کانتانم بیر چۆنه وه، فه ره ی دوون!

فه ره ی دوون: (له پیینگانی قه ره و پیله که ی نارین، پشتی داوه ته قه ره و پیله که، رووه و دهرگای هه وشه. قاچه کانی

دریژکردوون) ئاوم داون، ئاوم داون نارین.

نارین: ئاها! خۆزگا پیتیم هه بووايه، يا قاچه كانم له م ده م دهسته بکه و تنایه ته وه جوولّه و بمتوانيايه بچمه ئه و ديو: گولّه كانمان ببينم! ته ماشايان بکه م! كه ده گه شامه وه! به بیره ته فه ره يدوون: يه كه م مانگی يه كتری ناسينمان بوو، ئیواره يه كي رۆژی پینج شه مه بوو، تو ئیجازه يه كي دوو رۆژیت وه رگرتبوو، هه ر به جلویه رگی سه ربازيه وه هاتیه ته گونده كه م و له قوتابخانه ی گونده كه مه وه به يه كه وه هاتینه وه مال. كه هاتینه وه مال، باوكم- به ره حمه ت بچ، كه تو م پیتی ناساند (له ژووری ئه و ديو، له ژووری گولّه كان بووین) تو له شه رمان ره نگت سوور هه لگه را. به بیرت دی؟ بی مته ق، له به رده م و یقار و دلنزمیی باوكم دا را وه ستا بوویت، له تا و ته ریق بوونه وه و شه رمی يه كه مین دیدارت، په نجه كانی خۆت هه لده پشافتن: نه تده زانی چ بلتی، چ بکه ی. ده ستت بۆ گولّی يه كێك له مه ركانه كانی به ر په نجه ره كه درێژ كرد و نااگایانه رووت له باوكم كرد و گوتت: « ئه مه یان گولّیكي جوانه، مام مسته فا!» به بیره ته فه ره يدوون؟ باوكیشم وتی: « پیشكه شت بی!» تۆش وتت: سوپاس! باوكم وتی: ببه، به مه ركانه وه ببه؛ پیشكه شت بی.

فه ره يدوون: (به ئارامییه وه) منبیش وتم: « خانووم نیه. من خانووم نیه!»

نارین: به بیره ته فه ره يدوون؟ پاشان، دووای چاره گه سه عاتێك چوویت دۆلكه يه ك ئاوت هینا و پرژاندته سه ر گولّه كانه وه. باوكم ئه و كاته به توانجێك سه یرێکی منی كرد و به زه رده خه نه يه كي شیرینه وه، گوتی: « له سایه ی گولّیك، هه موو گولّه كان ئا و ده خۆنه وه!» هه ستم كرد تو ئه و

كات دیسانه وه كه میك ته ریقه وه بووی، منبیش هه ر خۆم پتی رانه گیرا و ته ریقه وه بووم. تو له وه لامدا گوتت: (ئه مه يه كه م جاره له ژباندا گولّ ئا و ده دم، مام مسته فا) به راستی فه ره يدوون، يه كه م جارت بوو له ژباندا گولّت ئا و ده دا؟

فه ره يدوون: له پینا و تو. تو فیرت كردم. تو فیری ناوی گولّ و داروده وه نه كانی ئه م سه روشته ت كردم. من گه ر ژووان و دانیشه تنه كانی ژیر سیبه ری دره خته كانی سه ر ریگه ی گونده كه ت نه بوونايه، گه ر پیاسه ی نا و چیمه ن و دارستانه كانمان نه بوونايه؛ هه رگیز دار چواله م له دار سیو، دار سیوم له هه رمی، به لالووكم له چنار، وه نه وشه م له شه بوۆ جوۆ نه ده كرده وه.

نارین: (سه رو قژی فه ره يدوون ده لاوینیته وه) فه ره يدوون، ئه و گولّه سووره ت بی ره یتامه وه كه له ئه وه لێن ژووانماندا له قژم به ستبوو. به بیره ته فه ره يدوون؛ نا و پا صه كه ت به بیره ؟

فه ره يدوون: كام پا ص؟

نارین: ئه و پا صه ی كه له گونده كه مه وه ده یه یتاینه وه بۆ ناوشار. ئیواره يه كي دره نگ بوو. يه كه مین جار بوو كه ئاوها له ته نیشته يه كتریه وه له سه ر يه ك كورسی دا بنیشین و ده ست بخه ینه ده ست يه كتره وه. تو هه ر به جلی سه ربازيه وه بوویت. دیار بوو ته دریبی ئیواره ی ئۆردو وگا بی هیتز و شه كه تی كرد بوویت. من مریشكێكم له ماله وه را بۆت سووره وه كردبوو، له گه ل دوو سه موون، له نا و قاپله مه يه ك، له گه ل خۆما هیتنا بووم بۆ ده وام (بۆ مه كته ب)، هه لم گرتبوو بۆ ئه و ساته ی تو ده ببینم. ده مزانی كه له ته دریب ده گه رییته وه و يه كسه ر دیتته لام، برسی و هیلاكی! له نا و

پاصه که، به جووته، له سهه ره کهک له کورسییه کانی دوواوه دانیشتبووین. پاصه که تنیا یه کدوو پیای عه گال به سهه ری عاره ب و هه ندئ مندال و دوو سی ژن له کورسییه کانی پیشه وه دا دانیشتبوون. پاصه که به سهه جاده خو له که وه، به دهشتیکی چو لدا، هه لته که هه لته کی بو! من گولتیکی سوورم له لاجانگی چه پیم به ستبووو (که میک وه ستان) پارچه یه کی مریشکه کهم لی کرده وه و ویستم بیده مه دهستت، ته ماشاتم کرد: قه یریک هه روا رامابوویت و چاوت له گوله که نه ده ترووکاند، من دوو سی جارن چاوی خو مم داگرت و ته ماشاتم کرده وه، که چی تو هیشتا چاوت له سهه ری لانه بردبوو. من ته ربق بوومه وه، ده زانی؟

(خو ره لئی. ده که وتنی یه که مین تاله تیشکه کانی خو ره له په نجه ره وه سهه رنجی نارین راده کیشی، به شیکی ژوره که زیه وشان ده بی.)

نارین: ئەوا! خو ره له هات، فه ره یدوون. خهوت دئ؟
فه ره یدوون: (ماندوو، شانی که میک به لای نارین دا لار کردۆته وه).

نارین: فه ره یدوون!
فه ره یدوون: (به که میک راجله کینه وه) ها نارین!
نارین: ده زانم خهوت دئ.

فه ره یدوون: نه، خهوم نای، بیدارم نارین گیان. ته نیا پیلووه کانم له سهه ره که تر دانا بوون. بیدارم. (له ناکاو ده گه شیته وه) ئەللاه.. چه نی جوانه! ئەوه لاین تاله تیشکه کانی خو ری به یانیان که له په نجه ره وه ده رژیته ژورئ؛ چه نی جوانه! سهه رکه! ده لئی ده یانه وی هه ره موو جوانیی ژبان له ژوره دا کو بکه نه وه!

(که میک بیده نگی. هه ردووکیان له تیشکه زیه نه کانی خو ره راده مین.)

نارین: ئەوا روژیکی دیکه ش له غه رییدا به سهه ر عومری گه نجیمان رابورد. فه ره یدوون، من کاتی به یانیان، له هه موو کاتیکی دیکه زیاته هه ست به غه رییی ده کهم، تو ش وایت؟ کاتی به یانیان، که تاوها ئەوه لاین تاله تیشکه کانی خو ره ده بینم، هه ستیکی زور دلازار و توندی غه رییی دامده گری. له م کاتانه دا وا هه ست ده کهم که به درژیایی عومرم هه ره له غه رییدا ژیاوم، وه که ئەوه ی هه ره له یه کهم چاوشکووتنمه وه به چیا و که ژ و دره خته کانی شاره که ی خو مان، هه ره له یه کهم چاوشکووتنمه وه به که سوکاری خو م؛ ئیتر بیری بی چاوم بییان نه که وتبیته وه و لییان بی به ری کرابم (به تاواژیکی پرسه دارانه) فه ره یدوون، به ره حمهت بی، باوکیشم هه ره وابوو. هه موو به یانییه ک، که به یه که وه: من به ره و گونده کهم و ئەویش به ره و «گه ران به دووای کار»؛ کاتی له مال ده چووینه ده ره، هه ره که ده گه شتینه سهه شه قامه که، ناگام لیتی بوو: هه ستیکی غه رییی زور قوول دایده گرت. سهه ری بلند ده کرده وه، به حه ژمه ته وه، به برینیکی قوولی پر له نسکووه، ناهیکی حه سه ره تاویی هه لده کیشا و ده یگوت: «به یانیت باش، ئەی غه رییی!» (به نه رمییه وه له پر مه ی گریان ده دا) به ره حمهت بی! هه موو به یانییه که ئەم قسه یی دووباره ده کرده وه.

(ده نگه ده نگ و هه رایه ک، به نزمییه وه، له ده ره وه را به رز ده بیته وه. له ناکاو، توند، زور به په له، له ده رگا ده ری. هه ردووکیان راده چله کن. ته ماشای یه که تر ده کهن.)

نارین: کتیه بهم وه خته؟

فهره‌یدوون: پشتیوان که دئ، ئاوها له دەرگا نادا!
نارین: تۆ مه‌چۆ فهره‌یدوون! (له‌سه‌ر قهره‌وێله‌که‌ی، به‌
ئه‌زبه‌ته‌وه، ده‌که‌وێته‌ جوولنه‌ جوول) خۆت بشاره‌وه!
فهره‌یدوون: (پالتۆکه‌ی داده‌که‌نئ، به‌ ئارامییه‌وه‌ رووه‌و
ده‌رگا ده‌روا).

نارین: (به‌په‌له‌ و ترس و شله‌ژاوییه‌وه، به‌لام
به‌ئه‌سپایی) تۆ مه‌چۆ فهره‌یدوون! مه‌چۆ! خۆت بشاره‌وه!
فهره‌یدوون: (ده‌رگا که‌ ده‌کاته‌وه) پشتیوانه!
پشتیوان: (به‌ شله‌ژاوییه‌وه، خۆی ده‌کوێته‌ ژووره‌وه).
فهره‌یدوون: (به‌ شه‌که‌تییه‌وه) به‌خێر بیتی پشتیوان!
پشتیوان: ده‌مزانی ههر له‌ ماله‌وه‌ی! چاره‌سه‌رێکی خۆت
بکه‌ فهره‌یدوون! زو! لێره‌ مه‌مینه!
فهره‌یدوون: (وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ده‌م خه‌ونه‌وه‌ قسه‌ بکات)
بۆ!؟

پشتیوان: لێره‌ مه‌مینه!
نارین: (به‌په‌له‌پرووزی) چی قه‌وماوه‌ کاک پشتیوان؟!
پشتیوان: ئه‌م زه‌نا زه‌نایه‌ی ده‌ره‌وه‌تان گۆی لئ نیه‌؟
(فهره‌یدوون به‌ره‌و شوێنی پیتشووی خۆی هه‌نگاو ده‌نئ.
پشتیوان روو ده‌کاته‌وه‌ فهره‌یدوون)

چی سه‌رسووچی کۆلان و شه‌قاماکانی ئه‌م ناوه‌ هه‌یه، به‌
« قووات خاصه‌ » و « ئه‌من » و « جه‌یشی شه‌عبی » گیراوه،
فهره‌یدوون! زوکه‌! لێره‌ مه‌مینه! من به‌ کۆلان
ته‌نگه‌به‌ره‌که‌ی ته‌نیشته‌نه‌وه‌ خۆم به‌ مالتی ئێوه‌دا کرد، که‌س
نه‌یبینیم. من ئیستا ده‌رۆم، دره‌نگه‌، ده‌چمه‌ ده‌وام. تۆ له‌
دوای من، که‌ من ده‌چمه‌ ده‌ره‌وه‌؛ ده‌توانی به‌ هه‌مان ئه‌و
کۆلان ته‌نگه‌به‌ره‌ی ته‌نیشته‌نه‌وه‌ خۆت قوتار بکه‌یت؛

وه‌رچه‌رخییوه، هه‌یج خۆت مه‌شیتوێنه. ئه‌و کۆلان، چۆله‌.
که‌سی لئ نیه، تا ده‌گه‌یته‌ مه‌یدانی نزیک پرده‌که‌. له‌وێوه‌ش
به‌ ئاسانی ده‌توانی خۆت ده‌رباز بکه‌ی. ئه‌ولا- لای پرده‌که‌،
من تازه‌ له‌وێوه‌ به‌ره‌و ئێره‌ وه‌رسووړامه‌وه؛ که‌سی لئ نیه،
ئارامه‌. دلنیا به‌! دامه‌نیشه‌وه‌ فهره‌یدوون! زوکه‌! لێره‌
مه‌مینه!

(ژاوه‌ژاو و ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ که‌ به‌رزتر ده‌بیته‌وه)
نارین: (ته‌ماشای فهره‌یدوون ده‌کا، به‌ لێوه‌ه‌لله‌رزین و
گریانه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی ده‌بێت ئاخیرین چه‌کی بئ له‌
ده‌ستی مابئ) راست ده‌کا! فهره‌یدوون!
پشتیوان: فهره‌یدوون، تۆ ئه‌وا بۆ دوو هه‌فته‌ی ره‌به‌ق
ده‌چئ به‌ فیرار له‌ قه‌له‌م دراوی! بێن! ده‌تگن! ده‌ته‌بن!
گولله‌بارانت ده‌که‌ن! دامه‌نیشه‌وه‌ فهره‌یدوون! راکه‌: لێره‌
مه‌مینه! من ده‌رۆم.

فهره‌یدوون: (پشتی به‌ قهره‌وێله‌که‌ داوه، رووه‌و ده‌رگا.
وه‌ک ئه‌وه‌ی گۆی له‌ هه‌یج نه‌بووئ، بئ وه‌لام، ته‌ماشای
دیوار ده‌کا).

نارین: (به‌ هه‌تره‌شچوون و سامناکییه‌وه، به‌ هه‌یزی
له‌قێزه‌دانیک، به‌لام به‌ئه‌سپایی، به‌ کۆلی گریانه‌وه) راست
ده‌کا! راست ده‌کا فهره‌یدوون!

پشتیوان: (له‌ دیوی ده‌ره‌وه‌دا، له‌ توپی ده‌رگاوه‌ سه‌ر
دینیتته‌وه‌ ژووره‌وه‌. به‌ ده‌نگێکی که‌میک به‌رزتر، به‌په‌له‌ و
به‌ ترسه‌وه‌) ده‌ره‌وه‌ هه‌رایه، فهره‌یدوون. ده‌ره‌وه‌
مه‌رگه‌ساته‌. مه‌رگه‌ساته‌!

فهره‌یدوون: (ته‌ماشای دیوار ده‌کا، به‌ ده‌نگێکی پر
متمانه‌ و برینداره‌وه‌).. ده‌زانم.

(غهوغاو دهنگه دهنگه که ورده ورده بهرزتر دهبیتته وه. ویرای ئه وه، ته په ته پی چهند دهنگیکی تیک قژقژاو، که له دهنگی پیی گارانیک دهچی، له نزیکه وه ده که ویتته بهر گوی. ههروه ها دهنگی سوارکردنی دهسته یه ک کلاشنکوف. شریفه ی ده رگا. پاشان چهند تارماییه ک به دهنگه دهنگیکی سامناکه وه، له لای ده رگاوه، به دیار ده که ون. نارین به هه رهس و سامناکییه وه له پرمه ی گریان ده دا).

په رده

کۆینهاگن، پایزی ۱۹۸۶

* ئه م شانۆنامه یه، له سالی ۱۹۸۷ له «کۆینهاگن»، بنکه ی (یه کگرتن) چاپ و بلاوی کردۆته وه.

گۆرغه ریبه کان

پیرەژن: ئەری ئەو بۆنە ناخۆشە چیه لەم ناوہ دئی؟
جوامیتر: (بە توورەییەوہ رووہو پیرەژن) توۆ بۆچی لیمان
 ناگەرپی کەمیتک بەهیتمی بیڕ بکەینەوہ؟ دە ماوہیەک
 دەمت داخە و هیچ قسە مەکە!
نیرگز: توۆ یە کجار زۆر حەزت لە منگەمنگی بی واتایە،
 پیرەژن.

ئەردەلان: لەم سیکوانەدا پیربووین هیندەدی بۆنی غەریبی
 یە کتر بکەین. (رووہو جوامیتر) ئەوئەندە بیڕی لی مەکەوہ،
 جوامیتر!

جوامیتر: نا، بەلام من دلنیام کە ئیرە ئەو جیبە نیە کە
 دەمانویست رووی تی بکەین!
شەیدا: ئیمە دەمانویست روو لە کوۆ بکەین؟
جوامیتر: نازانم (رووہو شەیدا) ئەمە چیه؟ ئاگەزەیه کم
 بەدری لەم سێوہ.

شەیدا: سێو نیە، شیعەرە.
نیرگز: منیش زۆرم تینووم، یە کجار تینووم.
ئەردەلان: هەر چۆنیک بی، ئیمە تەنیا لە یەک شت زۆر
 دلنیاین، ئەویش ئەوہیە کە دەمانویست بچینە «شوتنیک»
 و رزگارمان بییت.

پیرەژن: خوۆ ئیمە لە سەرەتادا ژمارەمان یە کجار زۆر بوو،
 هەر ئەوئەندە ئیستا نەبووین!
شەیدا: (بەتەوسەوہ) توۆ میژووی تەنانەت میژدەکانیشت
 زۆر بەباشی لەبیر ماوہ!

ئەردەلان: هەر یەکە و شوین پی ئەوی دیکە یە لگرت.
جوامیتر: یە کە یە کە.
ئەردەلان: جووت جووت.

دیمەن: ناو شاخو داخیک.
 کات: ئیوارە یە.

کەسەکان:

- پیرەژنیکی ئیفلیح: جلوہرگیکی رەنگاوریەنگی
 لەبەرە.

- **جوامیتر:** گەنجیکە لە تەمەنی سی سالییدا.

- **شەیدا:** گەنجیکە لە تەمەنی بیست و پینج سالییدا.

- **ئەردەلان:** گەنجیکە لە تەمەنی بیست و پینج سالییدا.

- **نیرگز:** کچیکە لە تەمەنی بیست و پینج سالییدا.

- لالیک لە تەمەنی دە سالییدا.

- دەنگی بلندگۆ.

- پشیلە یە ک.

«کە پەردە دەکریتەوہ، هەموویان بیئەنگن»

شهیدا: کۆمهڵ به کۆمهڵ.

پیرهژن: به سواری لۆری.

جوامیتر: به سواری تهراکتۆر.

جوامیتر: به پێ.

ئهردهلان: به سواری کهر.

شهیدا: به سوار پشتی میژوو و یادگار کافمانهوه.

نیرگز: تا گه بیهتینه ئیره و ئاوهمان به سهردا هات.

لاله: (ههر دوو چنگی له که پۆلی خۆی گیردهکات و به دهنگی بهرز ده نالینی).

(بێدهنگی)

جوامیتر: (تهماشهی پشیله لاوازه کهی ته نیشته لاله

دهکات) ئهم پشیله یه ئه گهر نه یکوژین، ده مرئ!

نیرگز: دوینی شهو، له خه و راجله کیم « وامزانی له

ماله وهه» چووم ته له فونیک بۆ دایکم بکهه، لهم ناوه - له

نزیک شه و تاشه بهردانه دا - دهستی کم بینی، له زهوی

دهرچوو بوو.. به دووای ناندا ده گهرا!

شهیدا: منیش به ههمان شیوه، ده زانی؟ له ههمان شویندا

قاچیکم بینی، به دووای ئازادیدا ده گهرا.

پیرهژن: خۆزگه به باجی زلیخا. گیانی شاد بوو. ئیستا

بۆ خۆی گه یشتۆته به ههشت.

نیرگز: تۆ پاسکیله کهت چی لی کرد، ئهردهلان؟

ئهردهلان: من؟ هه رگیز پاسکیلم نه بووه.

پیرهژن: ئینجا با پاسکیلیشی هه بی؟ داخۆ به پاسکیل

ده توانن بۆ کووی بچن؟

نیرگز: من بیهر له وه ناکه مه وه که بگه مه به ههشت،

پیرهژن. هه روا پرسیا ریک بوو کردم.

پیرهژن: ئهی بیهر له چی ده که یته وه؟

نیرگز: له جهژن.

شهیدا: من بیهر له په پووله یه که ده که مه وه که له بهر ژهنگی

سه ر باله کانی ناتوانی بفری.

نیرگز: کاتی ئه ویمان به جی هیشته، په مه زان بوو. ئیستا

ده بی جهژن بی.

شهیدا: (پووهو جوامیتر، که له سه ر ته لاشه بهردیک

دانیشتووه و که پۆلی خۆی له ناو دهسته کانی خۆی راگرتووه)

ئهی تۆ بیهر له چی ده که یته وه، جوامیتر؟

جوامیتر: من، باشتهر و ابو ههر له بنجینه وه له ولاتیکی

دی که دا له دایک بوومایه.

ئهردهلان: تۆ واده زانی ئه گهر له ولاتیکی دی که دا له دایک

بوو بیتایه، به خته وه ر ده بووی؟

جوامیتر: بئنگومان.

ئهردهلان: که واته هه موو شتیک ریک که وه.

جوامیتر: به لی، « ریک که وتی له دایک بوون»

نیرگز: به لام مرۆف ههر له و ساته وهی له دایک ده بی،

ئیدی به پرسیا ریه کی ده که ویتته سه ر شان.

جوامیتر: به پرسیا ریه هه لێژاردن.

شهیدا: به پرسیا ریه داهیتان.

ئهردهلان: (دهست له ملی نیرگز دهکات و ده می ماچی بۆ

دریژ دهکات) به پرسیا ریه خۆشه ویستی...

نیرگز: (خۆ له دهست ئهردهلان راده پسکینی، به تووره یی

و گازانده وه) ئهی ئهم پیره ژنه؟

جوامیتر: ئی؟

نیرگز: چی لی بکه یین؟

لاله: (به میهره بانى و که ساسییه وه، به دهنگیکی ئالوز و پر له شپرزهییه وه راده کاته لای پیره ژن، دهستی له مل دهکات و به گریانه وه دهیلاوینیتته وه).

پیره ژن: (ده لالیتته وه) به جیم بیتلن، تکایه! له مه و به ریش پیتانم وت، ئیوه بو خوتان برۆن، به جیم بیتلن!
لاله: (دهستی له ملی پیره ژنه و دهگری).

پیره ژن (به گریانه وه) کویراییم دایه، خو من له غه می پیتج کوره لاه سمیل سووسنییه کانی خۆمدا نیم، من له غه می رهن و باخچه و کانیاهه کانم.. کویراییم دایه، ده ترسم ئه وانیش ئیستا وشک داهاتن و کویر بوو بیتنه وه.

جوامیر: من له وانیه ده میکی دیکه برۆم، ئیوه به جی بیتلم.

لاله: (له ناکاو راده چله کی، هه لده ستیتته وه، گوئی بو دهنگه دهنگیکی دوور راده گری. له ترسان ده می داپچریوه).

ئهرده لان: (ته ماشای دوور دهکات و دهست دریتژ دهکات) ته ماشا کهن، ته ماشا کهن! ئه وه هه مان پۆلیسه به دغه ساله کی جاری پیتشووه (هاوار دهکات) های.. کابرا، چیت لیمان دهوی، دیسان؟

پیره ژن: (به دهنگه دهنگ و هه رایه که په شوکاوه، رووده کاته نیرگژ) ئه ری تورک کوردی ده زانن؟
نیرگژ: نه، ته نیا عه ره بی و فارسی ده زانن.

(له دووره وه، ورده ورده دهنگی پیتی له شکرکی سهر بازی دیت، دهنگی چهک و چه کداران، پاشان دهنگیکی ناقولا، دهنگیکی سهر بازانه، له بلندگۆه، له دووره وه ده شیرینی).

دهنگ: ئیره دهنگی ئاسمانه، دهنگی پۆلیس، دهنگی

دیو کراتیه ت...

(هه موویان خو یان داوه ته پال یه کتر، گو یان هه ل خستوه).

دهنگ: (له بلندگۆه، له دووره وه ده شیرینی) ئیره دهنگی ئاسمانه، دهنگی دیزا زیر... ئه ی هاو نیشتمانانی خوشه ویستی ئه م سه ر زه مینه سی سووچه! تکاتان لی ده کهین، ئه مه دووایین جاره پیتانی راده گه یه نین: « ئه م سه ر زه مینه به یه کجاری چۆل بکه ن!». ئه گه ر بیتوو تا نیو سه عاتی تر ئه م ناوه چۆل نه کهن، ئه وا هه لیکی پیته رتان ده نیرینه سه ر!

لاله: (له شونینی خو یه وه به په له په ل، به چرنوک زه وی هه لده کۆلی).

پیره ژن: نه که ی، جار ی نا! جار ی نا!

جوامیر: (رووده کاته ئهرده لان) من پیتش ئه وه ی برۆم و به جیتان بیتلم، هه ز ده که م بزائم! ئیوه ئه م پیره ژنه ده گه یه ننه وه «مه هاباد»، یان نا؟

ئهرده لان: بلیم چی، براله؟ رۆژه کان یه کجار زۆر به سه ر یه کتر دا که له که بووینه.

جوامیر: ته نیا تو له گه لی ده چی، یان هه مووتان؟

ئهرده لان: تو برۆ به لای کاری خو ته وه، من نایانم. باوه ریکه هیچی لی نازانم. پاشان له ناو ئه م هه موو خه لکه، بو چی هه ر ده بی من وه لام بده مه وه؟

نیرگژ: (رووه و پیره ژن، سه یرکه! په لکه ریتواسه کان چۆله که یان گرتوو بو کراسه جوانه که ت!

ئهرده لان: (به تووره ییه وه) به رای من، ئیدی چیتتر ریتواسیش نه خوین. هیچ نه خوین، تا ئیدی هه موومان

پیتکه وه ده مریبن .

پیرهژن: (له بهر خوځیه وه) زور سهیره! خو کهس ناگای له کهس نیه!

شهیدا: هویبه کهی ته و دپه که کهس خه وی لی ناکه وی . هه مووشمان په له مانه .

پیرهژن: (له بهر خوځیه وه) له هه مووی سه یرتر ته و دپه که من له کهرکووک له دایک بوویم ، که چی ته وان ده یانه وی بمبه نه وه مها باد!

نیرگز: (په نجه له سه ر می شکی پیرهژن داده نی) تو می شکت پر له خیتو! له هیچ تی ناگه ی!

پیرهژن: ناخ ، من زور کوئم ...

نهرده لان: (رووه و شهیدا) ته ری شهیدا ، من ته و دخته ی گهنج بووم مه له وانیم ده زانی ؟

شهیدا: بسووره ، زور مان دووم ؛ ناتوانم وه لامی تم پرسیاره ت بده مه وه .

نیرگز: (رووه و نهرده لان) واز له مه سه له ی مه له وانی بیته ، خو شه و یسته که م (ده ست له ملی نهرده لان ده کا) من ده می که له ناو چاوه کانتدا که و توومه ته بو قه مه له!

نهرده لان: (خو ی له ده ست نیرگز راده پسکینی ، رووه و جوامیر) و هره ، بگه ریته ، مالت نه رمی! ده ته وی بروی ؟ به خوا به ته نیا له م ریگا و بانه دا هه ر گورگ و که متیار ده تخون!

جوامیر: نا ، واز له من بیتن . ته ری (ده گه ریته وه و رووه دکاته نیرگز) ده توانم نامه یه کت بده می که له گه ل خو ت بیگه به نیته دایکم له هه ولیر ؟

نیرگز: به سه رچاو . به سه ر گو ره که یدا ره ت دهم و ده چرینه

گوچی که بچکو لانه که ی . هیچ خه مت نه بی!

شهیدا: ناخ! من که ی خه وم لی ده که وی! که ی!

پیرهژن: کو ترا بیم دایه (رووه دکاته نیرگز) ته ری کچم ، ته نیا تو گو ی له من ده گری ، ده مه وی بزائم بو چی ده تانه وی بمبه نه وه مها باد ؟

نیرگز: له بهر ته وه ی شوینی تر دووره .

پیرهژن: چ شوینی تیک ؟

نیرگز: هه مو شوینی تیک .

پیرهژن: هه مو شوینی تیک دووره ؟

نیرگز: هه مو شوینی تیک ، یه کجار دووره ، یه کجار دووره!

پیرهژن: کو ی له هه مو شوینی تیک نیریکتره ؟

نیرگز: ئیره .

لاله: (هه نسک و گریانی لاله ورده ورده بهرتر ده بیته وه) .

(ماوه یه ک بیته نگی ، ته نیا نووزانه وه ی لاله ده بیستریت) .

نیرگز: ته ری قسه یه ک بکن ، تم بیته نگی به چیه ؟

پیرهژن: (به تازاره وه سه ر بهر زده کاته وه و هه ناسه ی هه سره ت هه لده کیشی) .

نهرده لان: ئیوه هیچ له خو تان پرسویه « ئیمه بو چی له م سیکوانه دا که و تووین ؟ » .

(کهس وه لام ناداته وه)

نهرده لان: (له بهر خوځیه وه) له وه ته ی لیره یین ، هه ر به ده وری یه کتر ده خو لیتینه وه . خه ریکه له تاوان رو چی یه کتر ده کروژین . رو شناییه کان دوورن ، مرؤقه کانیش ماندوو .

(روو دهکاته شهیدا) ټوهه چیه؟ ده ههر هیچ نه بی «تق»
وهلام بدهروه!

شهیدا: پیاوټکی به دبهخت و کهری وهک تو، که لهه
سیکوانه دا که وتووی، من بهلامهوه سهیره، چوڼ جورټه
دهکهی ټهه جوړه پرسیارانه له من بکهی؟
جوامیر: من ههر ټوهنده دهزانم که ټیمه ناتوانین ههر
لیره دا رهگ داکوتین. ده بی ټهه سهه سه سنوره به جی
بیټین!

پیرهژن: (رووهو نیرگز) ټیمه ټیستا له کوتین، کچم؟
نیرگز: من نازانم.

پیرهژن: با، تازه گویم لی بوو وتت که له شوټینیکداین.
نیرگز: منیش له جوامیرم بیست.

جوامیر: چیت له من بیست؟

نیرگز: وتت که ټیمه له سیکوانیتکداین.

جوامیر: درو به ناوی منهوه مهکه، تکایه!

شهیدا: راست دهکا، جوامیر نه بوو. له سهه تادا
پولیسسه که بوو ټهه می گوت.

پیرهژن: گوتی چی؟

شهیدا: گوتی که ټیمه له سیکوانیتکداین، له سهه سه
سنور.

جوامیر: له سهه سه سنور.

پیرهژن: له سهه سه سنور؟

جوامیر: به لی، له سهه سه سنور.

شهیدا: ټهه گهر پولیسسه که وای پی نه گوتینایه، دهمردین و
نه شماندهزانی له کوتین!

نیرگز: ټنجا ټهه شتیکی گرنکه؟

جوامیر: چی؟

نیرگز: له کوتی بین و له کوتی نه بین؟

جوامیر: زور. زور گرنکه! تراژیدیای ټیمه مهسه لهی
شوټنه! خراب هه لکه وتوین.

ټهردهلان: که واته باشتیرین شت ټهوهیه ټیمه له کوتی بین؟

جوامیر: من به ته واهتی نازانم.

شهیدا: بیتهوودهیه.

ټهردهلان: چی بیتهوودهیه؟

شهیدا: بیتهوودهیه بیر لهه پرسیاره بکهینهوه.

ټهردهلان: بو؟

شهیدا: چونکه ټهه گهر بشمانه وی شوټینیک هه لټیرین،
له ویش دهرمان دهکن.

جوامیر: ته نیا یهک شت هه یه که زور روون و ناشکرایه.

ټهردهلان: چیه؟

جوامیر: ټیمه هه رگیز ناتوانین که هه موومان پیکه وه له
یهک شوټندا بین.

نیرگز: که واته؟

جوامیر: چاره سهه ته نیا ټهوهیه که ههر یه که مان بو خوی
له شوټینیک بین.

ټهردهلان: ټهه ټاسانه.

پیرهژن: ټهه بو و نه که بین؟

شهیدا: چونکه غه ریسی یه کتر ده که بین.

ټهردهلان: راسته، ناتوانین. ناتوانین که ههر یه که مان به
جیا له شوټینیک بټین.

جوامیر: ههر چوټیک بین، گرنکه ټهوهیه که له سهه ټهه
سه سنوره دا نه میټینهوه!

نیرگز: ئەی روو بکهینه کوئی؟
هاوړی: با چاوهړی پۆلیسه که بکهین!
شهیدا: نه خیر.

پیرهژن: (ده لالیته وه) تکاتان لی ده کهم، برۆن، به جیم بیلن (ده گری) قهیناکه، به جیم بیلن. برۆن!
جوامیر: (رووه و ئه رده لان) من داوای لی بوردن ده کهم ئه گهر بهم قسه بهی پیشوو دلّم ئیشاندین. جگه له وهش، ویستم ئه وه تان پین بلیم که من ده توانم هم موو ئه و شتانه جیبه چی بکهم که ئیوه پیمی راده سپین. به مه رازین؟
ئهرده لان: بلیم چی؟ نازانم!

جوامیر: ده مه وئ بزائم، رازین یان نا؟ یه ک قسه!
ئهرده لان: ناکرئ! (بیاسه ده کات و له بهر خو به وه) ئه م ده عبا پیسه له بهر و کمان نابیته وه. ده لیبی زه رووه به له شمانه وه نووساوه.
نیرگز: نه خیر وا مه لئ! ئه م پیره ژنه به شیکه له ئیمه، لیمان جیا نابیته وه.
جوامیر: تۆ بوچی هیئنده له سه ر ئه م مه سه له یه سووری، خانم؟

نیرگز: له بهر ئه وه ی شیوه ی هیچ بولبولیک له خه یالدا نه ماوه و ناشتوانم لیره به شیوه یه کی نازاد رای خۆم ده ربیرم.
جوامیر: که واته ئیمه هه تا هه تایه هیچ شوتینیکمان نابئ که تییدا به سه سینه وه!

شهیدا: گوئی هه لدیرن! گوئی هه لدیرن له دنگی چیا، له دننگه خو شه وه ربوه کان! من خه ربکه له زه وی ده به وه. ئاه!
ئه ندیشه چۆن سه ما ده کا!
نیرگز: راست ده کا، دنگی مر دووه کانه دئ، دنگی

لاشه ی ئه و مندالانه ی که لیره دا چاندنمان، دنگی لاشه ی ئه و په نجه رانه ی که له م ناوه دا ناشتیمان! (رووه و پیره ژن) دا پیره گیان، ئیوه له زه مانی کچینی خۆتاندا مندالتان ده چاند؟

شهیدا: تکایه، که مردم منیش هه ر له م ناوه بچینن. من ده مه وئ سه وز بیم، برویمه وه.
ئهرده لان: (رووه و جوامیر) باشه تۆ نه تگوت « ده پرۆم » بوچی گه رایته وه؟

جوامیر: ببوره، وتت چی؟
ئهرده لان: تۆ نه تگوت « ده پرۆم »؟ بوچی گه رایته وه؟
جوامیر: من؟ (رووده کاته نیرگز) ئه ری من وتم « ده پرۆم »؟

نیرگز: ببوره؛ من ماوه به که ناتوانم باش بۆن بکه م.
ئهرده لان: ئیستا کاتژمیر هه وت و نیوه. ده میکی دیکه خۆر به ته واوه تی ئاوا ده بی، ئنجا ئه و کاته بزانه چاوی گورگ و که متباره کان چۆن به و شاخه وه سوور ده چنه وه! وه ره دانیشه، وه ره! با دیسان په ژبیوان نه بیته وه!

جوامیر: نه، من سوورم له سه ر رویشتنی خۆم.
شهیدا: هه نگاوه کان نه سه ره تایان هه یه و نه کۆتایی، هه مووشیان له ناو ئیمه دان. گویت له دنگی هه نگاوه دووره کانه، چۆن به ده م گریانه وه گۆرانیی په شیمانی ده لینه وه؟

پیرهژن: (له بهر خو به وه) من چاوم که م حوکم بووه. نابینم! نابینم!
ئهرده لان: (پیتده که نئ) هی هی هی هی! به خوا که لئۆسیش ناخۆشه!

شەيدا: ئاخ، ئەفسوس! من كەى خەوم لى دەكەوى!
پىرەژن: (دەپارېتتەو) تكتان لىدەكەم، لەناو ئەم شاخ و
داخانەدا بەجىم بىلن، قەيناكە، پىرەژن! بەجىم بىلن!
جوامىر: (ھەلدەستىتەو) من دەبى پىرەژن. داواى
لىبورنتان لى دەكەم.
نېرگىز: زۆر سوپاس. خوات لەگەل. ھەول دەدەم لە
خەونەكاندا راسپىرېكەت بگەيەنم.
جوامىر: (لەناكاو لە نىك پىرەژنەكە دادەنىشيتەو،
كەپۆلى لەناو دەستەكانى خۆيدا دەگرى؛ بىردەكاتەو)
(ماوھەك بىدەنگى)

پىرەژن: ئەرى ئەو بۆنە ناخۆشە چىە لەم ناو دەى؟
جوامىر: (بەتوورپەيەو پىرەژن) تۆ بۆچى لىمان
ناگەرتى كەمىك بە ھىمنى بىر بگەيەنەو؟
نېرگىز: تۆ يەكجار زۆر حەزت لە منگە منگى بى واتايە،
پىرەژن!
ئەردەلان: لەم سىكوانەدا پىرەووين ھىندەى بۆنى غەربىيى
يەكتر بگەين.
جوامىر: بۆنى زەبوونى خۆمان.
شەيدا: بۆنى برىنى ئاوارەبىمان.
نېرگىز: بۆنى دەردى بى ولاتىمان.

پارىس: ۱۹۹۱/۶/۱

* لە گۆفارى (كاروان)دا بلاوكرائەتەو.

کهسهکان:

هیروا: : تمهنی سی و سی سآله، کراسینکی سپیی قول

دریژی لهبهره، سهرو قژی: خوئهمیشتی، شینواو.

سیروان: : تمهنی سی سآله، جلویهرگی مالهوهی

(بینجامه) لهبهره. لهش سووک و گورج و گول.

پارام: : تمهنی سی سآلیک دهبی، ناوهراستی سهری

رووتاوهتهوه، ریشی کهمینک هاتووه (نهتاشراوه). ماندوو

دیاره.

رزگسار: : تمهنی سی و سی سآله، له ههموویان بالآ

بهرزتره. ئادگارینکی شینگیرانهی ههیه.

قهرهیدوون: : (دهرناکهوی، تنیا دهنگی دهیستین).

دیعن

سآلۆنیککی گهوهی شپریو له ئاپارتمانیککی شاری پاریسدا.

مینزیککی گهوهی بازنهیی له ناوهراستی چوار کورسییدا

دانراوه؛ چهند بوتله شهراپینک، چوار پهرداخ، پاکهت و

جگهه، ههروهها پهک - دوو پرتهقال و سیوی لهسهر دانراوه.

کورسییهکان، کورسیی چهرمینی گرانبههان، بهلام شرو کۆن:

ههر پهککی رهنگیک .

لهناوهراستی سآلۆنهکهدا، لهژیر پینی کورسییهکاندا، لهم لاو

لهولا، چهند بوتله شهراپینکی بۆش و چهند کتیبینک، ههروهها

ههندی پهرو و پاتال کهوتون؛ لهگهلا سینیهکی مسین که

چاپهستیک و چهند پیالهیهکی لهسهر دانراوه.

لهدهسته راستی شانۆدا، دهرگای ژووریک لا و نیو دیاره:

ژووری (قهرهیدوون). لهدهسته چهپیشدا دوو دهرگای دوو

ژووری دیکه دیارن. لهبهرامبهردا، بهدهسته راست،

هه شیشه کیشهکان

پەنجەرىيەكى گەورە ديارە: داخراو، پەردەيەكى تەنكى
رەنگىنى پىندا دراو. بە دەستە چەپشەمە، نەخشەيەكى
كوردستانى گەورە، بەلارەو بوويى، لاي راستى بەرداوه و
شۇرىزتەو .

لەلای دەستە راستدا، لەپىشەو، سەرانگوپىلكىك لەتەنىشت
ديوار داندرارو: ھەندى لاپەرە و پەلكە مۇز و پەلكە پرتەقالى
لەئىز كەوتووه. سىروان و ھىوا و بارام دانىشتوون. رۇشنايى
ناو سالۇتەكە كزە، رووناكى تەنيا لە ناوەرەستە: لەسەر
مىزەكە و دەورويەرى.

سىروان: : (گوئي بۇ ژوورەكە دەستەراست ھەلخستووه)
دەنگى نەما، ناگاتان لىيە ؟!
ھىوا: : لەوانەيە ئىستا پال كەوتى، بىر بەكاتەو .
سىروان: : نە ، خەوتووه . ئەرى بەراست؛ شىت بىر
دەكەنەو ؟

(كەس وەلأى ناداتەو. ماوہيەك بىندەنگى)
سىروان: : (رووه و بارام) بارام، تۆ ھەر بەجارىك دەمت
چۆتە گرىژنەو. دە قسەيەك بەكە !

يارام: : ئىمە، نازانم بۆچى؛ بۆچى ناتوانىن ھەر يەكەمان بۇ
خۇمان بۆين ؟
ھىوا: : چونكە رووتاووتەو و ھىچ شتىك ناگرى .

يارام: : چۆن ؟
ھىوا: : درىزەى مەدەرى. چارەى ترمان نىيە، باشتر وايە
لەناو بچىت و بۇ خۇى لە كۆل ئەم سەمەرگىيەى ئىستاي
بىيتەو .

يارام: : سەرنجىم داوہ كە تۆش ماوہيەكى زۆرە كەوتويتەتە
ورپنە كىردن. ھەر بزائە چەند رۆژىكى دىكە تۆش ئەقلى
خۆتت لەدەست دا و شىت بووى.

ھىوا: : من كۆنقۇرمىستى تازەم (دووكەلى جگەرە بەبا
دەكا).

سىروان: : (روودەكاتە بارام) من لەم مەسەلەيەدا ھاواراتم؛
ئىمە ئەگەر مانتوانىايە بىر لە يەكتر نەكەينەو، ژانمان
لەوانەيە كەمىك ھىمىنتر ببوايە.

(ماوہيەك بىندەنگى)

يارام: : من پىنوستم بە سەفەرىكى درىز ھەبە، بەراستى.
(بوتلىكى بۆشى بەدەستەوہيە؛ غەمگىن، ناچاراماتە، جار جار

له قاچى ئىسكەملىكەمى ژىر خۇي دەدا).

ھىروا: : منىش پىنويستە لەر ژنە ئەزۇكەم جودا بىمەوہ و

پاشانىش خۇم بكوژم.

پارام: : (دەنگى بوتلە بۇشەكە: تەق، تەق، تەق) ژيان

ئىمەى لەبىر كرددوہ.

سىروان: : منىش، ئەوہتا: تەمەنم سى سالە، كەچى ھىشتا

ھىچ پەساپۇرتىكەم نىہ! ھىچ جنسىەبەك!

پارام: : ھەموو بەيانىبەك دەچىتە سەر كار، ئىوارە لەسەر

شەقامىك تووشى ھاورىبەكى ئاوارەى بەدبەختى وەك خۇمان

دەين، دادەنىشەن قساوہبەكى لەگەل دەخۇنەوہ، يان پىنكەوہ

دەچىنە بارىك. نىوہشەوانىش دەگەرىنەوہ ژوورە

بچكولەكەمان. ئىدى بەم شىوہبە، ژيان بەسەر دەچىت و وردە

وردە سەرۇقۇمان سىپى دەكا، ددانەكائمان ھەلدەوہرىنى، خەون

و بىر و بىرەوہرىبەكائمان رەش دەكاتەوہ.

سىروان: : كەواتە ئىمەى لەبىر نەكردوہوہ .

پارام: : كى؟

سىروان: : ژيان.

پارام: : با.

سىروان: : تۇ چاوت زۇر تىزە، بەراستى!

پارام: : بەلام ھەستى بىر كرددەوہم زۇر لاواز بووہ.

سىروان: : تۇ قەت بىرت لەوہ نەكردوہتەوہ ژىنك بەھىنى،

پارام؟

پارام: : نە.

سىروان: : بۇ؟

پارام: : چونكە ئەم مەسەلەبە زۇر دووبارە بۇتەوہ.

سىروان: : تۇ لىت بۇتە خوو! ھەمىشە بەم قەسەبە وەلامى

ئەم پىرسىارەى من دەدەيتەوہ.

پارام: : تۇش لىت بۇتە نەخۇشى! سەدان جارە ئەم پىرسىارە

لەمن دەكەى.

سىروان: : من زۇر ھەز لەپىرسىارى كۇن دەكەم.

پارام: : (تەماشائى ھىوا دەكات) ئەوہ نىہ ھىوا ژىنىكى

فەرەنسى ھىناوہ و مندالىان ناپى!

ھىوا: : (لەبەر خۇبەوہ، وەك ئەوہى خەونىكى خۇش بىھىنى،

بەدەم زەردەخەنەوہ) خۇش بوو! دوئىنى شەمو خەونم

بەدايىكىكەوہ بىنى!

پارام: : توخوا ئەگەر ناخۇشە، بۇمانى مەگىرەوہ.

سىروان: : (لەناكاو گوى بۇ ژوورەكەى فەرەيدوون ھەلدەخا)

شش!!

ھىوا: : چىہ؟

(لەژوورەكەى فەرەيدوونەوہ دەنگى كۇخە كۇخىكى توند

دەيت).

سىروان: : گوئتان لىبەتى؟ دەكۇخى!

پارام: : ھەر بزائە دىسانەوہ گوى كرد.

ھىوا: : ھەر دەمىكى دىكەبە و تەواو، ئىتەر بۇخۇى

بەدەكجارى گىانى شاد دەبىت و ..دەپرىتەوہ.

سىروان: : چىتەر وەك ئىمە بەدەست بى ولاتى و

ناخۇشىبەكانى ژيان ناتلىتەوہ.

پارام: : تۇش ھەشىشەت لەلا نەماوہ، سىروان؟

ھىوا: : دە ئەمشەو تۇ مەيكىشە، پارام!

پارام: : من ناتوانم بى ھەشىشە ئەم كارە بکەم.

ھىوا: : كام كار؟

پارام: : كوشتنى فەرەيدوون.

ھيوا: : ئەمە كوشتن نىيە، بارام ! ئىمە نايكوژين.

بارام: : ئەدى ناتانەوى بىخنىكىن ؟

ھيوا: : دەمانەوى بۇ خۇى بىخسىتەوہ.

بارام: : واتان دانەناوہ كە دەمىكى تر، وەختى رزگاريش

دېتەوہ، پىكەوہ بىچن لەگەرمەى خەوى شىرىندا دەست بىننە

قورگىەوہ و بىخنىكىن ؟

ھيوا: : نە .

بارام: : ئەدى ؟

ھيوا: : ئىمە تەنيا يارمەتىى دەدەين.

بارام: : لەچى ؟

ھيوا: : لەوہى كە بتوانى خۇى - خۇى بىخنىكىنى.

بارام: : پاشانىش كە دنيا تەواو تارىك دادى، دەچن لەناو

باخچەكەدا بەدزىيەوہ گۆرنكى بۇ ھەل دەكەنن و دەينىژن،

وانبە؟

ھيوا: : ئىمە، ھەر ئەوئەندەيە: كاتى ئەو چنگ دەنېتە قورگى

خۇيەوہ، ئەم جارەيان ناچين وەكو جارن رنى لى بگرن: لىنى

دەگەرنين تاكو خۇى - خۇى دەخنىكىنى.

بارام: : ئەى ئەمە كوشتن نىە ؟

ھيوا: : نە .

بارام: : ئەى چىە؟

ھيوا: : ئەگەر بچى قورسايىبەكانى سەر بالى پەپولە

بىخونىتەوہ، باش تى دەگەى.

سىروان: : ھەموومان لەسەرى رىك كەوتووين، بارام گيان

چارەسەرى دىكە نىيە.

بارام: : وەكو (مفاوہزات).

سىروان: : ئەمە تاقە رىگايەكە بۇ ئەوہى بتوانين ژيانين ئەم

برادەرە خۇشەويستەمان لەم زەبوونى و سەرەسەرگىيەى خۇى

رزگار بىكەين.

ھيوا: : (پەنجە لەسەر كاژەللكى خۇى دادەنى و برو دەكاتە

بارام) تۇ ھىندە لەناو سەندەويچخانە و پىياز و پەتاتەدا

ژباوى، مېشكت قەلب بووہ.

(ماوہيەك بى دەنگى. شەراب تى دەكەن و دەخۇنەوہ)

سىروان: : ئاخ ! فەرەنسىيەكان، تەنانەت سەگەكانىشيان

پەساپورتىيان ھەيە: كەچى من تەمەنم سى سالى، وەرە ھىچ

پەساپورتىكت ئەبى !

بارام: : دامناوہ بەيەكجارى واز لە سەندەويچخانەكە بىنم.

ھيوا: : سەندەويچخانە، چ سەندەويچخانە! دەلنى قوونە

سەگە!

بارام: : يازدە سالى ھەمان پىرسىيار و ھەمان وەلام.

ھيوا: : ھەر ھىچ ئەبى! شاگردىكى لەسەر دانى !

سىروان: : ئەرى راست دەكا، بارام ! تۇ چۇن پىت دەكرى

سەندەويچخانەشت ھەبى و سىياسەتىش بىكەى ؟

بارام: : ئەم ماوہيە سىياسەتىش و سەندەويچخانەشم...

ھەموو شتىبىك بەتەواوہتى لەپىش چاو كەوت. زۇر بىنزارم،

سىروان گيان.

ھيوا: : تۇ بەتەنيا نىت رۇحى شىرىنم. مېللەتىك،

مېللەتىك تىكرا ! سەيرى فەرەيدوون بىكە: ژيانى خۇبىشى

لەگەل لەدەست دا !

بارام: : ئى خۇ منىش ئەگەر يەك تۇزقال شەرەف و

كەرامەتم ھەبروايە، ھەر لەگەل ھەوالەكە يەكسەر وەكو ئەو

شىت دەبووم.

سىروان: : خەسەرە لە تەلەفۇن دەبىگوت (خوشىك يازدە

مندالی ھەبوو، ھەر ھەموویان پیکمەو، لەگەڵ خوشک و زاواکەشم، بوونەتە خوراکی بۆمباپارێکەمی سلیمانی).

(پێدەتگی)

ھیوا: ئێمە، ھەر دەبوایە یەکیکمان شیت بین.

پارام: بۆ؟

سیروان: راست دەکا.

ھیوا: شیت بوونی ئەو پەپوێندی بەرزی ھەموومانەو ھەیە.

پارام: مەبەستت ژانی زەپوونانە دوورە ولتیمانە؟

ھیوا: شتی تریش.

سیروان: ئینجا خۆ ئەو لە شیعەرەکانیشیدا، ئەو داروخانە رۆحییە ئێمە لە دوورە ولتیدا زۆر جوان دەبریبوو.

ھیوا: نا، بەلام ئەو بەم شیت بوونە خۆی، ھەقیقەتیکی تەلخی دیکەشی بە چارمان دادایەو.

پارام: ھەقیقەتی چی؟

ھیوا: ھەقیقەتی ئەوەی کە ژان، بەراستی، ھیچ مانایەکی نیە.

پارام: ئەی چ شتیک مانای ھەیە؟

ھیوا: تەنیا شیعەر، ھونەر، جوانی!

پارام: ھیوا، تۆ بەدزیبەو جار جار دەچیتە مووبەقەکە و ھەشیشە دەکیشی، دەزانم. کۆری چاکبە و جگەرەبەکم

بەدەری!

ھیوا: (مۆ لە جگەرەکە دەدا) چاوەری بکە، رزگار بێتەو لەگەڵ خۆی دەبھینن. (جگەرەکە دەداتە پارام) ھاتی تەنیا

مژنک!

سیروان: (روو دەکاتە ھیوا) ئەری بەراست، تۆ خۆنەکە

خۆت بۆمان نەگێرایەو؟

پارام: نا، تکایە، ئەمشەو ھەر چوارمان نزیکترین برادەری

خۆمان دەکوژین. تکایە ئەمشەو باسی خەون مەکەن! من

دەترسم.

ھیوا: (روو بە پارام) پەپوێندی بەدایکەو ھەیە.

پارام: دایکی خۆت؟

ھیوا: نە، دایکی تۆ.

پارام: نا، بەراستی، دایکی کی؟

ھیوا: نا، بەراستی، دایکی ئەو.

سیروان: دایکی فەرەیدوون؟

ھیوا: دایکی ھەموومان.

سیروان: ئنجا خۆ تۆ دایکی منت نەبیینوو؟

ھیوا: بەلام لەگەڵ ئەوەش...

سیروان: لەگەڵ ئەوەش، چی؟

ھیوا: خۆ مەبابادم دیو!

سیروان: ئی!

ھیوا: قابیلە رۆژنیک دایکی تۆش. بەرەحمەت بی.

بەھەمان ئەو شەقامەدا تێپەر نەبووی کە من ھەموو رۆژنیک

پێیدا تێدەپەرم؟!

پارام: تۆ چ سالیکی لە مەباباد بووی، ھیوا؟

ھیوا: ئەو سالی کە ھەفتە ھیچ رۆژنیک تێدا نەماوو،

ھەموو خەلک بەدوای رۆژنیکا دەگەران کە ھەفتەکانی

خۆیان تێدا بشارنەو.

سیروان: سی سالی پینش ئیستا، ئەو کاتە لە (ژنیف)

بووم، ھەمیشە بەتەنیا دەژیام؛ یەكجار زۆر بیرم لە دایکم

دەکردەو؛ لەوی خەریک بوو منیش وەک فەرەیدوون ئەقلم

تېك بېجى و شېت بېم. دەزانن !

ھىروا: : جا خۇ ڧەرەيدوون لەبەرئەو شېت نەبوو كە زۇر

بېرى لە داېكى دەكردهو !

سىروان: : دەزانم.

پارام: : ڧەرەيدوون زياتر بېرى لە دەزگيرانەكەى دەكردهو.

ھىروا: : ڧەرەيدوون دەبوست كە ھىلەكان نازاد بۇين.

سىروان: : ڧەرەيدوون بېرى لە لەناو چوونى رەنگەكان

دەكردهو.

پارام: : تۆ ئو وختەى لە (ژنىڧ) بووى، ھەشيشەت

دەكيشا، سىروان ؟

سىروان: : ئا، بەلأم ئو كاتە وەكو ئىستا بى پارە و پورول و

بى كار نەبووم.

ھىروا: : درؤ دەكەى.

سىروان: : نەخېر.

ھىروا: : تۆ، لەوئەى دەتاسم، ھەر وەكو من بووى؛ مالت:

نازار، رېنگاكانىشت: كۆمەلىك خەون و بېرەوهرى.

سىروان: : من ئىستا ھەر بەتەواوئەتى ھەقى خۇمە خۇم

بكوژم.

پارام: : بۇ ؟

سىروان: : تەمەنم سى سالە، - كورې باش؛ سى سال، كەچى

ھېچ پەساپورتېك نېبە ! ھېچ جنسىبەك !

پارام: : (روو دەكاتە ھىوا) ئەرى بەراست، ھىوا، تۆش ئو

وختەى لە (كۆينھاگن) دەژىاي، جارنىكان ويستېووت خوت

ڧرى بدەينە بەحرى بەلتىكەو، بۇچى ؟

ھىروا: : لەبەرئەوئەى دانىمارك، بە درىژابى ئو دوو سالەى

كە لەوى ژيام، لە پارچە پەنېرنكى بۇگەن زياتر ھېچى تر

نەبوو.

سىروان: : ئەوئەى ئىتر، دوورە وئاتى: سەرتاپاى دەرد و

بەدەختىبەكانە لەبەك كاتدا.

رزگار: : (لەدەستە راستەو لەناكاو بەھلپە دېتە ژوورەو.

كۆمەلىك لاپەرەى چاپكراوى لە بەرگىكى رەنگىندا -

لەشېوئەى كىتېبىك - پىبە، دايدەنئە سەر مېزەكەى

ناوەرەست) لە ھەمووئەى قۇرتتر: بى پارەبى... بى پارەبى !

پارام: : (روو رزگار) لەگەل (ئىزابېل) چىت كردهو ؟

ھىروا: : ھېچ پارەى دا ؟

رزگار: : ھەزار ڧرەنك.

سىروان: : دەبىنى ! كچە ڧەرەنسىبەكى شىعەرئوست !

دەولەمەندى كوردى واش ھەبە، خانووى خۇى و

چىشتخانەبەكىشى لە پارس ھەبە، كەچى پى چاوە تەنەت

بە سەد ڧرەنكى جىزىش ھاوکاريمان بكات !

رزگار: : بېگومان! (بە توورەبەو) دەزانى ھۇبەكەى چىبە؟

چونكە ئو دەبەنگە پارەپەرستانە، نەدەتوانن لە شىت بوونى

ڧەرەيدوون تى بگەن، نەدەشزانن شىعەر چىبە !

ھىروا: : نەخېر، ھۇبەكەى ئو نىبە ! دەنگت زۇر بەرزە،

رزگار.

رزگار: : (بەدەنگى نزم) ئەى ھۇبەكەى چىبە ؟

ھىروا: : ھۇبەكەى ئەوئەى كە ئىمەى كورد ھېچ بەكىنمان

تاكو ئىستا لە داستانى سەلۇمۇن تىنەگىشتووين.

سىروان: : ئا و ھەمىشە تەنبايە ! ھەمىشە ! ڧەرەيدوون

خۇشى ھەر وى دەگوت.

ھىروا: : لە كوردستانىش.

سىروان: : بېگومان، لە كوردستانىش.

رزگار:

: ئەو كورده خاوهن پارانهی پاریس، ئەگەر یەك

توزقال چینژ و توانای ئەوهیان هەبوایە كە لە شیعەرەكانی
فەرهیدوون تی بگەن، ئەوا چیشخانەكەى خویان دەفرۆشت و
ئەم دیوانە شیعەرەى ئەویان پى چاپ دەکرد. بەلام بەداخهوه،

بەداخهوه !

هیروا:

: (وهك ئەوهی خەونیک ببینی) لەسەر شەقامینکدا،

لەگەڵ كۆمەڵێك خەلك، بێدەنگ، بەدوای مەیتێكەوه

دەڕۆشتین.

پارام: : بەره كوی دەچوون ؟

هیروا: : وا بزانم بەره گوێستان دەچوون.

رزگار: : كەى ؟

سیروان: : خۆنەكەى خۆی دەگێریتەوه.

هیروا:

: لەنیو ئەو هەمو خەلكەدا، من تەنیا دایكێكم

دەدیت. وا بزانم دایكى فەرهیدوون بوو، بەتەنیا لەپیش

دەرگایەك راوهستابوو.

سیروان: : چى دەگووت ؟

هیروا:

: دەگربا. دەپارایهوه، دەیگوت : (من تەرمى كۆرەكەم

سپاردە دەستى ئێوه، تەكایە لەم دوورەولاتیەدا لە گوێستان

مەینیژ؛ ببەن لەباخچەكدا ببینیژ !).

سیروان: : وتی لە باخچەكدا ببینیژ ؟

هیروا: : نا.

رزگار:

: پیت ئەگوت كە ئیستا هەموومان پارەمان

كۆركردۆتەوه و دەمانەوی دیوانە شیعەرەكەى چاپ بكەین ؟

هیروا:

: با پیم گوت، وتم: (ئیستا هەموومان پارەمان

كۆركردۆتەوه و دەمانەوی دیوانە شیعەرەكەى چاپ بكەین).

سیروان:

: ئەرى بەراست، پارام ، خۆ تۆش - لەبەر ئەوهی

سیاسەت كوردوه و پیاویكى سیاسەتەداریت - ئەگەر

بمى، خۆ ناتوانین تەرمەكەت بئێزینەوه بو كوردستان !؟

پارام: : ئى ؟!

سیروان:

: ئەگەر بمى، حەز دەكەى لەكوى بئینیژ !؟

پارام:

: من مستههقى زیلخانەش نیم.

هیروا: : منیش .

سیروان: : من خۆیشم.

رزگار: : كەسمان.

هیروا:

: رۆویارەكان لەوى لەبرسان دەگربن و ئیتمەش لێرە...

سیروان:

: بەفرە ئاوارەكان لەوى دەسووتین و ئیتمەش لێرە...

پارام:

: تا ئیستا چەند پارەمان كۆركردۆتەوه؟ گەببۆتە

چەند ؟

رزگار:

: پێویستیمان بە هیچى تر نییە.

هیروا:

: بەبەكتیش ؟

سیروان:

: با. چۆن !

رزگار:

: دەتوانین هەر سەینى ببەینە چاپخانه. بە چاپىكى

ئۆفسیتی رەنگاوەنگ رايدەكیشین.

سیروان:

: سەینى هەموومان پێكەوه دەچینه چاپخانه.

هیروا:

: سەینى هەموومان پێكەوه دەچینه چاپخانه.

(لە ژوورەكەى دەستە راستههوه دەنگى فەرهیدوون دى: بە

دەنگى بەرز دەنالیئى و هەموویان قروقەپ دەكات. سیروان

بەپەلە دەچى لە لاونوی دەرگاوه تەماشای ژوورەوه دەكات.

پاشان دەگەڕیتەوه، هیسمای نارامى و دلنیایی دەداتە

هاورپێكێتى: هیچ نیە) .

سیروان:

: (رۆوه رزگار) ئەم پاش نیوهرۆیه، تۆ لێرە

نەبووى، دیسانهوه خوو گرتیبهوه.

رزگار: : تەوا، ئەمەشەو دووايىن ئازارەتتى، دووايىن فى :

بۇ خۇي رزگارى دەپىت و دەھمىتەو.

سىروان: : چاوەرى دەكەين.

پارام: : چاوەرى كى ؟

سىروان: : چاوەرى ئەوئى كە ئەمجارەش دىسانەو چىنگ

بىنتە قورگى خۇيەو و خۇي خۇي بىختىنى.

پارام: : جگەرەكى حەشىشەم بەدى، رزگار !

سىروان: : (روو رزگار) ئەم پاش نىوەرۇيە، لە ھەموو

جارىكى دىكەي كوشنەتر بوو. ھەر دوو چىنگى، دىسانەو،

لە قورگى خۇي گىر كىرەبوو؛ دەمى كەفنىكى شىنى لى

دادەچۇرا. من و ھىوا بە ھەردووكمان دەمانگرت، دەرقەتى

ئەدەھانين كە چىنگەكانى لە گەرووي بکەينەو.

پارام: : ئەدى بۇچى ھەر ئەوسات لىنى ئەگەران ؟

سىروان: : رزگار حەزى دەكرد كە جارىكى دىكە

بىبىنىتەو.

ھىوا: : ئەوئە ئىتەر؛ ئەسلىك دەمى بۇئەوئى كىتىنىك

لەدايك بىت !

پارام: : (بىز دەكاتەو) ئەو گووئى زۇر ناخۇشە، گوو !

رزگار: : دىسان ئەمروش گووي لە بنە خۇي كىرەبوو ؟

سىروان: : ئاگامان لى ئەبوو، پىنشتەر رشاپۇوئەش. كە

گەبىشتىنە سەرى، مېش و مەگەز ھەر چوار دەورىان تەنىبوو .

پارام: : رىنخراوى رەگەزبەرستە ھەرەنسىبەكان ئەگەر بەمە

بزانن ، دىن ئەك ھەر ئەو، ئىمەش دەكوژن.

ھىوا: : سەريان بە گووي ئەزادىيان.

سىروان: : ئەم ئىوارەيە، جىنوبى بە توركان دەدا.

پارام: : چى دەگوت ؟

سىروان: : دەيگوت « تورکيا قەجەبەكى بەختەوئە » .

رزگار: : ھەرەيدوون پىش ئەوئەش كە شىت بىي، ھەمىشە

دەيگوت « تورکيا كىلىلى سەرىخۇبوونى كوردستانە » .

ھىوا: : بەلام تورکيا، ئەمريکا و دەولتە گەورەكانى

ئەمريکاي لەپشتە.

رزگار: : ئى خۇ عىراق، لەم جەنگەي دووايىدا نە ئەمريکا و

نە دەولتە گەورەكانىشى لەپشت نەبوو؟! ئەدى بۇچى

نەمانتوانى خۇمان وەك «مەسەلەي نەتەوئەيەك » وەك

« نىشتىمانىك » بىخەينە ناو ياسانەو! ھا ؟ بۇچى ؟

ھىوا: : لە سەركردەكانمان بېرسە!

سىروان: : لەناكاو چاو بە دەوربەرى خۇيدا دەگىرى، پاشان

روو دەگاتە ژوورەكەي دەستە راست) كوربەنە، بۇنى گوو دى!

رزگار: : (جگەرەكەي پەنجەي بەرزدەكاتەو و پىشئانى

سىروانى دەدا) بۇنى حەشىشەيە.

پارام: : بۇن بۇگەئىي رۇخى خۇمانە.

رزگار: : بۇنى ئاوارەبىمان.

ھىوا: : بۇنى بىرىنى وەرەمكردووي بى ولتيمان.

سىروان: : (ھەلدەستىتەو) نە ، بۇنى ھەرەيدوونە (چەند

پەرۇ و پاتالىك لەتەنىشت خۇي كۆدەكاتەو و بەرەو دەستە

راست دەچى).

پارام: : كەي لەم بۇن بۇگەئىيە رزگارمان دەبى!

رزگار: : لە چى!؟

پارام: : لەم ژيانە قۇرە!

ھىوا: : ھەرگىز.

رزگار: : تۇ پىش ئەوئەي ولات جى بەئىلىت و ئاوارە بىي،

نەتدەزانى تووشى رۇژىكى وا دىت؟

پارام: : که له مالنیکدا له گهل شیتیک بۆم و بۆنی رشانموه
و بۆنی گوو جارسم بکات؟ نه خیر.

سیروان: : (له ژووړه که ی دهسته راست دپته ناو سالونه که)
زور عهیه!

پارام: : چی؟

هیوا: : (پر به سنگ، به نشتوه، ههوا ی ناو سالونه که
ههله ده مژی) بۆنی غه ربیی، بۆنی بی ولاتی.

سیروان: : ئه که سه ی تۆ به " شیت " ناوی ده بهی، ههتا
دوینی براده رت بو، - کوری باش!

پارام: : تۆ قیچکه ت زور تهنگه، سیروان.

سیروان: : (په نجه ره ی سالونه که ده کاته وه) ده توانی ناوی
خوی بهینی!

پارام: : (به بیزار بیه وه، په رداخی شهرا به که ههله ده گری) ناوی
زور که سمان وه ک خوی هیئا، سیروان گیان؛ هیچ سوودی
نه بو!

رزگار: : راست دهکا. منیش ئه پاش نیوه رۆیه له تهله فون
ناوی برا که مم وه ک خوی ده هیئا، هیچ سوودی نه بو!
به راستی، هیچ شتیک سوودی نه ماوه.

رزگار: : ئه ری ده یگوت چی؟ هه ر له دیار به کره؟

هیوا: : ده یگوت " ژماره ی په نا هنده کورده کان ئیستا له
ئوردووگا کان ده گاته سی هزار کهس".

پارام: : چوار سهد هزار په نا بهر ته نیا له سه رده شت - ن!

رزگار: : (رووه هیوا) په سا پورت و ناسنامه و
به لگه نامه کانی هیشتا هه ر لای پولیسی تورکن؟

هیوا: : ته نانه ت بیره وه ری و خهون و یاد گاره کانی شی.

سیروان: : (پشتی له سالونه که به، له بهر په نجه ره راوه ستاوه و

ته ماشای ده ره وه ده کات) ئه وه تا! وه رن، وه رن ته ماشای بکه ن!
ئمه به رازه به ده سه ساله که ی دراوسیمان ه! گموا ده ی! چاوتان لینیه
! مسیو " ده مخوار " ! ئه و رۆزه، فه ره ی دوون چو بو و
ده بو یست له گهل مندا له کانی ناو باخچه که یاری بکات، که چی
ئه و قورم ساغه نه بهیشت بو و. له باخچه که ده ری کرد بو و.
پاشانیش که بینیمی، ده یگوت " ئه و شینه پیسه ی هاو ریتان
ئه م گه ره که ی جار س کرد وه. بو چی نایه نه شیتخانه به ک، له
کۆل خوتان و له کۆل ئیمه شی بکه نه وه؟ "

رزگار: : بیبهینه شیتخانه؟ له پاریس؟

سیروان: : حه یف! فه ره ی دوون، ئه و وه خته ی تیک نه چو بو و،
مندالی زور خۆش ده ویست.

هیوا: : ته نانه ت هه ر خۆشی؛ مندالیک بو - بۆ خوی.

رزگار: : گیه رو گرتی ئه و ئه مه بو و؛ مندالیک بو که
نه یده توانی گه ره بییت!

پارام: : فه ره ی دوون زور غه ربیی دایکی ده کرد.

سیروان: : غه ربیی ده زگیرانه که ی.

رزگار: : غه ربیی مال.

هیوا: : غه ربیی به هشت.

پارام: : غه ربیی " شار ". (به بی) حه وسه له یه وه
ههله ده ستیتته سه ر پی. له به رده م په نجه ره که دیت و ده چی)

به لام حه یف، نایبینه وه! هه ر گیز نایبینه وه!

هیوا: : کی؟

پارام: : " شار ".

هیوا: : به تایه تی تۆ، پارام، له بهر ئه وه ی " لادییی "
بوویت.

پارام: : من شانازی به وه ده که م که لادییی بووم.

سیروان: منیش به ره‌چله‌ک لادیییم. ئه‌ری به‌راست، تو

به ره‌چله‌ک خه‌لکی کوئی، هیوا؟

هیوا: من ره‌چله‌کم بز گبیاهک ده‌گه‌رینه‌وه له دوروبه‌ری

شاری "وان".

رزگار: راستیه‌که‌ی، ئیمه همومومان، کومه‌لیک خه‌لکی

لادییین و هرگیز ناتوانین بگه‌ینه شار.

پارام: ئه‌دی ئه‌وه نیه له پارسین؟

رزگار: کئی ده‌لی له پارسین؟

سیروان: چونکه به مینشک هر له‌ناو شاخ و داخه‌کانی

خوماندا ده‌ژین.

هیوا: به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش، هموو تمه‌نی گه‌نجیتیمان

له‌سهر سنووری ولاته‌کانی ئه‌وروپا به هه‌ده‌ر چوو!

پارام: له ریگای نیوان پایته‌خته ئه‌وروپیه ئاپوره‌کاندا.

سیروان: له ریگا فرمیسکاوییه غه‌ریبه‌کاندا.

رزگار: هه‌میشه‌ش، ئیواره برینه‌داره‌کانی رابردوو له‌سهر

شانمان.

هیوا: (کتیبنیک، که له‌شێوه‌ی چهند لاپه‌ره‌یه‌کی به‌رگ

تیگیراودایه، له‌سهر مینزه‌که به ده‌سته‌وه ده‌گری. له‌سهر

کورسییه‌که‌ی خوی داده‌نیشیته‌وه. لاپه‌ره‌کانی کتیبه‌که

هه‌لده‌داته‌وه).

پارام: ئه‌مه دیوانه شیعره‌که‌ی فه‌ره‌بدوونه؟

هیوا: به‌لی.

رزگار: سه‌بنی پیکه‌وه ده‌یبه‌ینه چاپخانه.

سیروان: سه‌بنی پیکه‌وه ده‌یبه‌ینه چاپخانه.

هیوا: گوی بگرن - تکایه! گوی له‌م دیره‌ بگرن!

(له‌ناکاو هموویان بیده‌نگ گوی هه‌لده‌خه‌ن)

هیوا: (چاوی له‌سهر کتیبه‌که، کۆپله شیعریکی فه‌ره‌بدوون

ده‌خوینیشته‌وه).

"تو، ئه‌ی هه‌میشه ده‌ریه‌ده‌ر، ئه‌ی هه‌میشه بی ولات!

رزگار: زور ولاتی دیکه‌ش ده‌گه‌ریی!

سیروان: زور سه‌ره‌مینی دیکه‌ش په‌ی ده‌که‌ی!

پارام: له کۆتاییدا

هیوا: به تاقی ته‌نیا

سیروان: ده‌گه‌ینه سه‌ر که‌ناریکی ون

پارام: له‌ویش

هیوا: ئه‌ستیره‌یه‌ک دی

رزگار: داده‌به‌زینته سه‌ر جه‌نتا لمینه‌کانت."

په‌رده

پاریس ۱۹۹۱/۸

ژوورنىكى نىمچە تارىكى ھوتىلىك. قەرەۋىلەيەكى شېر.
 كورسى و مىنىكى شەپرىو. چەندىن بوتلە شەپرايى بۇش.
 قوونكە جگەرە. رەسمىك بە دىوارەكەۋە لار بۇتەۋە، خەرىكە
 بىكەۋى. شەرىف پاشا لە خەۋ رادەچلەكى. پەككەۋتە، پىر؛ بە
 پىرتاۋ بەتانىيەكەۋى لەسەر خۇۋى لادەبا. ھەناسەيەك
 ھەلدەكىشى. سەرى خۇۋى لەنىۋ دەستەكانىدا دەگرى:

ھەموو نىۋە شەۋىك، ئەمە حالە! ھەموو نىۋە شەۋىك لە
 قوۋلايى خەۋتەكامەۋە رادەچلەكم. بۇ مىندالىم دەگرىم، بۇ
 سلىمانى! ... ئاخ سلىمانى!

خۇا بە خىرى بگىرى! چەنىك خۇش بوۋ! مىندال بووم.
 شەروالىك و كورتەكىكى خاكىم لەبەر دەگرد، ورد ورد بەرە
 مەكتەبى روشدىيە ھەنگاوم دەنا. دەچووم لەسەر كورسىيەك
 دادەنىشتم. تەنىشتىكم شىخ مەحمود بو، تەنىشتى دىكەم
 رەشىد زەكى كابان. رەشىد دوو سال لە من گەۋرەتر بوو.
 شىخ مەحمود دىش ... " شىخ مەحمود! " ئەرى ئەۋە بۇ
 نالىم " مەحمود "؟ لە مىندالى، نەمدەزانى ناۋى بەنىم، ھەر
 پىم دەگوت " مەحمود ". بە رەھمەت بى، شىخ مەحمود!
 ئەۋ مىندالە گورنەتەلەيەي كە گەۋرە بو دە ولاتى ھەژاندا!
 پىكەۋە گەۋرە دەبوۋىن، پىكەۋە خەمان دەخوارد، پىكەۋە
 دەژايىن. كى دەيزانى ئەۋ مىندالە كەپوۋ بە چلمە دەيىتە ئەۋ
 سەركردە گەۋرەيەي كە ئىنگلىز لىنى بترسى؟ ھەزار ھەيف و
 مىخابن: يادى ئەۋ رۇۋە خۇشە دوۋرەدەستانە دەمكوۋى.

دەمكوۋى.

(ماندوو، دەچى پەنجەرەكە دەكاتەۋە)

كورسىيەكانى مەدرەسەى روشدىمان، درەختە جوانەكانى
 گۈزە، ئاۋەكەۋى سەرىچنار، خىۋاجەكانى، مىسزا و

مۆنۇدرا ما

دوايىن رۇۋەكانى ژيانى زەنەرال شەرىف پاشا

مامۇستاكامان، رەشىد زەكى كابان، مستەفا پاشاي يامولكى، توفيق - بەم دووايىپە كە گەراپۇزە، دەلېن ناوى لە خۇزى نابو پىرەمىرد - ھەقىقەتتى. ناخ، ئەمى ھاۋرىنكانم (دەگرى و دەقىئىنى) ئەمى ھاۋرىنكانى مندالىم؛ بىرتان دەكەم!

(بە دەم قولپى گريانەۋە)

ئەو رۇزە خوشانە رۇيشتن. ناگەرىنەۋە. ناگەرىنەۋە. مرۇف لە تەمەنى گەورەبىدا، راستە، ھەموو تىكۇشان و ھەولنىكى لەپىناۋ ئەۋدەيە كە بتوانى مندالىي خۇزى ۋە دەست بخاتەۋە ! بەلام... ئەمە كارىكە تەنيا شاعىر و ھونەرمەندەكان دەتوانن بىكەن، نەك سىياسەتمەدارىنكى فاشىلى ۋەك من. خۇزگە منىش شاعىرىك بوومايە و بمتوانىايە ماناىەك بەدەم ئەو مندالىيە لەدەستچوۋەي خۇم؛ بمتوانىايە مندالى و گەنجىتەيە دوورەدەستەكەي خۇم رزگار بكەم. ئەو مندالى و گەنجىتەيە كە ئىستا، وردوخاش، ھەر پارچەيەكى لە لايەك، ھىچى ديار نىە. ھىچى لى نازانم ! نازانم چۇنە! من لەۋە ماندووترم كە بتوانم ۋەبىرە خۇمى بەينىمەۋە. ئىاخ سلىنمانى! ... سلىنمانى! دەلېن بەم دووايىپە خەرىكە وىرانتر و وىرانترىش دەبى. چۇن وىرانتر نەبى؟ ھەرچى گەورە و ھەرچى دلسۇز و ھەرچى شەرىف و ھەرچى بەخشندە و پىاوماقوول ھەبوون، ھەمووى لەناۋچوون، سەرى خۇيان ھەلگرت و بە ولاتانى غەربىي كەوتن، يانىش كوژران و شەھىدبوون و لە سىدارەي دوژمن دران؛ بەكە يەكە ۋەك ئەستىرەي دەمەۋىبەيان

ئاۋابوون.

(ھەلدەستتەۋە سەرى ئاۋىنە دەكا)

ھەر تۆ ماۋى، شەرىفە قۇز ! تۆ ! تۆ لەۋانەيە دوايىن پىرى ئەم جىپە بىت! دوايىن دلسۇزى ئەم مىللەتە پەراگەندە و

ئاۋارەيە ! دوايىن غەربىي لە غەربىي كەوتوۋى كورد ! شەرىفە قۇز ! ئەم نازناۋەشت ھەر لە توركەكانەۋە بەسەر دابرا. تورك ئەم ناۋەيان لىت نا. شەرىفە قۇز ! تف لە تورك ! گەندەترىن و بى ۋەفاترىن مىللەتتى سەر روۋى زەمىن؛ ۋەفايان تەنانت بۇ دايكى خۇشيان نىە. غەبدوللا جەۋدەتى بەستەزمان، غەبدوللا جەۋدەتى ھاۋرىم، لە ۱۸۸۹ لە ئەستەمبۇل رىكخراۋى ئىتىجاد و تەرەقىي بۇ دامەزندان بۇتەۋەي لەدەست دكتاتۇرىەتتى سولتان رزگاربان بىكات، سەرجمە شانۇگەرىيەكانى شكسپىرى بۇ يەكەم جار بۇيان تەرجمە كەردە سەر زمانى توركى... ۋەلجاسلۇ زياتر لە نىو سەدە خزمەتتى تورك و توركىيەي كەرد، كەچى ھەر ئەۋان بوون، ھەر كە لە ۱۹.۸ حوكمى مەشروۋتەيان گرتە دەست، ئەۋيان بە خائىن و غەيرە دىن لە قەلەم دا، سى چوار جاربان گرتىيان، نەفىيان كەرد، چاپخانە و كىتەب و گوڤارەكەشيان لى سوتاندا و فرىيان دايە روۋبارى ئەستەمبۇلەۋە. ئەگەر ئەو توركانە ھەر لە بىنەرەتەۋە دۇى كورد نەۋوونايە بۇچى ئاۋا رەفتارىيان لەگەل نوسەرىنكى كورد دەكەرد. ئەمەيە ۋەفا و غەيرەتتى تورك. شەپقەي ئەۋروپايان لەسەر خۇ نا و كوردبان لەبىر كەرد. خەتاي خۇمان بوو. كەرىتتى خۇمان بوو. دەۋوايە زووتر بمانزانيايە چ خويىنكى گەن لە دەمارەكانىاندا دەگەرى.

ئەۋەتا خۇشم...

(دەچىتەۋە بەرامبەر ئاۋىنەكە)

شەرىفە قۇز ! ژەنەرالى لەشكرى سەربازىيان بووم، بە درىۋايى دە سال سەفىرى دەۋلەتبان بووم لە ستۇكھولم. لە پارىس حزبي رادىكالى عوسمانىم بۇ دانان. لەگەل غەبدوللا جەۋدەت و دەيانى دىكەي كورد، بەرگرىمان لە مافى توركىا و

تورکەکان دەکرد، کەچی ئەوەتا - سەیری خۆت بکە !

(بەرامبەر ئاویڤنەکە)

ئێستا هەست بە پەشیمانی و رووزەردی و کەرتیتی خۆم دەکەم؛ هەست دەکەم بە درێزایی هەموو ئەو دە ساڵە لە کەر کەرتەر بوومە. بە خۆم دەلێم: یاخو سەگ بتخو! بۆچی ئەو تەمەنە درێزە خۆت لە ئەوەلەوه لە خزمەتی کوردستاندا سەرف نەکرد؟ ئێمە هەموومان، جیلی کۆتایی سەدەدی نۆزدەهەم و سەردەتای ئەم سەدەیه، جیلی کوردە عوسمانییەکان، ئەو جیلیە کە عەبدوللا جەودەتی هاوڕێم پێی دەگوتن " کوردە گەنجەکان"; جیلیکی کەر بووین و خزمەتی بیگانەمان کرد؛ هەموومان لە خەوی غەفلەتدا دەژیاین، درەنگ بەخەبەر هاتینەوه. کە بەخەبەری هاتینەوه، زۆر درەنگ بوو، پێستمان چوو بوو دەباغخانە. ئەوەتا تەمەنم حەفتا و چەند سالیکی، هەست دەکەم پەنجای ساڵە مردووم. چۆن وا هەست نەکەم. چەند تێکۆشام و چەند هەولم دا، هەمووی هەر بۆ بەرژەوندیی تورکیا و تورکەکان شکایەوه، لە کۆتایییدا کوردیان لە تورکیا و دەرهنا و گوتیان: " تورکیا تورکەریدەر". کە بیداریش هاتەوه، زۆر درەنگ بوو. ئەو کاتە تازە جەنگی یەکەمی دنیا خەریک بوو کۆتایی دەهات، ورم هێشتا هەر بەرز بوو، وەختی ئەوه بوو ئینگلیز و فەرەنسا و رووسیا رۆژەلاتی ناوەراستیان بەسەر خۆیاندا دا بەش دەکرد، ئیدی دەستم پێکرد: لەم سەفەرەتەوه بۆ ئەو سەفەرەت، لەو ولاتەوه بۆ ئەو ولات: ئەمریکا، لەندەن، ئەستەمبول، قاهیرە، پاریس، ژنیف، ستۆکھۆلم. دەستی ولسۆن ماچ بکە، دەستی کلیمەنصۆ ماچ بکە، راکە لای فلان گەواد، بچۆ لای فلان پیاوماقوول و سیاسی گەوره.

قاچم لە پاریس بوو، بیسرم لە بریتانیا، دلێشم لە کوردستان... هەتا توانیم لە کۆنفرانسی ئاشتیی ۱۹۱۹ لە پاریس، بلێم: کوردستانیک هەبە و بێ دەولەتە! هەتا توانیم بلێم: کورد پێویستە دەولەتیکی سەریخۆزی هەبێت! لە کۆتایییدا، دوای ئەم هەموو ماندوو بوون و هەول و قورپینوانەیی کردم... هیچ! هەمووی بوو هیچ. هیچ. هیچ. پەیمانێ سێفەر بریتی بوو لە چەند کاغەز و مۆزیکێ ئیمزاکراوی درۆزن. دەولەتی چی و حالی چی؟ تورکیا تورکەریدەر! تورکیا هەموو شتیکی کوردی گا، بە منیشەوه. بە بەرچاوی ئینگلیزەکانەوه - کە زۆر رقیبان لێم بوو -، نەفەرەتیان لێدەکردم. (دەست بۆ ئاسمان درێژ دەکا) خۆیەکا.. ئەو خەونە خۆشە چی بوو کە رویشت؟ ئەو خەونە خۆشەیی کە کوردستان ئازاد بژی و منیش سەرەک کۆماری بم! کوردستان ئازاد بژی. لە مەرەشەوه تاکو سلیمانی لەژێر دەسەلاتی مندا بووایە! ئەوکاتە ...

(پێدەکەنی)

ئەوکاتە شیخ مەحمودم دەکردە جیگری خۆم، جیگری سەرەک کۆماری کوردستان؛ عەبدوللا جەودەت: راویژکاری سیاسی و وەزیری روشنییری؛ سەمکو: وەزیری لەشکر؛ عەبدولرەحمان بەدرخان: وەزیری پەرودە... ناخ؛ چ خەونیکی جوان بوو! ئینواران لە مۆن کێف لەناو باخچەیی قەسرەکەیی خۆم دادەنیشتم و خەونم بەو دەولەتە کوردییەوه دەبینی کە پایتەختەکەیی سلیمانی بوو: قاچی راستی لە کرمەتشا، قاچەکەیی دیکەیی لە مەرەش بوو! چ خەونیکی جوان بوو، خۆیە! (لەسەر کورسییەکە دادەنیشی) خەون

بوو! روویی...

یەكەمەین چووژەهە ی ئەم خەونە لە پارێس لە ۱۹۱۴ هاتە
 مینشكەم. ئیتر رۆژ بە رۆژ لەگەڵم گەوتر دەبوو. سولتان
 عەبدولخەمەیدیش هەر ئەوەی خێر بوو كە منی لە
 سالی ۱۸۹۹دا كرده ئەمباسادۆری عوسمانی لە ستۆكهۆلم.
 ئەم نەفسرەتلینكراوه، باش بوو نەیدەزانی كوردەم، دەنا
 داينەدەنام. چما ئە وەختە من بۆ خۆشم دەمزانی كوردەم،
 دەمزانی كورد چیه ؟ ئەو كاتە تەنیا عوسمانی هەبوو. تورك
 عوسمانی بوو، ئەرمەن عوسمانی بوو، كورد عوسمانی بوو،
 عەرەب عوسمانی بوو، چەركەس عوسمانی بوو. نە وەللا بۆ
 خۆشم نەمەدەزانی كوردەم. بەلام كە گەشتەمە ستۆكهۆلم
 دەمدیت ئەلمانیهك دەیگوت ئەمانیم، ئینگلیزێك دەیگوت
 ئینگلیزم، سویدییهك دەیگوت سویدیم. منیش رۆژێك بیرم
 كردهوه، گوتم باشە ئەدی من چیم ؟ دەبی منیش شتیك بێ.
 ئەو كاتە لە كوردستانیش شەر و شۆر و راپەڕینهكان
 بلیسەیان سەندبوو. ئیتر ناوا، هەستی پر سونی بێ ولانیم
 لە ناخر و ئۆخری ژبانی ستۆكهۆلمەوه دەستی پێكرد.
 یەكەمەین چووژەهە هەستی كوردایهتیشم لە پارێس؛ هەستی
 ئەوەی كە كوردەم و دەبی كوردستانیکی ئازاد هەبی.

(پێدەكەنی) ئازاد...

مەشرووتەخووازی ۱۹.۸ بوون كە هەموو شتیکیان لە
 كورد تێكدا. هەر هاتن و نەهاتن، بە ناوی عوسمانیهوه
 هەموویان لی وێران كردین. كوردی بەدەخت هەر تەنیا بھو
 راگەبشت كە یەك دوو قوتابخانە و نادێ و جەمعیەت بۆ
 خۆی لە ئەستەمبۆل پێكەوه بنیست. چوار پینچ سالی نەبرد
 ئەوەشیان لی تێكدا. سالی ۱۹.۸ داوام كرد بۆكەنە

ئەمباسادۆری عوسمانی لە پارێس، چونكە كورد بووم رازی
 نەبوون. بۆ رازی نەبوون ؟ چونكە كورد بووم. خۆیان وایان
 لێكردم لە دژبان راوہستمەوه. سەرەرای ئەوەش تاوانباریان
 كردم بەوەی مەحموود پاشام كوشتووه و غیابیهن ئەمەری
 ئیعدامیان بۆ دەرکردم. منیش لە رقبەبەری ئەوان هەستام
 حیزبی رادیکالی عوسمانیم لە پارێس دامەزراند. فەرەنسا لە
 خۆی دەویست حیزبێکی وەك حیزبە رادیکالەكەیی من دژی
 تورکیای ئەو كاتە دروست بنیست، پشتیوانیی ماددیشیان
 كردم. پاشان كە ئیتر جەنگ لە ۱۹۱۴دا دەستی پێكرد،
 دنیا بووه یەك پارچە ئاگر. ئیتر منیش وازم لە حیزبەكەم
 هینا و دانیشتم. لە هەرچوار قورنەیی دنیا شەر و فەرتهنە
 بوو، منیش لە مۆنتی كارلۆ دانیشتبوووم، بە مۆنتی كارلۆم
 دەگوت مۆن كەیف. ئنجا بەراستیش كەیف بوو. هەموو دنیا
 سەرقالی جەنگ بوو، منیش لە قیللاكەیی خۆم دانیشتبوووم.
 دووای رابواردن و خساردنەوه و قومار، كاتی لە نایت
 كڵبەكانەوه، سەرخۆش، دەگەرامەوه مالهوه؛ لە كاتژمێر
 دوازدەهێ نێرەشەو بەولاه دادەنیشتم بەدیار پێکی
 وئسکیهوه دەگریام؛ بیرم لە چاره‌نووسی كوردستان و
 داهاووی كورد دەكردهوه. چۆن مەفەرێك بدۆزمهوه بۆئەوهی
 بتوانم ئەم جارەیان بە بیرێکی كوردانە تی هەلیچمەوه و
 داوای دەولەتیکی كوردی بكەم ؟ ئیوارانیش، پینش چوونە
 دەرەوه، هەر چی كتیب بە فەرەنسی و ئینگلیزی لەبارە
 كورد و میژووی كوردستان نووسرابوون، دامدەنانه بەردەم
 خۆم، دەمخویندەنەوه بۆ ئەوهی بتوانم پینش هەر
 داخوازنامەیهك زەمبەهەکی باش بۆ رۆشنیری خۆم دروست
 بكەم. هەر كە لە خویندەنەوهش بی تاقەت دەبووم، سەرلەنوی

شەوان سەرم دەکردەو نایت کڵەبەکان بۆئەوێ کەمیک لەناو ژاندا دەردی خۆم بێر بچیتەو. هەندی جار، لەناو ئەو کەیف و سەفایەیی خۆمدا، لەناو ژاندا هەستم دەکرد سولتانیکی عوسمانیی سەدی شازدەهەم. پارە، ئوتومبیل، فینلا، شەمپانیا، ژنە ئەلانی، ژنە فەرەنسی... ژنی هیچ میللەتیک نەما لەگەڵی نەخەوم. هەمووشیان بوونە حەسرەتیک و بێرەوڕیەکی تال. تال. تال. وەکو رابردوو. تال. وەک پیری، وەک ئەمرۆ. ئەوتە...

هەر لەوێ بوو ئەم شەریفە قۆزەم دوواکەوت. لە پارە و سامانەو تا کەشخەیی.. هەموو شتتیکم هەبوو. ئینگلیزەکان خوشیان نەدەویستم. سەگبایانە، دەیانگوت شەریفە قۆز پارە زۆر، بۆیە کوردەکانی تورکیا خوشیان دەوێ و دووای کەوتون. ئەوان وایان دەزانی لەبەر دەولەتەندیمە کە کورد منی بە نوێنەری خۆی دانان. نەیان دەزانی کە من چ پرۆپاگانەدەیک گەورەم بۆ خۆم لەناو کوردەکانی قاهیرەدا دەکرد. نەیان دەزانی چ ریکخستنیکی گەورەم لەناو کوردەکانی ئەستەمبول و دیارەکردا دروستکردبوو. مەگەر تەنیا شیخ مەحمود هەمان شتی لە کوردستانی عێراقدا دروستکردی. ئەو ئینگلیزە بێ شەرەفانە دەیانگوت خەلکی کورد میللەتیک موسلمانێ هەزار و بێسپارەن، بە دەولەتەندی و پارە شەریفە قۆز هەلخەلەتێنران. ئینگلیز نەیان دەویست دان بەویدا بنین کە مەسەلەکە مەسەلەیکە سیاسییە و دەمەوی کوردستانیکی نازاد هەبێ. پێیان خوش نەبوو کە من سەرۆکیەتی دەولەتیک کوردی بکەم. ئەفرەت لە ئینگلیز، دەیانگوت شەریفە قۆز زۆر قەرۆحە، بەلام زۆر کەرە. بە چاوی خۆم دەیان جار ئەمەم لە روژنامەکانیاندا

خویندبوو. هەر ئەوانیش رینگەیان نەدایە شیخ مەحمود لە لوینانەو بگاتە پاریس و بیبێنم.

(تەماشای دەرووبەری خۆی دەکا: بوتلە عەرەق، قونکە

جگەرە)

ئای، هە... ژن، فینلا، ئوتومبیل، شەمپانیا، پارە، دەولەتەندی، کەشخەیی... ئیستاش، ئەوتە، لە پاریس، لە ئوتیلێکی دەرجە پینجی ئەرمەنیەک کەوتوو و پارە ئەم سەرە مانگەم بۆ نادریت. پارە جەمیک خواردنی ئیوارەم نیە...

(دەچیتە لای پەنجەرەکە)

ئەم پەنجەرە بە ناکرێتەو. ئەگەر بشکرێتەو، پەنجەرە غەریبە، پەنجەرە دوورەولانییە. من لەم پەنجەرەدەو کەس نایبم، کەس نامیبێ. کەس نامیبێ.

(دەگری)

کەس نامیبێ..

(لەناکاو بە حەسەو هەوار دەکا)

ژەنەرالی. ژەنەرالی. ژەنەرالی شەریف پاشا. سەرۆکی حکومەتی کوردستان.. پارە ئەم سەرە مانگە هۆتیلەکە بۆ نادریت، پارە جەمیک خواردنی ئیوارە نیە...

تف. تف لە غەریبە. تف لە بێ و لا. تف. تف لە دەردی بێ

دەولەتی...

(چۆکیکی لەسەر عەرزە و دەگری. لەناکاو لە دەرگا دەدری. سێ نامە دەدەنە دەست. بە شاگەشکەیی و بە پەلەپرووزنە نامە یەکەم دەکاتەو. دەرگا بە پینو نادا. لە دەروەرێ دەنگی موسیقایی پایزەکە فیفالدی دیتە ژوورەو. نامەکە

دەخوینیتەو.)

برای گهوره‌مان، شریف پاشا، نووری چوانتم...

زور نیگهرانم و هست به نازاریکی گهوره ده‌کهم، که ده‌زانم
جه‌نابت - که رۆژی له رۆژان دانراپوویت بیسته سه‌رۆکی
حکومەتیکی سه‌ره‌خۆی کوردستان - کهچی ئەمرۆ موفلیس
بووینته و له پاریسه‌وه داوای پاره‌ت له نووسه‌ریکی که‌سای
وه‌ک من کردووه. منیک که ئیستا، به‌داخه‌وه، له جه‌نابی
پایه‌هزرت زور موفلیستر و بی پاره‌ترم.

شریف گیان،

له هه‌موو دارات و سامانی به‌درخان پاشای باوکمه‌وه، که به
ملیونان بوو، ته‌نیا ره‌زیکم مابوو و کارم تینیدا ده‌کرد،
ئەویش مانگی رابردوو فرۆشتم و دامه‌وه قه‌ره‌کانم. باوه‌رم
پێ بکه ئیستا موفلیسم. هیچم نیه‌ بو‌تی بنیرم. له‌گه‌ڵ ئەم
نامه‌یه‌ی تۆدا نامه‌یه‌کم بو کامه‌رانی برای بچکۆله‌م نووسیه
له به‌ه‌رروت، به‌لکو ئەو له‌وینوه - ئەگه‌ر هه‌بیت - هه‌ندی
پاره‌ت بو بنیریت.

چاوت ماچ ده‌کهم و داوای لی‌وردنت لینه‌ده‌کهم.

تیمزای

جه‌لاده‌ت به‌درخان

دیمه‌شق

(نامه‌ی دوهم ده‌کاته‌وه)

برای گه‌وردم، شریف پاشا،

چاوانت ماچ ده‌کهم.

هه‌ست به‌ که‌می و شه‌رمه‌زارییه‌کی گه‌وره ده‌کهم، که ئەمرۆ

منیش له تۆ گه‌لێک موفلیستر و بی پاره‌ترم. ببووره هیچم

نیه‌ بو‌تی بنیرم. بێر له خۆکوشتن ده‌که‌مه‌وه.

تیمزای

قه‌دری جه‌میل پاشا

دیمه‌شق

(نامه‌ی سێهه‌م ده‌کاته‌وه)

زور به‌ریز، ئەو ئەو که‌سه‌ی به‌ ناوی شریف پاشاوه

نامه‌یه‌کت بو کاک عوسمان سه‌بری شاعیری کورد ناردبوو.

له نامه‌که‌تدا، وه‌ک ده‌رده‌که‌وی عوسمان سه‌بری براده‌ریکی

نزیک و خۆشه‌ویستی به‌ریزتانه و داوای پاره‌تان لێی کردبوو

که‌ بۆتان بنیری بو پاریس. به‌لا م زور به‌داخه‌وه پینتانی

را‌ده‌گه‌یه‌نم که ناوبراو ماوه‌یه‌کی زوره لیره نه‌ساوه و نه‌فی

کراوه‌ته مه‌ده‌غه‌شقه‌ر. له‌وی به‌ ده‌سه‌سه‌ری و به‌ نه‌فی‌کراوی

ده‌زی. ناوینشانی نازانم.

من پیاوینکی جوتیاری دراوسینی مالی ئەوانم. به‌ ئەرکی

خۆم زانی که له‌جیاتی ئەو ئەم جه‌وابه‌تان بو بنوسم.

تیمزای

فیکره‌ت ره‌سوول ته‌للاویردی

دیمه‌شق

(خاوه‌ن هوتیله ئەرمه‌نیه‌که سی پۆلیسی هیناوه‌ته سه‌ری و به

پۆلیسه‌کان ده‌لی):

سی سۆ مسیو کی ناپازه‌نکۆغ پینی سی لوابیی.

ئیلفۆدغی له‌مپغیزۆنییی، تووت سویت.

پاریس: ۱۹۹۱ ی

شانۆنامەى يەك پەردەيى

ز

شوين: ھەر شوينىك لە شارى ھولنر. كات: ھەر دەمەوساتىكى سالى ۱۹۹۴. كەسايەتپەكان: چوار پيار دانىشتوون، پاشان پيارى پىنچەم و ئىنچا رۇزنامەنووسىك. رووناكى رۇلىكى گىرنگ دەبىنى لە ديارىكردى دىكور و شوين و كات و گۇرانبە لەناكاوھەكانى شوين و كاتدا.

نووسىنى: سەلاح عومەر، ھاشىم سەراج، عباس عەبدوللا
يووسف، رزگار عەبدوللا، فەرھاد پىربال

زازا:

: < رووهو په نجهره پالکوتووه و دهستی ناووته پشتم سهری> ته گهر هم تویه سمر قهلاً روو له شیراتون بته قیندری، ههولیر ویران دهی و منیش بهشتی ده گهریموه سوید.

زریان:

: < به دیار په نجهروه> هم نیواریه، دیاره، نیواریه کی شوومه. سهبرکن: هم ناوه ههمووی ترسیکی توفینهری لینیشتووه. دهراگان همر له خزیانهوه پیوه دراون، وهک نهوهی شتیکی سیحرنامیز دهستیانی پیوه نابی. دلّم داخوریاه، خهریکه ترس گیانم دهتهنی. به کویدا پرؤم؟ هم دهرگا شوومه بهرامبهرم، خوی وهک دیونک مهلاس داوه. ناویرم ههنگاو بنیم. له دهروهش دهنگی هاوهن دی. نهوی خراپتیره، ناگربارانه. ترسی ژوورهوه و ناگربارانی دهروهه تیکهله به په کتر دهین و دهمانسووتین، دهمانهارن، تهر و وشکمان تیکهله دهکن. هم باله خانه بهمان بهسردا دهرمین.

زاهیر:

: من میشکم زور لهوه ماندووتره بیر لهم شته قورانه بکه مهوه. دهشلین: روشنییری کورد پیوسته لهفاسه هم شهری براکوژی ههلوئستی ههپی. ترچینو.

زامار:

: < ینگیلز په ندهکی ههیه دهلی: East or West, home is best . لهوه تی هم حموت بالم دایته خوم، بهلام همر لیره و چهقم گرتووه. نای که همسه زیانیکی زوری پیگه باندم. له سهره تایی لاویدا فیری نهوه بوم: نیره، دهردی نیره، ژانی نیره، نیره که ره سیسه به. نالیم ترچینو. > به زرتوه) حیوتی.

زازا:

: < ههله دهستیتهوه> له سهره دهینیکی زور غه دداردا دهژین. ههرچونیک بی، دهپی هم شهره رابگیری.

زاهیر:

: هم میلله تی کورده پیوسته به به کجاری بگهریتوه

ناو چپای کاردوخیه کان یانیش نهوتتا بیر له بنیاتنایی ژیانیکی شارستانی بکاتهوه؛ ناکری به عهقلی شاخ له ناو شاراندا بژین. همری زریان، وایزنام زاگروسیش دینته لامان بو

نیره؟

زریان:

: هم براده ره خاوهن کوشیک منداله، لهوانه به هیشتا نه هاتیتهوه. نازانم بوچی دوواکوت؟ شتیکی بهسهر هاتووه. وا باشه بجم سوراغینیکی بکم. روژی نهوه نیه پیاو له دهروهه بهینیتهوه.

زامار:

: ناخ! پاش نهوه نده زانینپه رستییه، گه شتمه قهراغینک که ههموو شتیکی نیوچهوانه. پرسپار ناکم بو؟ دهزانم گالته بیان بهم پروپوچانه دیت. منیش ده بشارمهوه. نالیم وایه، بهلام به چریه و رازی ناو دلان ده لیم: نیوچهوانه.

زاهیر:

: هموا زاگروس هات. هات. سالانیک بوو روشنییری کورد به برستی و حیزی و زه بونی رازی بوو، وا نیستا شهری براکوژی هاتسههر. روشنییری کورد پیوسته لهفاسه هم شهری براکوژی ههلوئستی ههپی. ترچینو.

زاگروس:

: < به شپسره پی و پرتاویهوه، وهک نهوهی ههوالینیکی ترسناک رابگه یه نی> جه ساعت، درنگی تویه ردهنگا وردهنگه کانی بلیارد و تویه عاچه جوانکان بهرده وامن!

زازا:

: دهزانم!

زریان:

: هم گهر نهوهی زاگروس دهلی راست بی، هموا ههموو شتیکنمان بوو به بلقی سهر ناو، دنیامان بهسهردا دهرمی. دهپی کوچ بکهین. ههمان شت دووباره دهبیتهوه. مردغان لی نریک دهبیتهوه.

زازا:

: من غه می میلله قه، داخوا پاش ویرانبون چی بهسهر دی! دهزانم سهر کرده کان ههموویان ههله دین و میلله

بەجىدىلن. مېنىش دەبى دەستى ئېلھام بىگرم و سەرھەلگىرىن.

زاھىر: تىو، لىو، لىو... رۇشنىبىرى كورد پىئوستە لەئاست شەرى براكوژى ھەلۇئىستى ھەبى.

زاگروس: شتە دانسقى و جوانەكانم تىكەدەنېم و دەروم، بەلام بۇ كوى؟

زاذا: بۇ كوى؟

زاھىر: بۇ كوى؟

زاگروس: نازانم. خەرىكە دەروونم شەق بەرى. بەرگەى ئەم فشارە ناگرم. شەوېش ھىورم ناكاتەوہ. ئەو ھەموو ئەشتەبا نەشمىلاتەيەم بۇ كوى بىسەم؟ تازە بىر لە چى دەكەمسەوہ. درەنگە. خەرىكە كات بەسەردەچى.

زامار: (س) سەرتووسەرى چاوەنۆزكراوى رۇژنامەى " تر و فس " كە تايبەتە بە كەتن و ئۆينبازى لە مەچكودا، زور بەقىشمەرى دەيگوت: " كاكە، مافى ھەبوانى چى، ئەوہ لىرە مافى مروژ نىە. حاجى لەقلەقى خانەقا كوژرا نەكوژرا فلقبىر و جەھەنتەم".

زاگروس: ئەوان گەمانى شەترەنج و دۇمبىنە دەكەن و تۆپە عاجە جوانەكان لىكدى دەدەن، بىچووەكان لەناو ھىللانەدان و حاجى لەقلەقەكەش چەشنى كوتالە خامىكى چەرمگ لە دوندى منارەكەدا دەلەرىتەوہ.

زاھىر: كورپنە، من چىتر لە توانامدا نەما. با ھەندى جىددى بىن! ئەم ورنانەى ئىئوہ وام لىندەكا بلىم: " ئىئوہ بەپىنچەوانەوہ، ھىچ بەكىكىيان ناتانەوى برۇن، ناتانەوى ئىرە بەجى بىلن. ئىئوہ ھەمووتان، بەردەوام باسى ئىرە دەكەن: زور پابەندى ئىرەن؛ ئىرەتان خوش دەوى! ". كاكى خۇم، ئىئوہ باسى چارەسەرىك بەكەن، باسى رىگايەكى دەرچوون: با لەم

دۆزەخە دەريازمان بى! ئىمە چۇن بتوانىن لىرە دەرياز بىن؟

زاذا: پىشنىبارىكى زور ھاوچەرخانەيە، بەلام ئايا ئەمە لە تواناي ئىمەدا ھەيە؟

زىيان: مروژ ھىندە درندە و شەرخوازن، گىيانەوہرىش دەريازناكەن. ئەم حاجى لەقلەقە بەسەزمانە چ تاوانىكى كرددوہ؟ دوينى ئىنوارە بەسەر منارەكەوہ ھەلئىشتىبوو، بىچووەكانى لەژىر بالەكانى چاوشاركىيان دەكرد.

زاگروس: ئاخى مېنىش بىر لەو ئافرەتە رەشپۆشە دەكەمسەوہ. كەح! دەزگاكانى رۇژم زىندانىيان كرد، ھىندە بەر تەوژمى كارەبايان دا ئىستا ھىلكەدانەكانى ھىندە بەھىزىن بە جەمكە دەزى.

زامار: زور نووسەر ھەن باسى ستراتىيۇ دەكەن، لە ھەر ئاخاوتتىك كە موناسەبەش نەبى ستراتىيۇبارات دەكەن. ئەوانە دەبووايە باسى مەرايەتى مىللەتيان بەكرادە.

زاھىر: رۇشنىبىرى كورد پىئوستە لەئاست ئەم شەرى براكوژى ھەلۇئىستى ھەبى. ترحىو! ئىئوہ ھەمووتان درۆدەكەن، درۆدەكەن كە دەللىن " دەرۇين! " < روو لە چاپىچى > كاكە، زەحمت نەبى چاپەكى تر!

زىيان: ئەگەر چا نەخۇمەوہ ژانەسەر دەمگى. چاپەكى واى نەھىنا مېشكەم پىئى ئىسراحت بەكا. كارەساتى وا پىئوستى بە بەك قۇرىە چا ھەيە. خۇ ئەگەر پىنكە عەرەقىنكەش ھەبووايە، ئەوا ھەموو شتىكى لەبىردەبەردەسەوہ، ئاگاشم لە دەروہ دەبىرا.

زاذا: بىرام، ئەم كىشەيەى نىوان ى.ن.ك. و پ.د.ك. مېژوويەكى كۇنى ھەيە. سەرەتاي سالانى ھەشتاش شەرى بەكتىريان دەكرد، بەلام ئەوكاتە خەلكى شارەكان لە مەترسىيە

شعری ناوخۇ نەدەگە بېشىتن. چونكە خەلك ھەرگىز نەياندىبوو
لە شارىكى ۋەك ھەولۇدا لە نىۋەشەودا بە تۇپ و ئارپىچى
لەبەكتىردەن و مىليونىك مرۇف خەۋزى بىكەن. (سوارى سەر
ملى زاھىر دەبى و ھاۋاردەكا) بۇ پىشەمەرگەكانى ى.ن.ك.
و پ.د.ك ، كە لە نىۋەشەودا شەره تۇپ بەسەر خەلكى

بىگوناھدا دەكەن!

زاھىر: (ھاۋاردەكا) بۇ پىشەمەرگەكانى ى.ن.ك. و

پ.د.ك ، كە لە نىۋەشەودا شەره تۇپ بەسەر خەلكى

بىگوناھدا دەكەن!

زازا: بۇ پىشەمەرگەكانى ى.ن.ك. و پ.د.ك ، كە لە

نىۋەشەودا ...

زاھىر: بۇ پىشەمەرگەكانى ى.ن.ك. و پ.د.ك كە لە...

زازا: بۇ پىشەمەرگەكانى ى.ن.ك. و پ.د.ك...

زاھىر: بۇ...!

زاھىر: (لەژىر مىلى زازا دىتە دەرەۋە، ماندوو، رووۋە

زاگروس دەرۋا) ناخ! زاگروس گىسان، دەتوانى چىرۋىكىكى

رۇمانسىمان بۇ بگىرپتەۋە، بەلكو كەمىك غەمى دلەمان

پرەۋىتەۋە!

زاگروس: مېزەكە چۆل و ھۆلە، خامە پانوپۇرە سىپپاتەكە و

تۇپە جوانەكان كىش و مات. زرمەى تۇپ و ھاۋەنان دى،

دەمامكدارەكان كوۋچە و كۇلان و سەربانەكانىان تەنبەتەۋە.

چۇن چۇنى بۇم؟ ئاخىر ھەر نەبى دىدەنى فرزەندەكانم بىكەم و

ئەۋانىش دەربازىكەم. پاشان چى روودەدا؟ ئەستەمە ھىنور

بىيىتەۋە. خەرىكە ھىز و دەسەلات ھەموو شتە جوانەكانى ئەم

ولانە لەنار دەبەن.

زاھىر: ئەرى با كەمىك جىددىتر بىن! من ھەزدەكەم

بىرورأتان لەبارەى مەسەلەبەكى گىرنگەۋە بزاتم! خەلك و
برادەرانى پىشەومان تاكو ئىستا ھەر روويان كىرۋتە ولاتانى
ئەوروپا. راي ئىۋە چىبە كە ئىمە ھەر پىنجمان پىكەۋە
رووبىكەبەنە ئىمارات يان رووبىكەبەنە ھىندستان؟ بە راي من
ھىندستان لە ھەمووى باشتەرە. ئەۋى پرە لە خوا. بۇ خۇمان
دەچىنە ئەۋى، بەلكو خواكانى ئەۋى بەختىكى باشمان

پىدەبەخشن. ھا ؟ راتان چىبە، بىچىنە ھىندستان ؟

زامسار: راي من راي ئەۋ ئىزىفچىبە كە بەتۇندىبەۋە پۈول

لە مېز دەدا و دەقىزىتى: " قشەى بە گەمەى مەكە". دە

سەبرى كەن! (زريان و زاگروس تەماشاي دۇمىنەچىبەكان

دەكەن).

زريان: بە راي من: با لەم پەنجەرانەۋە بىچىنە دەرەۋە و بە

دىۋارەكاندا شۇرپىنەۋە، بۇئەۋى تا زوۋە خۇمان بگەبەنەنە

سەر شەقام. ئەم مالىۋىرانىبە دەبى كۇتايى بىت! ئەم شارە

بۇچى كاول بىت، ئەم شەره بۇ ؟

زازا: بە راي من ئەم حىزبانەى كوردستان لە ئاست

داخۋازىبەكانى مېللەتەكەماندا نىن.

زاگروس: بە راي من ئەم ئازاۋە ناجۇر و دزىۋە

درىۋەدەكىشىت.

زاھىر: بەخۋا چارەنۋوسى مېنىش زۇر ديارە، دەزاتم: من بە

گوللە دەمرم، ئىستىرچ لىرە، چ لە شونىنكى تر. ئىمە

نەۋەبەكى بەدبەختىن، بوۋىنەتە قورىانى ئەم شوین و سەردەمە

چەپەلەى كە تىاي لەداىكبوۋىن. ئەم كۇبوۋنەۋەبەشمان

بىنھورودەبە، ناتوانىن تەناتە لەبەكتىرىش تىبگەين. ئەۋەتا

باش ديارە كىسە چەند زەبوون و رۇح پەرتەۋازەين!

كۇبوۋنەۋەمان لەجىياتى ئەۋەى ھىزمان بداتى، لاوازتر و

غەمگىنترمان دەگا، من بۇ خۇشۇم تىنناگەم: بۇچى كاتى
دەمەوى بۇم و ئەم وىرانە چىلپاويىبەى ئىرە جىبەنلەم، يەكسەر
ھەستدەكەم كە من بە ئىرە و بە ئىنو بەستراومەتەودە. تىنناگەم

بۇچى؟

زازا: دەلئىن دولار پىس بەرزىوتەودە. ئەرى كاكە گىيان

دۆلكەپەك ئاوى ساردمان بۇ دىنى؟

چاچى: بە قورئان بەفرمان نىبە، ئاويشمان زۇر گەرمە.

زامار: كە ئاۋ نەمىنى نەھامەتى گەردوونە. ئاۋ سەرچاۋەى

ھەموو شىتىكە. ئاۋ نەمىنى، ئاۋ نەمىنى، ئاۋ نەمىنى، يانى

ئاۋ نەمىنى، ئاۋ، ئاۋ، ئاۋ...

زىيان: برىا رۇژىك زووتر مردىام و بەم رۇژە نەگەبىشتىام.

ئاخۇ مندالەكانم لە مالىئە وەزعیان چۇن بىت؟ تا نەگەمە

مالئە ئاسوودە ناین. پىپاۋ لە مالى خۇیدا بىرى باشترە لەوەى

لە شونىنكى تر بىناز بکەوى.

زاھىر: ئەرى زاگرۇس دەتوانى چىرۇكىكى رۇمانسىى

دىكەمان بۇ بگىرتىنەودە!

زاگ—رۇس: ئەوى شەوى تىنرم خواردەودە، لەنىنو سەوزە

فرىزىكى تىراۋ و جواندا، نىمچە سەرخۇش. تىر پىكەنىم.

ھەمەى موكرى رۇمانووسىكى خودان خەيالگەبە. من زۇرم

خواردەودە. مەحمود زامدار ئەدىبىكى دل بى بوغز و كىنەبە.

زۇرم خواردەودە. لەلاى ئاۋى كەسك و سۇر لامدا بەرەو

ھەبىكەلى زەعمىم.. لەشكرىكى سام لى نىشتىووى خەمگىن.

ئاي، لەشكرى براكوژى، لەشكرى نەزۇك و شەرمەزار! ئىستا

لە كۇلانە تەنگەبەرەكەدام و دەرۇم، دەگەمە سال. زۇرم

خواردۇتەودە. وە ژوور كەوتەم. داىكەم چارۇگەبەكى سىبى بە

سەر داداۋە و لە خوا و لە شىخە نەقىشەندىبەكان دەپارىتەودە.

ئەو لە چىلەكىشاندایە. خەرىك بوو وىرا و دارا ماچ بکەم.

"كۆرم، ئاگادارىبە، كۆر ناسكن، لىدەدرىن". بەرەو مەغسەلە

سپىكە:" سابوونەكە چى لىھات؟". ھاوارمكرد؛ بە

خاۋلىبەكى شىنى ئاسمانىبەو وەستابوو. دەونخوون كەوتەم.

كابووسى خۇكوژى دووچارى تۇقاندنى كردم.

زاھىر: رۇشنىبرى كورد سالاىنىكى زۇر بوو بە برسىنى و

حىزى و زەبوونى رازى بوو، ئىستا شەرى براكوژىشى

ھاتەسەر. رۇشنىبرى كورد پىنوئىستە لەئاست شەرى براكوژى

ھەلۇئىستى ھەبى. ترحىو.

زازا: دوىنى داىكەم وتى "ئەگەر وەك جارار بەھىز

بوومايە، لە بەردەم پەرلەمان بەدەم گرىانەوۋە قورم لە سەر دەنا

و دەپارامەوۋە: شەرم بکەن، مىللەت برسسىبە، چەوساۋەبە؛

ولآت وىران مەكەن!". بەلام خۇ ئەم حىزىانە گوۋى لە كەس

ناگرن. وتى:" دە وەللأھى وەزە ئاۋھا بروا مىللەت ولآتىان

بۇ بەجىدېلن؛ ئەوسا با ولآت بەسەر خۇياندا وىران بکەن".

زاھىر: فعلەن، لە كۇتايىدا تەنىا سەرکردەكان لەم ولآتەدا

دەھىننەوۋە!

زازا: ولآتى حىزىرانى.

زاھىر: بۇ حىزىرانى حكوومەتى ھەرىمى كوردستان!

زازا: بۇ حىزىرانى!

زاھىر: بۇ حىزىرانى!

زامار: من حالەتەكە ناخەمە بەر لىكۇلئىنەوۋە. دىراسەى

ناكەم. سەردەنجامەكان بۇ دەرچوون گرننگن. من بۇ كۇچكردن

شىر و خەت داۋىم. ئىنەش بە ئارەزووى خۇتان. من وا شىر

و خەت داۋىم...

رۇژتام—تەروس: > بى لەدەرگادان دىتە ژوورەوۋە<

سەلاموعەلىكوم! داۋاي لىنبوردنتان لىندەكەم ئەگەر دانىشتىنەكەتان لى تىككەدەم. من رۇژنامەنووسم، لە رۇژنامەي "لاپەرىن" كاردەكەم. ماۋەيەكى زۇرە زانىومە كە ئىۋە نىيازى سەفەر كوردنتان ھەيە. يەكەيتى نووسەرانى كورد/لقى ھەولېر ناگادارىبان كوردەمەۋە كە ئىۋە بەتەمان ھەموتان پىنكەۋە كۆچ بىكەن و ولات بەجى بىلن. من ھاقە لاتان بۇ ئەۋەى چاۋپىنكەۋەتتىكى رۇژنامەنووسىتان لەگەل ئەمجام بەدەم.

زاھىسر:

: رۇشنىبىرى كورد بە برسىتى و حىزى و زەۋونى رازى بو، ئىستى شەرى براكوژىشى ھاتەسەر. رۇشنىبىرى كورد پىنوئىستە لەئاست ئەم شەرى براكوژىە ھەلۋىستى ھەي.

ترجىنو.

رۇژنامەتووس:

: ھەزەدەكەم چەند پرسىيارىكتان ئاراستە بىكەم كە ھەندىكىان پەيۋەندىيان بەم كۆچكردنەى ئىۋەۋە ھەيە، ئەۋانى دىكەش پەيۋەندىيان بە حىرانىيى ھىكومەتى ھەرىمەۋە ھەيە. ئەگەر رىم بەدەن پرسىيارى يەكەمى خۇمتان بەم شىۋەيە ئاراستەدەكەم: ئىۋە بۇچى دەرۇن؟ بۇچى دەتەنەۋى ئىنەرە

جىبىلن؟

زىيان:

: ئەم ژيانە ھىندە ناھىنى كە مرۇف تا دەمرى خۇى ھەر بە يەك شت بىسەستىتەۋە. بارودۇخ مرۇف دەگۇرى. گۇران سەنگى مەھەكى ھەموو شتىكە، بەلام لە ھەموو ھالەتتىكدا رابردوۋ لەبىرناچىتەۋە. ھەر دوتىنى دىنباى شارەكەم بەجارى گۇرا، ئاسوودەيى لە ئاسمانى شارەكەمدا نەما. ھەر بەسەر شەقامەۋە ئافردەتتىك مىندالىكى بەمردوۋىي بو، دوو كەس خۇيان پىس كورد. زەمەن بۇ دواۋە ناگەرتىتەۋە، رووبارىنكە و بەرەۋ پىشەۋە دەروا. چەند خۇش بو، ئىستا بە فرمانىك پەروبال لە لەشى خەلك دەرچوۋبايە بۇنەۋەى بەرەۋ

دوور ھەلفىرىبان، لەم بەندىخانەيە دوور بىكەوتنايەتەۋە، ئىكارۇس و دىدالۇس ئاسا. پەروبالى لە مۇمدروستىكراۋ نا، بەلكو پەروبالى راستەقىنەم گەرەكە.

رۇژنامەتووس:

: ئەى تۇ كاك زاگرو، تۇ بۇچى ولات

جىدىللىت؟

زاگروس:

: لەبەرئەۋەى چلىسى جوانىم و ھەزەدەكەم تەماشاي بىكەم، چونكە شەكەت و ماندووم. من واپىردەكەمەۋە كە"تۇپە عاجە جوانەكان ئەستىرەن و كەفەسابوۋنى پرتەقالىيان پىسا رۇاۋە.

زاا:

: چونكە حىزىەكان جىاۋازى لەنىۋان خەباتى ناو شاخ و خەباتى ناو شاردا ناپىن. ئەگەر نا چۇن ئامادەى شەرىكى وا دەبوون كە دلنىان وىرانىيى لەدوايە؟

رۇژنامەتووس:

: ئەى تۇ كاك زامار، تۇ بۇچى ولات

جىدىللىت؟

زامار:

: من دەمانىكى دوور و درىژ ەۋەدالى ھۇناسى بووم. كە تاقە ھۇيەكەم دەدۇزىەۋە، بە رووتى بەناو كۇلاناندا غارم دەدا و ھاوارم دەكرد: "دۇزىمەۋە". پاشان كە لىكەم دەدايەۋە، ھىدى ھىدى خىپ دەبووم، دەچومە سەر ھۇيەكى تر؛ ئەۋىش ھەر وا. دوا جار بروام بە فرەھۇ ھىنا. ئەۋىش فت. باشترىن چارەنووس و برىار برىارى شىر و خەتە...

زاھىسر:

: منىش بەكورتى دەلنىم: لەبەرئەۋەى كورد مىللەتتىكى خىلەكى و عەشايەرىيە، رۇشنىبىرى كوردىش پىنوئىستە لەئاست ئەم عەشايەرگەرىيە ھەلۋىستى ھەي، ترجىنو. چىكا؟

زىيان:

: ئەگەر واپى، ھىچ شتىنك بايەخى نامىنى. وەك پرووست، ئەگەر بە فلېنىش دىۋارەكان داپرېژم، رەنگە نەتوانم

خسۇم دايرىنىم لەمەدى لە دەردە روودەدا. تۆ بلىنى پرووست توانىبىنىتى ھەست و نەست و ھوشى لە ژورنىكدا، ۋەك ئەمەدى خۇى دەبوست، بەكارىنىنى! چى دەبو مروڤ ئازەل بووايە تا ۋەك ئەم پشېلەيەى ژىر ئەم مېزە لە كاتىكى ۋەك ئىستى خۇى بشارىتمەۋە. ئەگەر مندال بوومايە دەمقىياندان يان خۇم رووت دەكرەدە ۋە بە جاداندا دەسوورامەۋە بوئەدى ھەردو لا شەرم لە خۇيان بەكەنەۋە و لە كەلى شەبتان بىنە خوارەۋە.

زاگرۇس: مافى خۇمە بايەخى پىندەم، بەراستى وئرانەيە. كۇچ و رەۋە پې ئەشكەنچەكە ۋاى پىراگەباندم. بە دلئى ئىشان كارامازۇڤ نەبوو.

(دەنگى تەق و توقى بەردەۋامى دەردە بەرزتر دەپىتەۋە)

زاھىر: سالانىكى زۇر بوو رۇشنىرى كورد بە برسېتى و حىزى و زەبوونى رازى بوو، ئىستى شەرى براكوژىشى ھاتەسەر. رۇشنىرى كورد پىنوستە لەئاست ئەم شەرى براكوژىە ھەلۇستى ھەبى. ترحىو. گوى رابگرن!

زامار: گونم لىراگرت: بەك لەشكرە مندالى بەرەلا بە خۇيان و پەرۋى رەنگاۋرەنگيان، بە دار و بەرديان لەسەر قەلات بوون. بە لاسايىكردنەۋە شەرىكىان بەرپاكرە، پىش پارىزگىيان بەردباران كورد، ئەم رۇزە ھىچ كەسنىكى لى نەمابوو. گونم لە ھاۋارى بەككىيان بوو: رامبۇ. لەگەل رامبۇ راچلەكىم. رامبۇ، من خۇم كوردبوۋە رامبۇ. رامبۇ ھاۋجەستەم بوو، ھاۋسەفەرم بوو. ئىستى رامبۇ پالەۋانىكى بەدە. نازانم مامۇستايانى زمانى ئەدەبىياتى فەرەنسى بۇ دەنگى نارەزايى ھەلناپرن. من لەجىياتى ئەۋان بام نەمدەھىشت زنجىرە فىلىمىك بەناۋى رامبۇ دەرچى. ئىستى رامبۇ شاعىرم

لەپىشچاۋكەوت. مندالەك تا گرتى نىزەدارىكى لە پشنى ھاۋرىكىە دا و قىياندى: رامبۇ.

رۇژنامەتروس: بىوورن، من ۋاھەست دەكەم ئىنە لە بارودۇخىكى دەروونى زۇر شلەژاۋدان. قسەكاتتان لە ورنە دەچى، ھەست دەكەم زۇر ماندوون. پرسىيارى دوۋەم ئەۋەبە: ئىۋە كەى بەتەمان برون؟

زاۋا: ئەگەر ئەم شەرى تەشەنە نەكا، ئەۋا كۇتابى مانگى سالى داھاتوو.

زىيان: كاتى شارەكەم نازاد بوو، كوت لە لەشم داچىرا، مروڤ بالندەى نەكوشت. كوندەبۇ بەسەر دىۋارەۋە نەمان. كىنە لە دەروونى مروڤدا سرايەۋە، ھەموو بوونە بەك جەستە و لەناۋ بوئەى بەك رۇجا تۋانەۋە.

زامار: ئەۋ كاتەى خۇى شىن بوو! **زاگرۇس:** منىش ئەۋ كاتەى ئاگرى ھەلئاساۋى دەروونم دادەمركى. منىش بوونەۋەرىكى سەبىرم! ئاخىر، كەى دادەمركى؟ زۇر جار بۇ عىشقى پەرۋەدەگار دەگرىم و فرمىسكى گەرم و گورى دانە مروارى لە چاۋانم دادەبارىن، بەراستى ئىماندارىكى ھەمىشە شەراپخۇرم.

زاھىر: منىش ھەر ۋەختايەكى رۇژنامەنوسى كەر و كەۋدەنى ۋەك ئىۋە ھەمووتان كۇچتان كورد، ئىنجا! چونكە ئىۋە، ھەر ھەمووتان، تەنەت نازانن نوختە و فارىزەش چۇن بەكارىنن، كەچى دىن ئىمەومانانى بەدبەخت دەكەنە دەستاوەردى تاپىەيداكردى خۇتان. رۇشنىرى كورد بە برسېتى و حىزى و زەبوونى رازى بوو، ئىستى شەرى براكوژىشى ھاتەسەر. رۇشنىرى كورد پىنوستە لەئاست ئەم شەرى براكوژىە ھەلۇستى ھەبى. ترحىو.

زریسان: بو ئەودی بتوانم له ئیستادا بژیم پنیوسته عهقل و هوشم له دەست بدهم.

زاگرۆس: ئاخ! زهمنه جوانهكان تینکشکێنران. ئەگەر بگهڕانایهتوه، لهوانهیه دهسپیشخهريهکی چاکيان بکردایه!

زازا: ئەمه زهمن نیه، کاتژمیری دهستی سیاسهتهدارهکانه.

زامار: کەسیکی تر هاته ناو ئەم بازنهیه، بووه شمشه مین کەس. برادەرنکمه و ناتوانم ئاوری لینهدهمهوه، وتی: میللهت بههرو کوی دهچی؟ سهیری تلهفزیۆن دهکهم. درهختهکان گهشن، بهلام مروقهکان سیس. باش بو، خوی وهلامی خوی دایهوه.

روژتامهتووس: بیورن، با من دووا پرسیساری خۆمتان لێیکم: ئیوه که دهروژن، دواي ئیوه، ئەم میللهته قوربهسههه، به رای ئیوه چی بکا؟

زاگرۆس: با ههموو بهیانیان لهشه جوانهکهی بهر دووش بدات و پهشتهمالیکی سهوز و سپی له خوی بنالینی و به قریوه و پیکهتینهوه سهما بکات، شهوانهش له ئەستیهه دورهکان رابینیت.

زاهیر: پهشتهمالیکی سهوز و سپی له خوی بنالینی و به قریوه و پیکهتینهوه سهما بکات، شهوانهش له ئەستیهه دورهکان رابینیت.

زازا: جامانهکانیان بکهن به پیلأو و کلاشهکانیشیان بکهن به شهپقه.

زریسان: هیچ شتی ئەکا باشتره لهودی بیكات و ئەو شته بایهخی نهییت! مروف بۆچی رهنجی به خهسار بچی که هیچ شتی نههینیتسه دی؟ با هیچ کەسی بۆی نهی بهزهر بیروبوچوونی ئەودی تر له قالب بدا. ئەودی وادهکات با بچی

فالا بگرێتهوه، چاکتره لهودی درۆ و دهلمسه و بوختان بۆ یهکیکی تر دروست بکات و کونکریت دابهړی.

زامار: ههرجی بکا.. جوانه. با بۆ خوی ههه سهما بکات

و گۆرانی بلێت و لهش بایادت... با ئارهزوهکانی لهش تیر بکات. پاشانیش چ دهی با بی. نازایهتی زیاتر له ئافرهت دهوهشیتهوه. ئافرهت له پیاو نازاتر، چونکه هویهکانی بزاڤی ئافرهت: ههست به کهمییه؛ جا زووتر پهرداخ خوی له نۆشای ژین پردهکا و لهبهريشی دهمینیتهوه. با سههههست بی؛ چی دهکا با بیکا.

روژتامهتووس: < رووهو زاهیر > ئەی به رای تو، ئەم میللهته دواي ئیوه پنیوسته چی بکا؟

زاهیر: ههی کههه، من وهلام دایتهوه. یا نا؟ دهی، رام دهگۆرم، دهلیم: با ههمویان پیکهوه سهری خویان هههگرن و بچنه ئهروویا! خۆ لهئاکامدا ههه وایشی لیدیت. روشنیری کورد پنیوسته لهئاست ئەم شههی براکوژی ههلوئستی ههی، وا نیه؟

روژتامهتووس: سوپاستان دهکهم. من دهروم. خواحافیز.

(ماوهیه ک پیدهتگی)

زاهیر: باشه ئیستا چی بکهین؟

زامار: خۆت خهریک بکه؛ پیناسهی شتیک بکه!

(زاهیر بیردهکاتهوه)

زاهیر: لاوازه، لهروزتایهتی، نهخۆشه، نان نیه بیخوا، له مالهوه ئاویان نایه، کارهبايان نیه: تهنیا روژی دوو سهعات نهی. شهو لهبهه شههی براکوژی و تاق و توقی گولله و توپ خهوی لێناکهوی، دوو کوری کسوژراوه، زور دلتههنگه،

مووچهكەشى سى سەد دینارە و نرخی كیلوی گوشتیش سەد دینارە. ئەمە چیە؟ من شەخسین، خۆم نایزانم.

زاڤا: : بۆلندترین منارەیه لە دنیا، وایزانم ۵۵۳ مەتر بەرزە.

زریسان: گەڕانەوێه بەرەو سەرەتا، رۆحی مردوو دەچیتە نیو جەستەیی یەكینی تر، واتە مرۆڤییکی تر بە هەمان رۆحی مرۆڤە مردووێكە لەدایك دەبی.

زاگرووس: : فرێدەییکی توندوتیژی ناگرگەرە، دژی هینمی و ماتییە.

زامار: : من هەموو بەرگە قەبەکانی دانایی و فەلسەفەم پشکنیەوه، بە کەیفی خۆم لەناو فێردەوسی حیکمەتی چینی و هیندستانی و گریکی و میسری و ئیتر گەڕام.. بەلام سەرە، لای خۆمان شەر لە بەتالی باشترەم دیتەوه. پەندیکی کوردییە. شەر لە بەتالی باشترە.

زاھیر: : ئەمری ئینمە کە دەروین؟

زاگرووس: : من دەچم جلویەرگە وشکبۆوێکانی سەر تەناقەکە کۆدەکەمەوه و دەیاننھنم..

زریسان: : منیش بۆ خۆم دەچم لەتەك حاجی لەقلەقە مردووێكە رادەکشینم، پاشان خۆم لەسەر منارەکەوه هەلەدەدەمە خوار.

زاھیر: : درۆدەکە. ئینمە نەوێهەکی ترسنۆک و درۆزین: نە دەتوانین خۆمان بکوژین نە دەشتوانین هیچ بگۆڕین؟ لە لێوگە و قسەیی حیز زیاتر هیچی دیکەمان بۆ نەماوەتەوه.

زاڤا: : (جگەرەیهك دادەگیرسینی و عارەقەیی نیوچەوانی دەسپێ).

زامار: : (پۆستال و چەقۆ لە ژووورەکەیی دەباتە دەرەوه و فریایان دەداتە ناو تەنەکەیی زیل).

زاھیر: : (پشت لە جەماوەر دەکات و دەچەمیتەوه!)

ورده ورده

قوونی خۆی

رووت دەکاتەوه...

۲۶ و ۲۷ / ۵ / ۱۹۹۴

لە گۆڤاری (وێران) لە هەولێر بلاوکرارهتەوه.

دیمه‌نی (۱)

دیمه‌نی گشتی: ویستگه‌ی ئیبراهیم خلیل له دیوی کوردستانی عیراقه‌وه. قهره‌بالغی و پشکنین، بنه و بارگه‌ی قاچاغ‌چییان. ئۆتۆمبیل، جیب. پۆله ژن و پیاو و گهنج و مندالی سه‌فه‌ر: ئه‌وانه‌ی دینه‌وه، ئه‌وانه‌ی ده‌رۆن. شوفیتر بانگ ده‌که‌ن: هه‌ولیر، ده‌وک، سلیمانی...

دیمه‌نی گه‌وره: ده‌سته ده‌سته، ئه‌وانه‌ی ده‌گه‌نه‌وه و لات، له‌لایه‌ن که‌سوکاری خۆبانه‌وه پیتشوازییان لیتده‌کریت و له‌باوه‌ش ده‌کرین.

دیمه‌نی گه‌وره: سی پنه‌ناهه‌نده، چاو ده‌گپین. شوفیتری ته‌کسی ده‌وره‌یان ده‌ده‌ن.

دیمه‌نی بچووک: یه‌کیتک له‌و سی پنه‌ناهه‌نده‌یه (فه‌ره‌یدوون ده‌که‌ویتته سه‌ر ئه‌ژنۆ، ده‌گری. خۆل و قوری عه‌رزه‌که‌ ماچ ده‌کات. چنگیتک خۆل هه‌لده‌گریتته‌وه‌و ده‌یخوا.

دیمه‌نی بچووک: پۆلی ژن به‌پیکه‌نین و به‌زه‌بییه‌وه:

- ئه‌یه‌رۆ، قوره‌که‌ی خواردا!

- کو‌تیراییم دایه، ئاخۆ چهند ساله‌ ئیره‌ی نه‌دیوه‌ته‌وه!

دیمه‌نی بچووک: یه‌کیتک له‌ براده‌ره‌کانی، فه‌ره‌یدوون هه‌لده‌سینیتته‌وه، ده‌ست له‌مل، ده‌بباته‌ ناو ته‌کسیه‌که. یه‌کیتکیان له‌پیشه‌وه، دووانیش له‌دوو‌اوه.

دیمه‌نی گه‌وره: ئۆتۆمبیله‌که‌ به‌رپۆ ده‌که‌وی به‌ره‌و هه‌ولیر.

دیمه‌نی گشتی: ئۆتۆمبیله‌که‌ ده‌روا، به‌ناو شاخاند، ده‌گاته بازگه‌یه‌ک.

سیناریۆی فیلمی

گه‌رانه‌وه‌ی پنه‌ناهه‌نده‌یه‌ک

دیهه‌نی (۲)

دیهه‌نی گه‌وره: ئۆتۆمبیلکه لای بازگه‌که ده‌ه‌ستتی.

دیهه‌نی بچووک: ناو ئۆتۆمبیلکه.

پۆلیسی بازگه: به‌روه کوی ده‌چن، کاکه؟

شوفیتر: هه‌ولیتیر.

پۆلیس: زه‌حمه‌ت نه‌بی، ناسنامه‌کانتان!

فه‌ره‌یدوون: (به‌هاوارو که‌یفخۆشییبه‌وه) ناسنامه‌ی چی و

حالی چی، کاکه؟ ئیمه‌ سه‌عاتیکه‌ وا خۆل ده‌خۆین.

پۆلیس: خۆلی چی؟

فه‌ره‌یدوون: خۆلی ته‌و ولاته‌ جوانه‌ی خۆمان.

پۆلیس: (تیده‌گا په‌ناهنده‌ن هاتوونه‌ته‌وه. پیده‌که‌نی)

به‌خیر بینه‌وه!

پۆلیسیکی تر: به‌خیر بینه‌وه!

دیهه‌نی بچووک: هه‌ر سێ په‌ناهنده‌ له‌ناو ئۆتۆمبیلکه‌وه

گۆرانیه‌که‌ی مه‌زه‌ه‌ری خالقی ده‌لینه‌وه:

- ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ولاته‌که‌م

دوژمن پیتی خۆش بی یان پیتی ناخۆش بی

ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ولاته‌که‌م.

دیهه‌نی گه‌وره: گۆرانیه‌که‌ به‌رده‌وامه‌و ئۆتۆمبیل ده‌روا.

دیهه‌نی گشتی: گۆرانیه‌که‌ به‌رده‌وامه‌و ئۆتۆمبیل به‌ناو

که‌ژو ده‌شته‌ سه‌وزه‌کاندا ده‌روا.

دیهه‌نی (۳) (فلاش باگ)

دیهه‌نی گشتی: قه‌لا (دیوی ته‌حمه‌دیه)، سالی ۱۹۸۳.

دیهه‌نی گه‌وره: مائی باوکی فه‌ره‌یدوون.

دیهه‌نی بچووک: بالکۆن و په‌نجه‌ره‌که‌ی.

دیهه‌نی بچووک: ژووره‌وه‌ی مائه‌که، له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه.

دیهه‌نی بچووک: هه‌وشه‌ی مائه‌که. (له‌ناکاو، به‌چه‌ک

ده‌رگای ده‌روه ده‌شکیتن. هه‌وت چه‌کدار ده‌رژینه‌ ناو

هه‌وشه‌که. دایک و باوک و براو خوشکه‌کانی فه‌ره‌یدوون،

هه‌تره‌شچوو، دینه‌ هه‌وشه).

سه‌رۆک چه‌کداره‌کان: عدکم هارب بالییت، وین هه‌وه؟

باوکی فه‌ره‌یدوون: (به‌تکاوه) احنا ماعدا ناو هارب،

سیدی!

(چه‌کداره‌کان به‌په‌له‌په‌ل دابه‌ش ده‌بنه‌ سه‌ر ژووره‌کان، تا

سه‌ریان)

سه‌رۆک چه‌کداره‌کان: وین هه‌وه! گول لی!

دایکی فه‌ره‌یدوون: ماکوو هارب، ماکوو هارب.

سه‌رۆک چه‌کداره‌کان: (سه‌ر به‌رز ده‌کاته‌وه بۆ سه‌ریان بۆ

لای چه‌کداره‌کان) فئتشوا کل الغرف، حتی التوالیات.

دایکی: (به‌تکاوه) وه‌للا ماکوو. وین هارب؟ وین

هارب؟

سه‌رۆک چه‌کدار: (به‌قۆنداغ) اسکتی انت فئتشوا زین!

(روو له‌ باوکی فه‌ره‌یدوون ده‌کا: انت اینک موو هارب

عسکری؟

باوک: رایج للخارج، سیدی!

سه‌رۆک چه‌کدار: وین، خارج؟

باوک: ته‌لمانیا، سیدی.

سه‌رۆک چه‌کدار: ته‌لمانیا، ها؟ واحنا هنا ندافع عن

شرفکم وعن ارضکم.

باوک: انا ما کان عندی خبر، سیدی؟

سه‌رۆک: اینک رایج لالمانیا واحنا نقاتل الایرانیین من

اجل شرفک و شرف ابنک الجبان! ها؟

دایک: ماکوو هارب، ماکوو هارب!

سهرۆک: اسکتی انت.

دیهنی گهوره: (شهش چه کداره که دینه وه بهردهم سهرۆکه که بیان، سهر راده وه شیتین نیشان دهدهن که کهسیان نه دۆزیوه ته وه. سهرۆک پیش ده که وی و به تورپییه وه ده رۆنه ده ره وه).

دیهنی گهوره: (باوک ده رگا کلۆم ده دا)

دیهنی گهوره: (هه موویان، ته نیا باوک نه یی، راده که نه متبهق، لای فهره ی دوون. ئه ویش له ژتیر بهرمیلکی سهر به ره و خواردا دیته ده ره وه. به هه موویان ده ست له ملی ده که ن).

دیهنی (۴) (فلاش باگ. سالی ۱۹۸۳)

دیهنی گهوره: نیو بازنه که ی ده رگای ئه حمه دیه. فهره ی دوون به کراس و بیجامه وه وه ستاوه، ده سته کانی له ناو گیرفان، ته ماشای خواره وه ده کا.

دیهنی گشتی: خواره وه ی قه لا، له چۆله وانیه کدا، سی فیراریان له بهردهم چه شامه تیکی خه لکدا به ستۆته وه.

دیهنی گهوره: هه ر سی فیراره که گولله باران ده که ن له بهردهم خه لک.

دیهنی گهوره: فهره ی دوون زهنده قی ده چی. خوی ده دزیتته وه، ده گه ریتته وه بۆ مال.

دیهنی گهوره: فهره ی دوون به کۆلانه ته نگه که وه ده گه ریتته وه پیش ده رگا. له ده رگا ده دات و خوشکه که ی ده رگای لی ده کاته وه.

دیهنی گهوره: چه وشه. ژووره کان. ژووره که ی فهره ی دوون

له سهره وه. فهره ی دوون له بهردهم کتیبخانه که یدا وه ستاوه، ده گری.

دیهنی (۵)

دیهنی گهوره: ژووری لای بالکۆنه که ی مالی باوکی فهره ی دوون.

دیهنی بچروک: باوکی فهره ی دوون:

- فهره ی دوون!

خوشکه که ی: کاکه فهره ی دوون!

باوک: فهره ی دوون!

دهنگی فهره ی دوون: به لی، با به.

باوک: وه ره، بزائم!

دیهنی گهوره: فهره ی دوون داده نیشی.

باوک: (ده ست بۆ بالنده کانی ئه و دیو په نجه ره درتیز ده کا)

ئه و بالنده ات دیوه؟

فهره ی دوون: به لی

باوک: من داوات لی ده که م برۆی!

فهره ی دوون: بۆ کوئی؟

باوک: ئه م ولاته ی ئیمه به جی بیلی و برۆی، بۆ خۆت وه ک ئه م بالنده تازاد بژیت! به سه!

فهره ی دوون: چه ز ناکه م. دلّم نایه به جیتان بیلم. ناتوانم، با به گیان.

باوک: کویم، فهره ی دوون: چه ریه!

فهره ی دوون: با به گیان، دلّم نایه ئه م ماله خۆش و ئاسوده یه ی خۆمان جی بهیلم.

باوک: کویم تۆ فیراری! نه ده چی ته سلیم بیته وه و بی به عه سه که ر، نه ده بیته پیشمه رگه، نه وه ره قه ی جاشان

وهرده گری... ئی چیت لی بکهین! ئه وه تا دوینی، که هاتن تهفتیشسی ئیره یان کرد، ئه گهر تویمان دهستگیر کردایه، منیش و دایکیشته دهبوایه لهحه ژمه تان یه کسه ر شیت بین! ههر رۆژیکه دهگیریت و دهتبهن، ئی ئه وکاتهش یه کسه ر له بهردهم پارێزگاوه له بهردهم خه لک دهتکه نه عیبهت و گولله بارانت دهکن!

دیهنی گشتی: (دهنگی ریتنه ی گولله له دووره وه دیت. فه رهیدوون سه ری له دهست خو ی ناوه، بیزاره).

باوک: برۆ، کورم، لیره مه مینه!
دایک: فه رهیدوون، کورم، باوکت راست دهکا! ههر شهش چهوت مانگیکی دیکه یه، ئه م جهنگه شوومه تهواو ده بیت و ئیتر ئه وکاته وهره وه!

فه رهیدوون: (هه لدهستیته وه): باشه ده رۆم، به مه رجیک!
دایک: مه رجه کانت چین، کورم؟
فه رهیدوون: ئه م خانووه یادگار یه کانی مندالیمه، خو شم دهو ی. قهت نه بفرۆشن!

باوک: ئه دی مه رجه دووهم؟
دایک: شهش چهوت مانگی دیکه، که ئه م جهنگه تهواو ده بیت، یه کسه ر بگه ریتته وه!
فه رهیدوون: باش! (چاو فرمیتسکاوی) ده رۆم!

دیهنی (٦)

دیهنی بچروک: ناو ئۆتۆمبیل. نزیک هه ولیر که وتوو نه ته وه.

فه رهیدوون (قسه له گه ل هاو رپیکانی دهکا): ئاوها ئیتر! ئه م شهش مانگی دایکم گو تی، بوو به هه شت مانگ،

سائیک، دوو سال، شهش سال، نو سال.. تا له ئه نجامدا بوو به سیزده سالی ره بهق! ئه وه تا ئه وا، تازه دیمه وه!
شوفیره که: یه عنی ئه توو سیزده ساله هه ولیرو داک و بابی خو ت نه دیتیتته وه!

فه رهیدوون: به لێ، خاله گیان! سیزده ساله بو ئه م شاره ده گریم و ده کپوزیمه وه.

شوفیره که: ده وه للاهی ده تبه م له پیش ده رکهت داده نیم، له پیش ده رکه ی مالی خو تان!

دیهنی گشتی: جاده و کۆلان و مه نزلگا کانی ناو شار.

دیهنی (٧)

دیهنی گشتی: ئۆتۆمبیل سه ر قه لا ده کهو ی، به ره و ده رگای ئه حمه دیه. ئیواره دره نگ، مه یله و تاریکه
دیهنی گه وره: ئۆتۆمبیله که له سه ری کۆلان که ی ده رگای ئه حمه دیه ده وه ستی. فه رهیدوون داده به زی. چه ند مندالیک ی هه ژارو شرۆل له یه نا دیواریکه وه وه ستان، سه یری فه رهیدوون ده کن و پیده که نن. فه رهیدوون به حه ژمه ته وه بو لایان ده چی، له باوه شیان ده گری و ماچیان ده کا. ههر یه که و نه سه ته له یه کیان ده داتی. ده گه ریتته وه لای ته کسه یه که، جه نتایه ک له سه رشان، دووانیش به ده سه ته وه، سه یریکی منداله کان ده کاته وه و ده که ویتته سه ر کۆلان که ی خو بان. کۆلان ته نگه که ده بری.

دیهنی (٨)

دیهنی گه وره: له پشت سه ری فه رهیدوونه وه، ناو ده رگای مالی باوکی. فه رهیدوون له ده رگا ده دا.

دیهنی گهوره (فلاش باگ): فەرەیدوون لەسالی ۱۹۸۳
لەگەڵ دایک و باوک و خوشک و براکانی، لەباوەش
خۆشەویستی و ئاسوودەبیدا.

دیهنی گهوره: لەپشت سەری فەرەیدوونەوه، ناو دەرگای
مائی باوکی. فەرەیدوون جاری دووهم لەدەرگا دەدا.

دیهنی گهوره (فلاش باگ): فەرەیدوون لەسالی ۱۹۸۳
لەگەڵ مندالەکانی خوشک و براکانی لەباوەشی خۆشی و
ئاسوودەبیدا، دەتریقیتتەوه.

دیهنی گهوره: فەرەیدوون جاری سێهەم لەدەرگا دەدا.
دیهنی گهوره (فلاش باگ): حەوش و هۆل و متبەق و
سەریان و ژوورەکان، حەمام و توالییتەکش،
کتیبخانەکەی...هتد.

دیهنی گهوره: (ئەمڕۆ) سێ پیتشمەرگە دەرگای لێ
دەکەنەوه، چەکدارن. یەکیکیان کەرە، یەکیکیان کوێر،
ئەوهی تریان قەمبۆر. ماویەک، لەگەڵ فەرەیدوون، واق
وڕماو، سەیری یەکتەر دەکەن. پاشان فەرەیدوون دەکشیتە
دواوه دەیهوێ بزانی نەوهک بەهەلەچووبی. فەرەیدوون روو
لە یەکەمیان دەکا:

- ئێرە مائی کتییه؟

دووهم چەکدار: ئەم کەرە، گوێی لێ نییە، کاکە!

چەکداری سێهەم (قەمبۆرەکە): بە لالە پتەییەوه:

- فەر... موو... چیت... دە... و... ئی... کا... کە؟

- ئێرە مائی کتییه، برا؟

- ئێرە مائی نییە، بارەگایە!

- بارەگا چییە؟
- تۆ... ما... ئی... کی... ت... دە... وی؟
- ئێرە کاتی خۆی مائی ئیمە بوو.
- کە مائی ئێرە بوو؟
- سێزده سال پیتش ئەمڕۆ.
هەرسێکیان پیتکەوه:

- هووو... ووو... ووو... وهه!

- من بەدوای مائی خۆماندا دەگەرێم.

- ئی؟

- لێرە نەماون؟

- ئی... رە... با... رە... گا... یە، کاکە!

- بارەگای چی؟

- با... رە... گا... ی... حیب... زب!

- بۆچی کراوەتە بارەگا؟

- ئەم پرسیارانە لە ئیمە مەکە، کاکە! تۆ لەوه دەچێ تازە

لە ئەوروپا گەرابیتەوه و جاری ئاگات لەهیچ نەبی!

(دەیانەوی دەرگا کە دابخەن)

فەرەیدوون: تکایە، پرسیارێک!

- بەئێ؟

- دەتوانم تەنیا یەک دەقیقە تەماشایەکی خانووەکە

زەمانی مندالیی خۆم بکەمەوه؟

- مەم... نوو... عە!

- تەنیا تەماشایەکی حەوشەکەمان دەکەم؟

- مەمنوعە، کاکە!

- زۆر بەپەلە، تەنیا تەماشایەکی قالدەرمە ی ژوورەکە

خۆم دەکەم.

- مەمە... نوو... عە، كاكە!
دەرگاگە دادەخەن.

دیمەنی گشتی (فلاش باگ): چەند دیمەنێکی جۆراوجۆری مائەكە، دایك و باوك و خوشك و براكانی: كۆرەوێ گەورەكەى دووای راپەرین.

دیمەنی گەورە: فەرەیدوون بەشپرزەبى و گربانەوێ لەدەرگاگەدا. دەرگاگە دەكەنەوێ.
فەرەیدوون: بەك پرسىارى تر، كاكە!
- مەمە... نوو... عە!
- نازانن دایك و باوكم لەكوێن؟
- ئێمە هیچ نازانین!
- مەمە... نوو... عە! لێرە نەماون.
(دەرگاگە دادەخەن).

دیمەنى (۹)

دیمەنى گشتی: فەرەیدوون بەهەناسە ساردییەوێ جانتاكان دەخاتەوێ كۆل. دەگەریتەوێ سەر كۆلانەكە. بارانە. برووسكە دەست پێدەكا. لێژ دەبیتەوێ خوارەوێ، بەكجار غەمبارو تەنیاى. چاو بەدوای تەكسىيە كدا دەگێرێ. تەكسىيەك رادەوستێ. سوار دەبێ.
- بەگەیهنە هۆتیلی شیرین پالاس.

دیمەنى (۱۰)

دیمەنى گشتی: هۆتیلی شیرین پالاس: پرسگا. رەپیشى

دەكەون و ژوورێكى لەسەرەوێ پيشان دەدەن.

دیمەنى گەورە: ژوورى هۆتیلەكە.
دیمەنى گشتی (فلاش باگ+كۆلاژ): فەرەیدوون دانیشتووێ شیعەر دەنووسێ.

دەنگى فەرەیدوون:

من بېر له خانوویەك دەكەمەوێ
بېر له رتییەك، لە شوێن پێیەك
مبباتەوێ سەر ئەو خانووە.

لەوێتەى سفرە
تامى تریفەو گۆرانى و سۆزى ون كردووێ من هەر دەگەرێم
و دەگەرێم و دەگەرێم.

لەهەموو سەمۆرەبەكم پرسىوێ، لە هەموو پۆلە واژەبەكى
بەناوسالێكەوتووی كە لە هەوارە رەنگینەكانى
مندالى و عەشق و گۆلمەزەكان دەگەریتەوێ.
ئەو خانووە، با لەبەجگار دوورەوێش بێ، دەیناسمەوێ:
دیوارەكانى
بە هەستى هەورینى میهرەبانى هەلچنراون:
پەنجەرەكەى
بە پێشبینییەكى لاكیشەبى تریفەدار:
گۆلپەكانى
زەرەخەنەى مندالیمیان تێدا دەسووتێ.

ئەو خانووە، هەبوانەكەى:

جی ژوانی تیک ئالانی ههست و گیایه ،

په یژیه کی بچکۆله ی لیبه

که عهشق و ههوس

پیتیدا به رهو سه ربانی سهوزی کاملبوون و خهونبینین
سهرده که ون.

ئهو خانوو

جو یاریکی به خشنده ی پیتا تیده په ری:

هه ر و رهزه ی رهنگیک ، هه ر رۆزه ی دهنگییک ، هه ر
ساته شی تامیکی هه یه .

من ده گه پیم

هه ر ئاوا بیه ک بۆنی گیاو گوژی لی بی

بهروه رووی ده چم ،

هه ر تراویلکه بیه ک له درهوشانه وهی ئاسووده ی خویدا
بانگم بکا

بهروه رووی ده چم .

له خۆم غه ربیی ، له خۆم بیکه سی:

زۆر ده ترسم له م کاوله ولاته ویرانه ی خۆمدا گۆر غه رب
بم!

ئاھ ! په شیمانم!

له ئیواره بیه کی ویرانکراوی ترساودابوو

که مائئاوا بیه له و خانوو کرد:

ههنگاوه کانم ئاوریان له ده رگا هه ورینه که ی ده دایه وه و هۆن
هۆن ده گریان .

دیهه نی (۱۱)

دیهه نی گشتی: به یانییه . فه ره ی دوون له هوتیل ده ردی ،
جه نتا به ده ست ، ده چیته سه ر جاده . سواری ته کسیه ک ده بی .
دیهه نی گشتی (چاوی فه ره ی دوون له په نجهره ی
ته کسیه که وه):

دیهه نی یه که م: خانوو روخواوه کانی لای حی الچباگ
دیهه نی دووم: بینایه روخواوه کانی ته نیشته و به رامبه رو
خواره وهی په رله مان .

دیهه نی سپیه م: مه دینه تولعابی سه ر ریی عه نکاوه .
دیهه نی چواره م: دوو بینایه که ی باره گای ئیسلامیه کان .

دیهه نی پینجه م: شیراتۆن .

دیهه نی شه شه م: (لق) .

دیهه نی هه وته م: دیواره کانی ده ره وهی قه لا .

دیهه نی هه شته م: خانوو کانی ناوه وهی قه لا .

دیهه نی گه وره: ناو ته کسیه که

فه ره ی دوون: کی ئه م بینا و خانوانه ی رووخاندوو؟

شوفیر: تو خه لکی کوئی ، کاکه ؟

فه ره ی دوون: حکومه ت - خوئی ، یان حزبه کان؟

شوفیر: شه ری براکوژی .

فه ره ی دوون: هه ست ده که م من خه لکی ئه م شاره نیم .

شوفیر: تو له ئه و روپاوه گه راویته ته وه ؟

فه ره ی دوون: نه خیر .

شوفیر: ئه دی ؟

فهره یدوون: له خهوی غهفلته گهراومه تهوه.

شوفتیر: له کوټیوه؟

فهره یدوون: له خهوی غهفلته تهوه.

شوفتیر: له کوټی دابه به زی؟

فهره یدوون: (په نجه درټر دهکا) له ناو ئه م ویرانه یه دا.

دیمه نی گشتی: ته کسبیه که راده گری.

دیمه نی (۱۲)

دیمه نی گشتی: فهره یدوون، به هم مو جهنتا کانیه وه،

ده چی له چایخانه یه ک داده نی شس. نیگه ران، غه م له ویرانبوونی شاره که ی ده خوا. چایچه که چایه کی له به رده م داده نی.

فهره یدوون: خاله، جارن دوکانی کی به قالی له م به رامه بره هه بوو.

چایچه که: به لی: سالانی کی زوره نه ماوه.

فهره یدوون: دوکانی (بیرداود به قال).

چایچه که: به لی، دوکانی باوکت بوو.

فهره یدوون: چونت زانی، خاله؟ دهیناسی؟

چایچه که: تو کامه یانی، رۆله؟ کوره گوره که یانی؟

فهره یدوون: من گوره که یانم. به لی.

چایچه که: تو ئه و کاته ته مه نت ۱۱-۱۲ سالیکی بوو. ده تناسمه وه، کورم.

فهره یدوون: نازانی ئیستا باوکم دوکانی له کوټی داناوه؟

چایچی: پیر بووه، کورم، دوکانی نه ماوه. له مال دانیشتووه.

فهره یدوون: نازانی مالیان له کوټیبه؟

چایچی: مالی کی؟

فهره یدوون: مالی باوکم.

چایچی: مالی باوکت؟ مالی خوتان؟ پینازانی؟

فهره یدوون: نه خیر له شوټینی خویان نه ماون.

چایچی: زور ده میتکه باوکت نه دیوه. نازانم؟

دیمه نی گه وره: فهره یدوون پاره ی چایه که ی، له سه ر

سینیه که جی دپلی و ده روا. چایچه که، چاو ئه بله ق، ده می گۆ ناکا.

دیمه نی (۱۳)

دیمه نی گشتی: فهره یدوون، به هم مو جهنتا کانیه وه له به رده م هوتیلی فه رید داده به زی.

دیمه نی گشتی: فهره یدوون له گه ل پرسگای هوتیل قسه ده کا، مه ژغو له.

دیمه نی گشتی: فهره یدوون دانیشتووه. کارمه نده کان له گه ل خاوه ن هوتیله که دین و ده چن.

دیمه نی گشتی: فهره یدوون ته له فون ده کا.

دیمه نی گشتی: فهره یدوون به په له و دلخوشیبه وه دیته ده ره وه، ته کسبیه ک راده گری، به جهنتا کانه وه سوار ده بی.

دیمه نی (۱۴)

دیمه نی گشتی: ته کسبیه که له به رده م مالیکی راده گری. فهره یدوون داده به زی؟ له ده رگا ده دا.

دیمه نی گه وره: برا گه وره که ی ده رگای لی ده کاته وه. به پرتا و باوه شی پیدا ده کات.

دیمه نی گه وره: له هه وشه، خوشکه گه وره که ی

ههلهه له یه کی دریتز لئ ددهات.

دیهنی (۱۵)

دیهنی گشتی: ههلهه له لیدانه و زه ماوه نده، به بۆنه ی هاتنه وه ی فه ره ییدوون.

دیهنی گشتی: (مالی باوکی فه ره ییدوون) ئاههنگی ژئانه، که سوکاری فه ره ییدوون. خاوخیزانیکی زۆری رهنگاورهنگ.

دیهنی گشتی: له سه ربان، مه ولووده. دانیشتنی پیاوان.

دیهنی (۱۶)

دیهنی گهوره: فه ره ییدوون به رامبه ره رسمی دایکی وه ستاوه، دهگری، خوشکه گهوره که ی، دپته لای.

فه ره ییدوون: خۆزگه ئه ویشم به زیندوویی بدیباوه! خوشکه که ی (دهست له سه ر شانی داده نی): ئه و رۆحی خۆی به ئیمه به خشی، فه ره گیان.

دیهنی گهوره: خوشکه که ی، سه ری له باوه شی دهگری. ده بیاته ژووره که ی تر، لای خوشک و براکانی و باوکی و منداله کان.

باوک: وه ره ته نیشته من، کوره نازیزه که م. (ماچی دهکا)

دیهنی بچووک: فه ره ییدوون له ته نیشته باوکی داده نیشی.

برا گهوره: ئی، فه ره ییدوون، ئیبه خۆشتره یان ئه وئ؟

فه ره ییدوون: عه ونی گیان، ئیبه!

خوشکی بچووک: یه عنی ناگه رپیتته وه!

فه ره ییدوون: با

خوشکی بچووک: نا، نا. مه گه رپتیه!

فه ره ییدوون: پازده رۆژی تر ده بی بگه رپیمه وه.

باوک: پازده رۆژی تر ده بی بگه رپیتته وه؟

فه ره ییدوون: به لئ، بابه گیان، له بهر ئه وه ی بلیتی ته یارم بریوه ده فه وتی.

خوشکی گهوره: ئیمه چۆن به (۱۵) رۆژ لیت تیر به خۆین؟

برای بچووک: په ساپۆرتی ئه لمانیت هه یه؟

فه ره ییدوون: به لئ، ره گه زنامه ی ئه لمانیم وه رگرتوه.

برای بچووک: ده ی، به لکو بتوانیت ئیمه ش له گه ل خۆت راپیچی ئه وئ بکه ی!

فه ره ییدوون: (روو له برا گه وره که ی دهکا): ئیوه وه زعتان چۆنه، عه ونی گیان؟

خوشکی گهوره: فه ره ییدوون گیان، بابه وه زعی ته واو نییه، به س!

فه ره ییدوون: بۆچی بابه، چیتته؟

عه ونی: فه ره ییدوون، باوکمان دلئ بیبه خۆش نییه، هه یچ. له وه ته ی حکومه ت خانووه که مانی لئ سه ندووه و هاتووینه ته ئیبه، ژیان و گوزه رانمان لئ تال بووه.

دیهنی گهوره: ناو ماله که ئه وه ی پتیه دیاره که که لویه لی لئ فرۆشراوه و نه دارن. خوشک و منداله کان ورده ورده ده چنه ده ره وه.

فه ره ییدوون: یه عنی حکومه ت ئیوه ی ده رکرد؟

عه ونی: تۆ ئاگات له هه یچ نییه، فه ره ییدوون. شه ربوو، شه ری براکوژی. ئه م شاره هه ره مووی ببوو به یه ک پارچه ئاگر. ئیستا باشین، وه زع که میتیک ئه هوه نتره.

فه ره ییدوون: کئ خانووه که ی له ئیوه داگیرکرد؟ چۆن بوو؟

کئی دەری کردن؟

عهونی: حزبه کان.. حکومت.. کئی ده زانی؟

برا بچروک: گزنگ ئه وه به، ده ریان کردین.

فهره یدوون: بۆچی؟ بۆ؟

عهونی: گوتیان (ماله که ی ئیوه له قه لا شوینیتیکی

ستراتیژی هه به).

فهره یدوون: چۆن به عنی؟

عهونی: گوتیان (به شیککی ماله که تان ده که یه به باره گای

حیزب و به شه که ی دیکه شی ده که یه ئیزگه ی ته له فزیۆن).

فهره یدوون: (فلاش باگ): دیمه نی به رده رگای ماله که ی

خۆیان له گه ره کی قه لا، قه مبوورو کویر و که ره که: ئه و رۆژه ی

گه یشته وه به ر مالتخ خۆیان). مالتیکی دیرینی ئاوا له ناو

قه لا، که گه نجینه به کی ئه م شاره به... مالتیکی وا جوان که

به هه شتی بیره وه به یه کانی مندالیمانه...!

(هه لده ستیتته وه)

خاپوور بکریت و بکریتته باره گای حیزبه کان؟!

دیمه نی گشتی: حه وشه ی مالتی باوکی فهره یدوون

له گه ره کی قه لا، دارووخا، پرکراوه له قازو عه له شیش و

مهرو مالات و پیشمه رگه.

دیمه نی (۱۷)

دیمه نی گشتی: ده رگای ئه حمه دیه. فهره یدوون و باوکی و

عهونی، له سه ر سه کو نیوه بازته به به که دانیشتون.

فهره یدوون، هه لده ستیتته وه، ناآرامه.

- ئه م خانووه عومری حه فت هه زار ساله، بابه گیان.

شکۆمه نترین و پیرۆزترین شوینه واری جوانی ئه م شاره به. تو

چۆن دلته هات و رازی بوویت که بیده یته ده ست ئه م

چه کدارانه که ئاوا و ویران و خاپووری بکه ن؟ شوینه واری

میلله ت چۆن ده بی بکریتته باره گای حزب حزبانئ؟ ئه م

مولکه، تو ده بی بزانی، بابه گیان، ته نیا مولکی تو نییه:

مولکی میلله ته: گه نجینه به کی که له پووری ئه م

نیشتمانه به. تو چۆن رازی بوویت؟ چۆن رازی

بوویت؟ (ده گری) پاشان بابه گیان، ئیمه، هه موومان،

مندالیی خۆمان له ناو ئه م خانووه جوانه به سه ربردووه، له ناو

ئه م خانووه دا گه وه بووین و گریاوین و پیکه نیوین.. ئه م

خانووه به شیکه له ئیمه، ئیمه ش به شیکین له م

خانووه! (دیتته وه سه رخۆی) راستییه که ت ده وئ، بابه؟ من

بئ ئه م خانووه هیچ نیم: نه مندالییم هه به، نه ئیستا، نه

داهاتوو...

باوک: کورم، فهره یدوون، تو خۆت عه له بی و نیگه ران

مه که، با من بۆت بگپرمه وه. ئیواره یه ک، (۵-۶) چه کدار

هاتن گوتیان (به کرین بیت یان به کرئ، ده مانه وئ ئه م

خانووه ی خۆمان بده یتن!) منیش کورم، ده مزانی که له گه ل

چه کداران هیچم پئ ناکرئ. ئه مرۆ چه کدار پاشای ئه م

شاره ن. ئیمه ی هه ولتیری قه دیمی به پشبله ش حسیبمان

ناکه ن. هه ستام و گوتم (کاکه، ئیوه خانووه کم بۆ بدۆزنه وه وه

کرئی مانگانه م بۆ بده ن: من ئه م خانووه ی خۆمتان بۆ چۆل

ده کم. باشه).

فهره یدوون: ئئ!

باوک: ئیدی گوتم (با جارئ جیگایه کمان هه بی تییدا

ستر بین، پاشان بیرتک له فرۆشتنیشی ده که یه وه).

فهره یدوون: ئه دی ئیستا؟

باوک: ئیستا ئەوەتا (گۆچانەکی بۆ خانووێکە درێژ دەکا) بەشی دەستە راستیان کردۆتە تەلەفریۆن و بەشی دەستە چەپیش بۆتە بارەگای حیزب. روژ بە روژ ویرانتر دەبێت، تۆ پرۆ ناوێوەی تەماشەکە، گریانت بۆ ئەو ماله جوانی جارنمان دیت.

فەرەیدوون: باشە ئەدی ئێبۆه؟

باوک: تەنیا کریتی دوو مانگی یەکەمیان داینی. لەو ساوه، ئەوا هەشت مانگە کریتیان نەداوینەتی.

خۆمان کریتی مانگانەیی ئەم خانووێ تازەیی خۆمان داوه.

فەرەیدوون (هەلەستیتەوه): ئەم بارەگا و تەلەفریۆنە دەبێ لێرە نەمێن؟

باوک (هەلەستیتەوه): کورە وس! کورە وس! سەرمان بە فەتارەت مەدە! دانیشە!

عەونی (هەلساوتەوه): شتی وا نەکەیی، فەرەیدوون!

فەرەیدوون: دەچم دەریان دەکەم، بە هەر شتێوەیەکی بێ!

عەونی: (دەستی فەرەیدوونی گرتووه) دانیشە!

فەرەیدوون: بۆ؟

عەونی: خەتەرە

فەرەیدوون: ئەم خانووێ یادگارەکانی مندالیبی منە، شیعەرە، مێژوو، گەنجینهی نەتەوهکەمانە، بەهەر نرخێک بێ، پیتوبستە بیکرینەوه! ئەم خانووێ بۆتە کۆیلە، پیتوبستە لەمەودوا ئازاد بژی.

عەونی: راوهستە! ئارام بەوه! ناکرێ!

فەرەیدوون: بۆچی ناکرێ؟ حەز دەکەن هەروا زەلیل بژین؟ ئەمە خانوو، ئێبۆ تێدان؟ ئێبۆ (مائی پیردواد بەقال) کە چاویکی ئەم هەولێرەن لەم خانووێ شکۆمەندو جوانەیی

خۆتان هەلقەنێن بچن لە قوونە سەگیکی وادا بژین؟ پاشان، چۆن رازی دەبن ئەوەندە مانگە کریتان نەدەنی؟

عەونی: ئێمە منەتمان بە پارەو کریتی ئەوان نەبووهو نییە، فەرەیدوون! خۆمان داومانەو خۆشمان دەیدەین! واز بێنە فەرەیدوون! با ئەو نانەیی هەمانە، ئەویشمان لێ نەبرن!

باوک: کورم لە راهی ئەو خواپە: ریشی پیردواد بەقال مەدە دەست ئەم مندال و تالانە! لێیان گەرێ، با لە هەولێریش دەرمان نەکەن! ئەو نانەیی هەمانە، ئەویش نەبرن، هەر چۆنێک بێ، ئێمە دەتوانین ئیدارە بکەین. ئەو زولمەیی ئەوانیش لەم میللەتەیی دەکەن، با لای خوا بێ!

فەرەیدوون: مەسەلەکە بۆ من، تەنیا ئەو نییە کە ئەمانە زولم لە ئێبۆه دەکەن.

عەونی: ئەی؟

فەرەیدوون: مەسەلەکە لای من: کرینەوهی یادگارەکانی مندالیبە، قوتار کردنی شوینەواریکی نەتەوهیی حەفت هەزار سالەیه.

عەونی: قسەیی قۆر، ئەمانە، ئەو قسانەیی تۆ بە پولیتیک ناکرێ. شمشیری جەمشید و گەنجینهی داریووشیش لێرە، یەک فلسی سووتا و ناکا: برام! وازیینە! سەرمان بەفەتارەت مەدە!

فەرەیدوون: تۆ واز بێنە، عەونی!

عەونی: فەرەیدوون، ئێبۆ ئەوروپا نییە!

فەرەیدوون: من هەست دەکەم مندالیبم و رابردووم زەوت کراوه!

عەونی: فەرەیدوون، مەچۆ!

فەرەیدوون: بۆچی؟

عهونی: با من پیت بلتیم...

فهرهیدوون: چیبه؟

عهونی: تازه کار له کار ترازوه.

فهرهیدوون: چۆن؟

عهونی: من ئەم خانووه فرۆشتووه!

دیهنی گشتی: فهرهیدوون و باوکی، واق ورماو، وهک

ههوالی مردنی کهسیک بیستن، دهم داپچراو، سهیری
عهونی دهکن.

عهونی: (بهنائومییدییه وه سهری داگرتووه) دهمیکه

فرۆشتوومه!

دیهنی (۱۸)

دیهنی گشتی: له سهربانهوه، له شوینی جوراوجورهوه:

مالی کۆست کهوتووی پیردواد بهقال.

دیهنی گهوره: ههر خوشک و براو براژنییک، منالییک،

له گهل باوک، له سووچ و گوشه به کی ماله کهدا، وهک له

پرسه به کدا بن یان ههوالی مردنی خوشه ویستیکیان گوئی لی

بووبی، کلۆل و غه مبار دانیشتوون، یان وه ستاون بییر

دهکه نهوه. له سه ره وهش، له ژووره که ی سه ره وه، شه ره قسه ی

نیوان فهرهیدوون و عهونی. به دهنگی بهرز گفتوگۆبانه و

هاوار به سه ره یه کتردا دهکن.

فهرهیدوون: نه باوکت ئاگای لییه، نه برات، نه خوشکت

تۆ چۆن له خۆته وه ئەم کاره دهکه ی؟

عهونی: ناچار بووم، ناچار بووم، ناچار بووم.

فهرهیدوون: باشه، بۆچی پرسیا ریکت به باوکم نه کرد؟

بۆچی؟

عهونی: پرسى چى پى بکه م؟

فهرهیدوون: (ئەری بابە گیان، ئەم خانووه مولکی تۆبه و

به ناوی تۆبه. رات چیبه بیفرۆشین؟) ئەمهت لی پرسیب!

عهونی: نهیده فرۆشت، رای له سه ره نه بوو.

فهرهیدوون: ئی؟

عهونی: ئەوساته ش ئیمه له برسان ده مردین. ده بوایه

بچین ده رۆزه بکه یین.

فهرهیدوون: یه عنی خانووه که ت فرۆشت بۆ تۆ وه ی له برسان

نه مرن؟

عهونی: ئە ی له خۆشییان فرۆشتوومه؟ خه لک ئە گه ر بی

پاره و برسی نه بی مولکی خۆی ده فرۆشی؟ با شتیکیشت

پى بلتیم، فهرهیدوون: تۆ بۆ خۆت سیتزده ساله له

ئه لمانیا ی ت و له بهر راباردنی خۆت ئاگات له حالئ ئیمه

نه مابوو، نازانی ئیمه چۆن ژیاوین!

فهرهیدوون: چۆن ژیاوین؟

عهونی: تۆ سه یری مالی باوکی خۆت کردووه؟ سه یری

خواره وه ت کردووه؟ مالی پیردواد به قالئ باوکت سیتزده سال

پیش ئە مرۆ ئاوها بوو؟ ئاوها بوو، فهرهیدوون؟ چیبی تیدا

ماوه نه یفرۆشین؟ فهرهیدوون هه ز ده که م ئاگادارت بکه مه وه:

من به درتژیایی ئەم شهش ساله ی دوای راپه رین، به هه مووی

حه وت معاشم وه رگرتووه که هه ر هه موو معاشه کانیشم

ناکاته جووتی پیلای تۆ له ئە لمانیا. ئە دی ئە گه ر من

خانووه که م نه فرۆشتایه، به چی بژیبا یین؟ ده رۆزه بکه یین؟ بۆ

ته نه که گه نمیک بچین ده ست له خه لک پان بکه ینه وه؟

فهرهیدوون: یه عنی، ئیوه، ئیوه، مالی پیردواد به قال،

واتان لی هاتبوو ده ست له خه لک پان بکه نه وه؟

دیمه‌نی (۱۹)

دیمه‌نی گشتی: گۆرستان.

دیمه‌نی گوره: فەرهدیدوون له‌سه‌ر گۆزی دایکی، ده‌گری.

مه‌لایه‌ک سووره‌تان له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی ده‌خوینیتته‌وه‌و ده‌روا.

فهره‌یدوون: هه‌مین گیان، ئەم فاتیحه‌یه ته‌نیا بۆ مه‌رگی

تۆ نه‌بوو، بۆ مه‌رگی ئیمه‌ هه‌موومان بوو: ئیمه‌ی هه‌موو

منداله‌کانی تۆ.. به‌باوکیشمه‌وه. ئەم فاتیحه‌یه بۆ مه‌رگی

مالێک بوو که پاش تۆ به‌یه‌کجاری کۆتایی پێ هات، وێران

کرا: بۆ خانوویه‌ک بوو که ئیستا فرۆشراوه‌و خه‌ریکه‌ ده‌بیته

ئیزگی ته‌له‌فریۆن و باره‌گای حزب حزبانێ.

دیمه‌نی گشتی: (فلاش باگ): ژيانی جارن...

فهره‌یدوون: ئەو خانووه‌ی که جارن کۆشی گه‌رمی تۆو

ئامبیزی مندالێی من و خۆشه‌ویسته‌یه‌کان بوو، ئیستا

خه‌ریکه‌ که‌رپووج به‌که‌رپووجی وه‌ک ددانی باوکم

هه‌لده‌وه‌ریت و ده‌بیته‌ وێرانه، چۆن رزگاری بکه‌م، هه‌مین

گیان؟ چۆن ئەو یادگارێه‌ دووره‌ ده‌سته‌ی مندالیم رزگار

بکه‌م؟ چۆن ئەو کۆشه‌ گه‌رمه‌ میه‌ره‌بانه‌ی زه‌مانی جارانت

قوتار بکه‌م، هه‌مین گیان؟ لیت ده‌پارێمه‌وه، هیتزی ئەوه‌م پێ

به‌خشه‌ که‌ بتوانم ئەو خانووه‌ تازیه‌مان رزگار بکه‌م له‌ده‌ست

ئەو وێرانکارو بازرگان و بێ ره‌حمانه‌! که‌رپووجه‌کانی، هه‌ر

دانه‌یه‌کی، گه‌نجینه‌یه‌کی هه‌وت هه‌زار ساله‌ی پیش

ئه‌مپۆیه. په‌نجه‌ره‌کانی، هه‌ر لایه‌کی، میترووی خۆشه‌ویستی

و جوانیه‌کت بۆ ده‌گێرته‌وه. ده‌رگاکانی، هه‌ر به‌کێکی،

رۆمانی ژيانی شکۆمه‌ندی میرو چه‌له‌بی و پاشایه‌کی

کوردت بۆ باس ده‌کا. هه‌مین گیان، له‌ رۆحی به‌هه‌شتیت

ده‌پارێمه‌وه که یارمه‌تیم بدا بۆ ئەوه‌ی بتوانم ئەم گه‌نجینه

رۆحی و نه‌ته‌وه‌یه‌یه قوتار بکه‌م (ده‌گری).

دیمه‌نی گشتی: باوکی فەرهدیدوون ده‌گاته‌ سه‌ر گۆره‌که.

دیمه‌نی گوره: فەرهدیدوون هه‌لده‌ستیتته‌وه‌و دلێ ده‌داته‌وه.

باوک: فەرهدیدوون، رۆله‌ گیان، ئامۆژگاریه‌کی بچووک

ده‌که‌م.

فهره‌یدوون: (فرمیسکه‌کانی ده‌سپیتته‌وه).

باوک: تۆ هه‌وت رۆژه‌ لێره‌ی. به‌درتێزایی ئەو هه‌وت

رۆژه، خێرو خۆشیت له‌ ئیمه‌ نه‌ دیوه. ئیمه‌ له‌جیاتێ ئەوه‌ی

دلێت خۆش بکه‌ین و به‌هاتنه‌وه‌ت کامه‌ران بێن.. تۆشمان به

ده‌ردی خۆمانه‌وه تووشی کیشه‌و نیگه‌رانی کردووه.

فهره‌یدوون: خه‌تای ئێوه‌ی تیدا نییه، بابه‌گیان! گوناحی

ئێوه‌ نییه. نه‌ء.

باوک: من ئامۆژگاریه‌کت ده‌که‌م.

فهره‌یدوون: فه‌رموو، بابه‌گیان.

باوک: تۆ سه‌ری خۆت چیتر به‌کیشه‌ی ئەم خانووه

مه‌یه‌شپنه!

فهره‌یدوون: چۆن؟

باوک: تیکه‌ل مه‌به!

فهره‌یدوون: بابه، عه‌ونی هه‌موو رابردووی ئیمه‌ی

فرۆشتووه!

باوک: فرۆشتوویه‌تی، فرۆشتوویه‌تی! تازه‌ هیچمان پێ

ناکرێ.

فهره‌یدوون: بابه‌گیان، یه‌ک پرسپارت لێ ده‌که‌م!

باوک: ئم؟

فهرهیدوون: راسته عهونی خانووه که ی بو ئه وهی فرۆشتووه که به خیتوتان بکا؟ راسته ئیوه بی پاره وه هزار ژیاون؟

باوک: (وهک شایه کی زه لیل، چاو داده گری) راسته.

فهرهیدوون: (وهک شازاده یه کی زه لیل، چاو داده گری).

باوک: به لام من به مەم نه ده زانی نه مده زانی چه ندین ساله به پاره ی خانووه فرۆشراوه که مان ژیاوین.

فهرهیدوون (ده گری): بو به منتان نه ده گوت؟ بو ئاگادارتان

نه ده که دمه وه؟

باوک: ئامۆژگاریت ده کهم بگه ریته وه، رو له کهم!

فهرهیدوون: چۆن؟

باوک: چیتتر سه ری خۆت به زه لیلی ژیا نی ئیمه

مه یه شینه: رو له کهم بگه ریته ولاتی خۆت!

فهرهیدوون: ئیره ولاتی منه، با به! ئیره!

باوک: واز له کیشه ی ئه م خانووه دمۆزه بینه و بگه ریته

ئه لمانیا.. بو ژیا نی خۆت!

فهرهیدوون: (هه لده ستیته وه)

- من بریارم داوه، با به گیان.

باوک: بریاری چی؟

فهرهیدوون: ناگه ریته وه؟

دیبه نی (۲۰)

دیبه نی گشتی: ناو مائی باوکی فهرهیدوون. حه وشه.

فهره بالغی خزم و که سوکار. عهونی، زیزو غه مبار له

گۆشه یه کی لاجه پ جگه ره ده کیشی. جه نتا کانی فهرهیدوون

داندراون و شته کانی پیچراونه ته وه. منداله کان له به ری

کردنی فهرهیدووندا خه ربکن بگرین. په ژاره وه هه سستی مالتا وایی کردن له فهرهیدوون فهرمانیره وایه.

باوک: هه لسه! ده هه لسه، کورم. دره نگه! بگه ریته!

فهرهیدوون: (روو له هه موویان دهکا):

- ئیستا ئیوه ئه م قه ره بالغیه تان بوچی لیته دروست کرد؟

باوک: کورم، شیرزاد، هه لسه: جه نتا کانی هه لگه وه

بیگه یه نه گه راج.

فهرهیدوون: با به گیان، من پیتم وتی: ناگه ریته وه! بریارم

داوه!

باوک: بریاری چیت داوه کورم؟ شیت بووی؟

فهرهیدوون: بریارم داوه ناگه ریته وه. لیته ده ژیم.

باوک: کورم تو شیت بووی؟ ئه و ئه لمانیا خۆشه به چی

دیلتیت و لیته ده ژی؟ بو ئه وهی وه کو ئیمه شیت بیت و

وهک ئیمه زه لیل و سه فیل بیی؟

فهرهیدوون: به لی!

باوک: کورم، جنسبه وه په سا پۆرتی ئه لمانیت له قیس

ده چی!

فهرهیدوون: نامه وی.

باوک: کوری خۆم، خه لک ئیستا لیته غار ده ده ن و

خواخوا یانه بگه نه ئه وی! تو ئه وی به چی دیلتیت و دیی لیته

ده ژی؟

فهرهیدوون: به لی. ته نانه ت هه ست به گونا ه و تازاریکی

ویژدانیی گه وره ش ده کهم که چه ندین ساله، وهک ئیوه،

هه مان تازاری ژیا نی ئیره ی ئیوه نه چه شتووه!

عهونی: یه عنی داتناوه نه گه ریته وه، فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: به لی. ناگه ریته وه. هه تا هه تابه ئه م ویرانه ی

ئېرە مەنزىلگای منە. من كورې ئەم وئیرانە يەم.
باوك: باشە، تۆ خۆت گوتت كە بۆ پازدە رۆژ
ھاتوويتە تەوہ. شەش ھەوت رۆژتكت ماوہ، دەبى
بگەرپتتەوہ.

فەرەيدوون: من وامدەزانى خەلکانىتک ئېرە خەرىكى
بنىاتنان و ئاوەدانکردنەوہن. وامدەزانى لېرە خەرىكى
جوانکردن و دروستکردن و خۆشکردنى ئەم شارەن، بەلام من
لەخەوى غەفلەتدا بووم: بۆم دەرکەوت كە مەسەلەكە
بەپېچەوانە يە.

باوك: كورم، فەرەيدوون: واز لەم قسانە بېنە! بگەرپتوہ
ئەو ئەلمانىا خۆشەى خۆت!
فەرەيدوون: ئېرە بۆ من لەوى خۆشترە.

باوك: كورم بگەرپتوہ!
فەرەيدوون: من تازە ھەرگىزاو ھەرگىز ناگەرپتەوہ! بەسىيە
ئىتر! ھەر لە ئىستاشەوہ ئىعلانى شەرى خۆم دەكەم.
باوك: شەر دژى كى؟

فەرەيدوون: دژى ھكۆمەت، دژى حزبەكان.. دژى ھەر
لايەن و كەسىتک كە دەستى لە زەوتکردن و وئیرانکردنى
خانووەكەى ئېمەدا ھە يە!

عەونى: خانوو. خانوو. فرۆشرا. خواردمان.
برسىتى و بەدبەختى و بى پارەبى دواى راپەرپن قووتى دا.
تەواو!

فەرەيدوون: (توورە يە) ئەم خانووەى ئېمە، ھەموو عومرى
مندالى و گەنجيمە، برىتییە لە ھەموو مېژووى شارەكەم. من
ھەموو كوردستان لەم خانووەدا دەبينم. دەبى بە ھەر نرخیك
بى، بىكرمەوہ!

باوك: بە چى دەيكريتەوہ؟ تۆ كە ھاتیتەوہ گوتت (تەنيا
سى سەد دۆلارم لە گەل خۆم ھىناوہ تەوہ): بە چى
دەيكريتەوہ؟

فەرەيدوون: رەگەزنامەو پەسا پۆرتە ئەلمانىەكەم دەفرۆشم.
ھەردوو كىيان، بەقىزەكە شەمەوہ، چوار ھەزار دۆلار دەكا!
ھەرچى پارەشم لە بانقى ئەلمانىا ھە يە راپدەكېشم و وەرى
دەگرەمەوہ.

دېمەنى (۲۱)

دېمەنى گشتى: ئەو چايخانە يەى شەرە كەلە شېرى تېدا
دەكرى لە ھەولېر، چايخانەى كەوبازان.

دېمەنى گەرە: فەرەيدوون لە لايەكى چايخانەكە، لە گەل
سەلېم قاقا دانېشتوہ، بەرامبەر دوكانى بازرگانىك.

فەرەيدوون: مام سەلېم، ئەم حاجى عەبۆبە كىبىيە؟ (دەست
بۆ دوكانى بازرگانەكە درېژ دەكا).

سەلېم قاقا: بازرگانىكى زۆر دەولەمەندە، كورم، بۆچى؟
فەرەيدوون: چىتر؟ پېم بلتى!

دېمەنى گشتى: بازرگانەكە مەژوولى پارە ژماردەنە.
سەلېم قاقا: بەينى لە گەل ھكۆمەت و حزبەكانىش زۆر
خۆشە.

فەرەيدوون: ھەولېرى شارستانە يا گوندى؟
سەلېم قاقا: تەماشای سەرو جەمەدانىەكەى بكەى،
دپارە، كورم.

فەرەيدوون: بە عەقلى دەلېم، مام سەلېم، بە عەقلى؟
سەلېم قاقا: جىنگزە. قىچكە تەنگە. بە ھەولېرى
شارستان ناچى؟. بەلام پېم بلتى چىت لىتى دەوى؟

فهره یدوون: خانووه که ی باو کمی کرپوه.

سه لیم قاقا: ئی؟

فهره یدوون: دهمه وی لیتی بکرپمه وه.

سه لیم قاقا: (پتیده که نی).

فهره یدوون: به چی پتیده که نی، مام سه لیم؟

سه لیم قاقا: تو له شه ره که له باب ده زانی؟

دیهنی گه وره: شه ره که له شیری ناو چایخانه که.

دیهنی گشتی: شه ره که له شیری ناو چایخانه که.

دیهنی (۲۲)

دیهنی گشتی: چایخانه ی مه چکو

دیهنی گه وره: پیرداود به قال دانیشتووه، عه بایه کی

له سه رشان، نیرگله ده کیشی. حاجی عه بو به تووره بیه وه

خوی و دوو چه کدار دینه ژووره وه: به رامبه ر پیرداود به قال

(باوکی فه ره یدوون) راده وه ستن.

حاجی عه بو: پیرداود به قال، مه رحه با!

باوکی فه ره یدوون: نه هله ن، مام حاجی!

حاجی عه بو: کوره که ت له خاریج هاتوته وه، که س نه ماوه

له هه ولیر، ده یه وی شه ره به من بفروشی؟

باوکی فه ره یدوون: چبی کردووه؟

حاجی عه بو: ئاگات لی نییه؟

باوک: نه خیر.

حاجی عه بو: گوئی بگره مامه، من له بهر خاتری ردینی تو

زیاترم له گهل نه گوت. ئیوه کاتی خوی نه و خانووه تان

فروشته من. وایه یان نا؟ من، به سه نه د و شایه دیی دوو

پیوا ماقوول، کریم، ته و او ئیدی.

ئیسستا کوره که ی خاریجت هاتوته وه ده لی (یان ده بی)
بیفروشیته وه من، یانیش نابی به کرئ بیده یته ته له فریون و
باره گای حزیه کان).

یه کتی له چه کداره کان: مولک مولکی خویه تی، بیکاته

سه ریپخانه یان بیکاته مهیدانی که ران. ئاره زوی خویه تی!

ئه و کوره ی تو کتیه ری له ئازادیی خهلک ده گری؟

چه کداری دووهم: خاله پیرداود، ئیمه هاتوینه ته لات بو

ئه وه ی ئاموزگاریی بکه ی ت!

حاجی عه بو: خواه فیز مامه پیره.

دیهنی (۲۳)

دیهنی گشتی: نووسینگه ی فاکس و ته له فوناتی جیهان

دیهنی گه وره: ناوه وه ی نووسینگه که، فه ره یدوون ته له فون

ده کا.

دیهنی گشتی: فه ره یدوون دیتته دهره وه، ده یه وی فاکس

بنیری.

دیهنی گه وره: فه ره یدوون مه ژوولی فاکس نارده ن.

فه ره یدوون: به پتی ئه و گفته ی پییان دام، پتوبسته پتینج

رؤژی دیکه ئه و پاره یه مان هه موو به ده ست بگات.

خاوه نی نووسینگه که: ئه مه یه که م جار نییه پاره له

ئه ورو پاوه ته حویلی سه ر بانقی ئیمه ده کریت.

فه ره یدوون: دلنیا بم؟

خاوه نی نووسینگه: دلنیا به!

دیهنی (۲۴)

دیهنی گشتی: بازاری دۆلار فرۆشان.

دیهنی گه وره: فه ره یدوون له بازاری دۆلار فرۆشان، له گهل

عهونیو دوو برادر، جهنتایه کیان پییه، له ناو دوکانیکدا سهرقالن. له په ساپورت و ره گه زمانه نه لمانیه که دی ده کولنه وه، بابه تی قسه و وردبونه وه بانه له گه ل جهماعه تیک. عهونی دیته پیش دهرگا که، پاسه وانی دهکا. فه ره یدوون و دوو برادره که ی، دووای پیکهاتن، دیته دهره وه.

عهونی لیبی دهرپرسی:

- به چند پیکهاتن؟

فه ره یدوون: چوار هزارو هفت له د دۆلار.

دیمه نی (۲۵)

دیمه نی گشتی: چایخانه ی که و بازان.

دیمه نی گه وره: فه ره یدوون ده گاته به ردهم دوکانی حاجی

عه بوی بازگان. ده چیته ژووره وه

فه ره یدوون: حاجی عه بۆ، من کوری پی او یکم، وه کو

جهنابت، هه ولیری شارستانه و خه لک دیناسی.

حاجی عه بۆ: ئی!

فه ره یدوون: نه له باوکم، نه له من ناو ه شیتته وه، به زوری

زۆرداره کی مولک له دهست خه لک دهر بهیتین.

حاجی عه بۆ: کورم، من په نجا سال زیاتره باوکت دهناسم.

فه ره یدوون: خانووه که، ئیستا چندی دهکا؟

حاجی عه بۆ: نایفرۆشمه وه.

فه ره یدوون: ئیستا پیم بلتی چندی دهکا؟

حاجی عه بۆ: نایفرۆشم.

فه ره یدوون: باشه هه ر پیم بلتی، چندی دهکا؟

حاجی عه بۆ: نایفرۆشم.

فه ره یدوون: باشه، باش! ته نیا ته و ندهم پیم بلتی (چندی دهکا)؟

حاجی عه بۆ: من به شیکیم فرۆشتوه بۆ ته وه ی بیکه نه ته له فریون، به شه که ی دیکه شیان کردۆته باره گای حزب.

فه ره یدوون: تۆ ناو خانووه که ت دیوه: چۆن هه ر رۆژتیک چند که رپوچ و په نجه ره به کی لی دهرده هیتن؟

حاجی عه بۆ: نا.

فه ره یدوون: تۆ ناو خانووه که ت دیوه، چۆن رۆژ به رۆژ کاولترو ویرانتری ده که ن؟

حاجی عه بۆ: من مانگانه کرتی خۆم وهرده گرم. ته واو.

فه ره یدوون: تۆ ناگاداری که چند رۆژتیک دیکه بلدۆزه دهرهیتن و چند لادیوارتیک ناو وه وه دهره وه ی دهره و خیتن.

حاجی عه بۆ: کورم، من کرتی خۆم وهرده گرم.

فه ره یدوون: تۆ یه ک تۆزقال چیه به زه بیت به میژوی شاره که ی خۆتدا نایه ته وه! یه ک تۆزقال چیه شهره فی باب و

باپیرانی خۆت ناوی!

حاجی عه بۆ: تۆ له خاریح چیت خوتندوه، کورم؟

فه ره یدوون: ئارکیۆلۆژیا.

حاجی عه بۆ: چی؟

فه ره یدوون: شوپنه وارناس (عیلمی ناسار)

حاجی عه بۆ: کورم، من له عیلم و میلمه تیناگه م. به کرتیم داوه ته ته وان و شهرمه زارم مه که. (دهنگی نزم دهکا)

کورم هه رکه سیک ئاغا بیت، ئیمه ره عیه تین. ناویرم. ناویرم لیبیان بسه نمه وه.

فه ره یدوون: چند رۆژتیک دیکه دین به بلدۆزه ده که ونه گیانی خانووه که مان، مام حاجی!

حاجی عه‌بۆ: ئاگام لێبیه، کورم، ته‌عمیری ده‌که‌ن
فه‌ره‌یدوون: وێرانی ده‌که‌ن، کاولی ده‌که‌ن، ته‌عمیری چی؟
 خانووی ئەم قه‌لا دێرینه، هی ئەوه نیه بکرێته باره‌گای
 ته‌له‌فزیۆن و حزب و وێران بکریت!
دیه‌نی گشتی: هه‌وشه‌ی مالی پیرداود به‌قال، داروو‌خاو،
 پێ‌کراوه له قازو عه‌له‌شیش و مه‌رو مالات.
فه‌ره‌یدوون: حاجی گیان، کاولی ده‌که‌ن، خاپووری ده‌که‌ن.
حاجی عه‌بۆ: کورم، من مه‌منونم که کرێبه‌که‌شم ده‌ده‌نی.
فه‌ره‌یدوون: ئەوان مانگانه چهندت ده‌ده‌نی: من هه‌موو
 مانگیک ده‌ئه‌وه‌نده‌ت ده‌ده‌می!
حاجی عه‌بۆ: ئەوان مانگانه پینج سه‌د دینارم ده‌ده‌نی.
فه‌ره‌یدوون: من مانگانه هه‌زار دینارت ده‌ده‌می.
حاجی عه‌بۆ: لێم گه‌ڕی، کورم!
فه‌ره‌یدوون: من ده‌مه‌وی مندالی و میژووی خۆم رزگار
 بکه‌م، یارمه‌تیم بده‌.. مام حاجی!
حاجی عه‌بۆ: لێم گه‌ڕی!
فه‌ره‌یدوون: بۆچی؟
حاجی عه‌بۆ: به‌ینی خۆمان بێ، کورم...
فه‌ره‌یدوون: ئی؟
حاجی عه‌بۆ: خانووه‌که‌م فرۆشتووه.
فه‌ره‌یدوون: فرۆشتت به‌کی؟
حاجی عه‌بۆ: به‌ ئەوان ... نازانم سه‌ر به‌ کام لایه‌ن و
 کێن؟ بۆ خۆیان ده‌یکه‌نه باره‌گا و ته‌له‌فزیۆن و سینه‌مه‌و
 مینه‌مه‌.. که‌یفی خۆبانه.
فه‌ره‌یدوون: که‌ی فرۆشتت؟
حاجی: دوینی عه‌قدو مه‌قدمان نووسی و ته‌واو،

پاره‌که‌شم وه‌رگرتووه. ئیدی نازان بۆ خۆیان، ئەگه‌ر ئیستا
 بیانه‌وی بیرووخین یا بیکه‌نه شتی تر. ئەمرۆ بلدۆزه‌ره‌کان
 دین.
فه‌ره‌یدوون: هه‌ر ئەمرۆ که‌ی؟
حاجی: ئیواره.
فه‌ره‌یدوون: ئیواره؟
حاجی: وایان پێ گوتم.
فه‌ره‌یدوون: سه‌عات چهند؟
حاجی: دایانناوه دیواره‌کانی ناوه‌وی بیرووخین،
 هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی بکه‌ن به‌ یه‌ک به‌ش.
فه‌ره‌یدوون: خواحافیز، حاجی!
دیه‌نی گه‌وره: فه‌ره‌یدوون به‌په‌له راده‌کا.

دیه‌نی (٢٦)

دیه‌نی گشتی: فه‌ره‌یدوون به‌ هه‌موو هیزی له دوکانی
 حاجی عه‌بۆ به‌ناو بازاری نه‌چارو په‌نیر فرۆشان راده‌کا، به
 ناوخه‌لکا.
دیه‌نی گه‌وره: فه‌ره‌یدوون راده‌کا.
دیه‌نی گشتی: فه‌ره‌یدوون به‌ناو بازاڕدا راده‌کا به‌ره‌و
 سه‌رجاده‌که‌ی به‌رده‌م چایخانه‌ی مه‌چکۆ.
دیه‌نی گه‌وره: فه‌ره‌یدوون ده‌گاته لای ته‌کسیه‌کان و
 سواری ته‌کسیه‌ک ده‌بێ.

دیه‌نی (٢٧)

دیه‌نی گشتی: وه‌زاره‌تی رۆشنییری.
دیه‌نی گه‌وره: فه‌ره‌یدوون له‌به‌رده‌م وه‌زاره‌ت داده‌به‌زی و

به په له دهچیته ژووره وه.

دیمه نى (۲۸)

دیمه نى گوره: فهرهیدوون دهچیته لای سکر تیری وهزیر، چهند لاپه ریه کی سپیی لڼ ودرده گرت. له سهر کورسی و میژیکى چولدا ده که ویتته نووسین. سکر تیری وهزیر ته له فون ده کا.

دیمه نى (۲۹)

دیمه نى گوره: کامیرا له پشت سهری وهزیری روښن بیریه وه:

وهزیر نامه که ده خوینیتته وه (به دهنگی فهرهیدوون)، فهرهیدوونیش به رامه بری وه ستاوه:

ژور به ریزو خوښه ویست،

جه نابى وهزیری روښن بیرى حکومه تى ههریمی کوردستان!

دوواى سلاوو ریز،

ئاواته خوازم ناوهرؤکی ئەم نامه یه، که په یوه ندى به پیرۆزترین و دیربنترین شونى ئەم کوردستانه وه هه یه، وا له به ریزتان بکات که دهم و دهست، ههر ئیستا، پرپار بدهن دهست بدهنه ته له فون و به به رپوه به برى ئاسایش بلین که تیمیکى پولیسى ئاسایش بنیرنه قه لاولاوا بکن که رووخاندنى خانوه گوره که لای دهرگای ئەحمه دیه قه لاولاوا بگرن!

دیمه نى گوره: جه نابى وهزیر که میک ده شله ژئ له نامه که زیاتر ورد ده بیتته وه:

جه نابى وهزیر،

خانوى ناوبراو، وهک دهزانن، میراتیکى جوانى ههوت ههزار سال پيش ئەمپړى کورده. گه نجینه یه کی رهنگینى ئارکيولۆژى نه ته وه که مانه، یادگاریکى شکۆمهندى میرو پاشاو بابه گوره دیرینه کامانه. ئارشیتیکتورى ئەم خانوه، که به دهستی نه ققارو بیناسازه بلیمه ته کۆنه کانی خومان دروستکراوه، یه کیکه له دهگمه نترین و جوانترین ئارشیتیکتور هه کانی ئەم ولاته ویرانه یه مان. ههتهن، ههر ده بی که سیکى وه کو ئیوه له نرخ و بایه خى ئارکيولۆژى و ئارشیتیکتیکى ئەم گه نجینه جوانه نیشتمانییه گوره یه تی بگات!

خانوى ناوبراو، سیزده سال پيش ئەمپړ، مولکی پیاویکی ناودارى ئەم ههولیره بوو، پیردواد به قال، که دهکاته باوکی من. دوواى روشتنى من بو هه ندران، برا گوره کهم، عهونى، له بهر نه دارى و بی پاره یی و له هه مان کاتدا له سهر داخوازی به زه برى حزیایه تی، ناچار ببوو خانوه که بفرۆشیتته پیاویک به ناوى حاجى عه پۆى بازگان، ئەویش، له بهر هه مان هوى ناوبراو، ئیستا فرۆشتوویه تی به یه کیک له حزبه کانی کوردستان - نازانم کامه یانه؟

ئەم خانوه، که من هه موو ته مه نى خوښه ویستی مندالی و گه نجیتى خۆم تیدا به سهر بردووه: وهک مهرگی خۆم و وهک مهرگی هه موو کوردستانى ده بینم که ئیستا خه ربکن روژ له دوواى روژ ویرانتر و ناشیرینترى ده کهن.

خانوى ناوبراو، ئەگه ره له ولاتیکى دیکه بووايه، وهک بیلبیلهى چاو ده پاریزراو خزمهت ده کراو ده کرایه مه لبه ندىکی تووربستى و گه نجینه یه کی نیشتمانى، یان مۆزه خانه یه ک: که چی - چونکه له ولاتیکى که ودهن و

ههژاری وهک ئیمه دایه - ئهوه تا ئه مپۆ ، ئیواره ، کاترمپیر سڤ ، دین به بلدۆزه بهرده بنه گیانی و دیواره کانی دهره وهی و چهند دیوارتیکی ناوه وهی دهره و خیتن: دهیکه نه باره گای حزب!

به پیز جه نابی وه زیر ،

بچو و کتان ، وهک هاو لا تیهک و وهک تاییه تمه ندیکی بواری ئارکیۆلۆژیای ، به مافی خۆمی ده زانم که ریگه به خۆم بدهم له مه ترسیی ئه م کاره ناهه موارو خه تهرناکه ئاگادارتان بکه مه وه و داخو ازیتان لی بکه م ، ئه گهر ریگه م بدهن ، که ههر ئیستا - به ته له فۆن بی یان به وه سیله ی تر - ته ده خولتیکی راسته و خو له م کاره دا بکه ن! چونکه رزگار کردنی میژووی پر سه ره ربی ئه م خانووه ، قوتار کردنی جوانی و شکۆمه ندیی ئه م گه نجینه یه ، ته نیا له ده ست ئیوه دایه . تکاو داخو ازیم له به پیزتان ئه وه یه ، که - تا ئه و کاته ی ، به م نزیکانه ، خانووه که ، به ههر نرخیک بی ده کرمه وه - جه نابتان ئه مر بفرموون که رووخاندنی ئه م خانووه ده م و ده ست رابگیرئ! من جنسیه ی ئه لمانی خۆم فرۆشتووه هه رچی پاره شم له بانقی خۆم له ئه لمانیا هه یه رامکیشاوه ، بو ئه وه ی بتوانم (ئه م خانووه) رزگار بکه م! تکایه یارمه تیم بدهن!

بچو و کتان

د. فه ره یدوون پیرداود به قال

دکتورا له ئارکیۆلۆژیای زانکۆی بهرلین - ئه لمانیا

دییه نی (۳۰)

دییه نی گشتی: چهند تیمیکی رووخاندن ، به کریکارانه وه ، له گه ل دوو بلدۆزه ، له به رده رگای ناوبازاری قه لا ، دیوی لای

ئیین مستۆفی ، له سه ر جاده که ی خواره وه خه ربکن خو بیان ئاماده ده کهن به سه ر جاده ی قه لا هه لگه رین .

دییه نی گه وره: بلدۆزه ره کان ، کریکاره کان ، تیمه کان .

دییه نی گشتی: چهند تیمیکی رووخاندنی بینایه ، به کریکارانه وه ، له گه ل دوو بلدۆزه ، له به رده رگای قه لا ، دیوی ئه حمه دیه ، له سه ر جاده که ی خواره وه ، خه ربکن خو بیان ئاماده ده کهن که به سه ر جاده که ی قه لا هه لگه رین .

دییه نی گه وره: بلدۆزه ره کان . کریکاره کان ، تیمه کان . . .

ده چن بو ئه وه ی (خانوه که) پرووختن . . .

هه ولیر - زستانی ۱۹۹۷

*** له گۆفاری (نوسه ری نوێ) له هه ولیر بلاو کراوه ته وه .**

Les Mangeurs d Opium

Pieces du Theatre en Kurde

Ferhad PIRBAL

Arbil: 2000